

คู่มือการฝึก บช.ตชด.

การยิงปืนพก

(คฟ.ตชด. ๐๔/๒๕๖๘)

คู่มือการฝึก กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

หมายเลข คผ. ๐๔/๒๕๖๘

การยิงปืนพก

จัดทำโดย

คณะทำงานพัฒนาปรับปรุงคู่มือการฝึก กองกำกับการ ๔
กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พิมพ์ครั้งที่ ๑

กันยายน ๒๕๖๘

คำสั่งกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

ที่ ๔๔๖ / ๒๕๖๘

เรื่อง ให้ใช้เอกสารตำราฝึก คู่มือการฝึก และระเบียบการฝึก
สำหรับการฝึกและการปฏิบัติงานในกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ได้จัดทำเอกสารตำราฝึก คู่มือการฝึก และระเบียบการฝึก ของกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน เพื่อให้หน่วยฝึกและหน่วยในสังกัดของกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ได้ใช้ในการฝึกและเตรียมความพร้อมหน่วยในการปฏิบัติราชการสนามหรือปฏิบัติการกิจตามที่ได้รับมอบหมายจากกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานในกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพสูงสุด จึงให้หน่วยฝึกและหน่วยที่เกี่ยวข้องได้ศึกษาและยึดถือเอกสารตำราฝึก คู่มือการฝึก และระเบียบการฝึก ในหลักสูตรต่าง ๆ ตามผนวกแนบท้ายคำสั่งนี้ เป็นแนวทางในการจัดการฝึกอบรม การเตรียมความพร้อมหน่วย และใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงานของกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘

พลตำรวจโท

(นิตินัย หลังยานาย)

ผู้บัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

ผนวก ข บัญชีคู่มือการฝึกของกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน แบบท้ายคำสั่งกองบัญชาการ
ตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๔

ลำดับ	รายการคู่มือการฝึก	หน่วยรับผิดชอบ/จัดทำ
๑	ยุทธวิธีการต่อสู้ปราบปรามการก่อความไม่สงบด้วยเรื่องบุคคลทำการรบ	กองกำกับการ ๑ กองบังคับการฝึกพิเศษฯ
๒	การดูแลการชุมนุมสาธารณะ	กองกำกับการ ๒ กองบังคับการฝึกพิเศษฯ
๓	การฝึกยิงปืนทางยุทธวิธีด้วยระบบจำลองสถานการณ์ (SIMULATOR)	กองกำกับการ ๓ กองบังคับการฝึกพิเศษฯ
๔	การยิงปืนพก	กองกำกับการ ๔ กองบังคับการฝึกพิเศษฯ
๕	ยุทธวิธีสำหรับหน่วยปราบปรามยาเสพติด	กองกำกับการ ๕ กองบังคับการฝึกพิเศษฯ
๖	การขับเรือและใช้อุปกรณ์ประจำเรือสำหรับภารกิจช่วยเหลือผู้ประสบภัย	กองกำกับการ ๖ กองบังคับการฝึกพิเศษฯ
๗	การต่อสู้ป้องกันตัวด้วยกระบองกัทส์บาตอง (GUTS BATON)	กองกำกับการ ๗ กองบังคับการฝึกพิเศษฯ
๘	การช่วยเหลือผู้ประสบภัย	กองกำกับการ ๘ กองบังคับการฝึกพิเศษฯ
๙	จักรยานยนต์ทางยุทธวิธี	กองกำกับการ ๙ กองบังคับการฝึกพิเศษฯ
๑๐	การฝึกสุนัขตำรวจ	ศูนย์ฝึกสุนัขตำรวจ กองบังคับการฝึกพิเศษฯ

ตรวจแล้วถูกต้อง

พลตำรวจตรี

(นรินทร์ คำแก่น)

ผู้บังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

ผนวก ง บัญชีการแจกจ่ายเอกสารตำราฝึก คู่มือการฝึก ระเบียบการฝึก ของกองบัญชาการตำรวจ
 ตระเวนชายแดน แบบทำยคำสั่งกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๕๖/๒๕๖๘ ลงวันที่
 ๙ กันยายน ๒๕๖๘

ลำดับ	หน่วย	จำนวนชุด
๑	ตัวจริง/คู่มือ (กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน)	๒
๒	กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน (ห้องสมุดยุทธการ)	๑
๓	กองบังคับการตำรวจตระเวนชายแดนภาค ๑-๔	๑
๔	กองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน	๑
๕	กองบังคับการอำนวยการ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน (ฝ่ายอำนวยการ ๑,๓ กองบังคับการ)	๒
๖	กองบังคับการสนับสนุน กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน	๑
๗	กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนภาค ๑๑-๑๔, ๒๑-๒๔, ๓๑-๓๔, ๔๑-๔๔	๑๖
๘	กองกำกับการ ๑-๕ กองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวน ชายแดน	๕
๙	กองกำกับการ ๑-๙, ศูนย์ฝึกสุนัขตำรวจ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการ ตำรวจตระเวนชายแดน	๑๐
๑๐	กองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๑๑๔-๑๑๗, ๑๒๔-๑๒๗, ๑๓๔-๑๓๗, ๑๔๔-๑๔๗, ๒๑๔-๒๑๗, ๒๒๔-๒๒๗, ๒๓๔-๒๓๗, ๒๔๔-๒๔๗, ๓๑๔-๓๑๗, ๓๒๔-๓๒๗, ๓๓๔-๓๓๗, ๓๔๔-๓๔๗, ๔๑๔-๔๑๗, ๔๒๔-๔๒๗, ๔๓๔-๔๓๗, ๔๔๔-๔๔๗	๖๖

ตรวจแล้วถูกต้อง

พลตำรวจตรี

(นรินทร์ คำแก่น)

ผู้บังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

คำนำ

คู่มือการฝึก เรื่อง การยิงปืนพก นี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้ครูฝึกของหน่วยฝึกและหน่วยในสังกัด ของ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ได้ใช้ในการศึกษาและนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการฝึกในเรื่อง การยิงปืนพก หรือเตรียมการจัดการฝึกในส่วนที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งเป็นเอกสารข้อมูลสำหรับนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินการฝึกของหน่วยฝึกและการฝึกเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานของหน่วยในสังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

กรณีที่ผู้ใช้คู่มือการฝึกฉบับนี้ พบว่ามีเนื้อหาที่เป็นข้อสงสัยหรือข้อบกพร่องที่ควรมีความแก้ไขปรับปรุง หรือมีข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพิ่มเติม ขอความกรุณาแจ้งข้อมูลรายละเอียดพร้อมด้วยเหตุผลประกอบการพิจารณา ส่งมายัง กองกำกับการ ๔ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ค่ายเสนาียรัณยุทธ ถนนนิตโย ตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ๔๑๐๐๐

คณะทำงานพัฒนาปรับปรุงคู่มือการฝึก กองกำกับการ ๔
กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

สารบัญ

หน้า

เอกสารนำ	๑
บทที่ ๑ การฝึกยิงปืนพกชั้นพื้นฐาน	๒
๑.๑ วัตถุประสงค์การเรียนการสอน	๒
๑.๒ บทนำเข้าสู่บทเรียน	๒
๑.๓ กฎความปลอดภัยในการใช้อาวุธปืน	๒
๑.๔ ความรู้เกี่ยวกับอาวุธปืนพก	๓
๑.๕ การตรวจอาวุธ	๘
๑.๖ การบรรจุและการเลิกบรรจุกระสุนปืนพก	๑๑
๑.๗ การลดนกปืนพก	๑๔
๑.๘ ทำถ่อปืน	๑๕
๑.๙ หลักพื้นฐานของการยิงปืนพก	๑๕
๑.๑๐ ทำพร้อมใช้อาวุธ	๒๔
๑.๑๑ การตรวจการณ์หลังการยิง	๒๘
๑.๑๒ การชักอาวุธปืนออกจากซองปืน	๓๐
บทที่ ๒ การเพิ่มทักษะการยิงปืนพกทางยุทธวิธี	๓๓
๒.๑ วัตถุประสงค์การเรียนการสอน	๓๓
๒.๒ บทนำเข้าสู่บทเรียน	๓๓
๒.๓ การแก้ไขอาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติติดขัด	๓๓
๒.๔ การยิงปืนพก ๓ ลักษณะ ๑๐ ทำยิง	๔๑
๒.๕ การฝึกทักษะการยิงปืนพกระยะประชิด	๕๒
๒.๖ การยิงปืนพกหลังที่กำบัง	๖๕
๒.๗ การฝึกยิงปืนพกประกอบการเคลื่อนที่	๗๐
๒.๘ การจัดสนามและเป้าสำหรับการฝึกยิงปืนระยะประชิด	๗๑
๒.๙ เทคนิคการยิงในสถานการณ์ต่างๆ	๗๔

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๓ หลักสูตรการยิงปืนพกของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	๘๙
๓.๑ วัตถุประสงค์การเรียนการสอน	๘๙
๓.๒ บทนำเข้าสู่บทเรียน	๘๙
๓.๓ การยิงปืนพกแบบ เอ็น.อาร์.เอ. NATIONAL RIFLE ASSOCIATION (N.R.A.) ประเภทปืนพกลูกโม่และปืนพกกึ่งอัตโนมัติ	๙๐
๓.๔ การยิงปืนพกต่อสู้แบบ พี.พี.ซี. PRACTICAL PISTOLS COURSE (P.P.C.)	๙๙
๓.๕ การยิงปืนพกต่อสู้แบบสัญชาตญาณ (ไอ.พี.ที.) INSTINCTIVE PISTOLS TRAINING (I.P.T.)	๑๑๑
๓.๖ การฝึกยิงปืนพกกึ่งอัตโนมัติขั้นพื้นฐาน	๑๒๑
๓.๗ การยิงปืนพกต่อสู้ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ COMBAT HANDGUN (Condition 2)	๑๓๐
คณะผู้จัดทำ	๑๓๘

เอกสารนำ

เรื่อง : การยิงปืนพก

ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ครูฝึกของหน่วยฝึกและหน่วยในสังกัด ของกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ได้ใช้ในการศึกษาและนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการฝึกในเรื่อง การยิงปืนพก หรือเตรียมการจัดการฝึกในส่วนที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งเป็นเอกสารข้อมูลสำหรับนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินการฝึกของหน่วยฝึกและการฝึกเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานของหน่วยในสังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

ขอบเขต : คู่มือการฝึก กล่าวถึง

๑. การฝึกยิงปืนพกขั้นพื้นฐาน
๒. การเพิ่มทักษะการยิงปืนพกทางยุทธวิธี
๓. หลักสูตรการยิงปืนพกของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

หลักฐานอ้างอิง : ๑. ตำราเรียนหลักสูตรนายสิบตำรวจ วิชา ตร. (PT) ๒๒๗๐๒ การยิงปืนพก กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๔

๒. คู่มือการฝึกยิงปืนพกกระบอกต่อสู้อย่างมีประสิทธิภาพ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน พ.ศ.๒๕๖๒

๓. คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน พ.ศ.๒๕๕๔

๔. ประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๕๘ ระบบการยิงปืนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

บทที่ ๑

การฝึกยิงปืนพกขั้นพื้นฐาน

๑.๑ วัตถุประสงค์การเรียนการสอน

- ๑.๑.๑ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการใช้อาวุธปืนพก
- ๑.๑.๒ เพื่อให้รู้จักอาวุธปืนพกและการใช้อาวุธปืนอย่างคล่องแคล่ว
- ๑.๑.๓ เพื่อให้สามารถควบคุมอาวุธปืนพกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถยิงกระสุนถูกเป้าหมายที่ต้องการจะยิง

๑.๒ บทนำเข้าสู่บทเรียน

ในสภาพสังคมปัจจุบันที่ผู้กระทำความผิดมักใช้อาวุธปืนในการกระทำความผิดและต่อสู้เจ้าหน้าที่ตำรวจ แม้จะเป็นคดีเล็กน้อยก็ตาม

การใช้อาวุธปืนพกซึ่งเป็นอาวุธประจำกายของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่จำเป็นต้องใช้อาวุธปืนพก กล่าวคือเมื่อตัดสินใจในการใช้อาวุธปืนพกแล้ว การยิงปืนพกต้องมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อธิบายให้เข้าใจได้ง่าย ๆ ก็คือต้องถูกเป้าหมายที่ต้องการจะยิง (ไม่ว่าจำเป็นต้องถึงแก่ชีวิตหรือต้องการเพียงให้ได้รับบาดเจ็บก็ตาม) กระสุนปืนที่ยิงออกไปจะต้องไม่ไปถูกประชาชน ผู้บริสุทธิ์ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าพนักงานของรัฐหรือผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน ซึ่งเป็นฝ่ายเดียวกันเอง อันจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมาก

ดังนั้นจึงจำเป็นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องฝึกปฏิบัติการใช้อาวุธปืน การยิงปืนให้ถูกต้องมีประสิทธิภาพ ตัดสินใจใช้อาวุธปืนภายใต้เงื่อนไขตามกฎหมายได้อย่างมั่นใจ และต้องฝึกทบทวนอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดความชำนาญ อันจะส่งผลให้ปฏิบัติหน้าที่ผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ได้อย่างไม่มีจุดบกพร่อง

๑.๓ กฎความปลอดภัยในการใช้อาวุธปืน

๑.๓.๑ พึงระลึกไว้เสมอว่าอาวุธปืนทุกกระบอกมีกระสุนปืนบรรจุอยู่ จึงให้ ตรวจทันทีว่าอาวุธปืนมีกระสุนปืนบรรจุอยู่หรือไม่ ขณะตรวจต้องให้นิ้วอยู่นอกไกปืนและ หันปากลำกล้องปืนไปในทิศทางที่ปลอดภัย

๑.๓.๒ การถืออาวุธปืนเข้าไปในสนามยิงปืนจะต้องถืออาวุธปืนตามหลักปฏิบัติและต้องเลิกบรรจุทุกครั้ง

๑.๓.๓ ห้ามหันปากลำกล้องปืน เล็งหรือชี้ตรงไปยังบุคคล สิ่งมีชีวิต หรือสิ่งของ ไม่ว่าอาวุธปืน กระบอกนั้นจะบรรจุกระสุนปืนอยู่หรือไม่ก็ตาม

๑.๓.๔ ห้ามวางอาวุธปืนไว้ ณ สถานที่ใด ๆ ที่บุคคลอื่นอาจหยิบเล่นได้

๑.๓.๕ ห้ามยิงปืนไปยังวัตถุซึ่งอาจทำให้หัวกระสุนสะท้อนหรือแฉกได้ เว้นแต่ เป็นการยิงเป้าใน ช่องยิงที่จัดไว้สำหรับการยิงปืนเท่านั้น ห้ามเหนี่ยวไกปืนเล่น เว้นแต่กระทำในขณะที่ ตรวจสอบอาวุธปืนหรือขณะฝึก ยิงปืน

๑.๓.๖ ต้องใช้กระสุนปืนตามชนิดและขนาดของอาวุธปืนนั้น ๆ และก่อนบรรจุกระสุนปืนจะต้องตรวจ ลำกล้องปืนจนให้แน่ใจเสียก่อนว่าไม่มีวัตถุใด ๆ ขวางอยู่ในลำกล้องของปืน

๑.๓.๗ ให้ถือว่าคำสั่งของผู้อำนวยความสะดวก ผู้ควบคุมการยิง ผู้ควบคุมช่องยิง หรือเจ้าหน้าที่ที่ได้ สั่งการไปเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในสนามยิงปืนเป็นเสมือนคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ที่ต้องปฏิบัติตามโดย เคร่งครัด

๑.๓.๘ ไม่ส่งเสียงอะอะหรือพูดจาหยอกล้อ ล้อเลียนผู้ยิง หรือกระทำการ อันคึกคะนอง ทางกาย วาจาด้วยประการใด ๆ

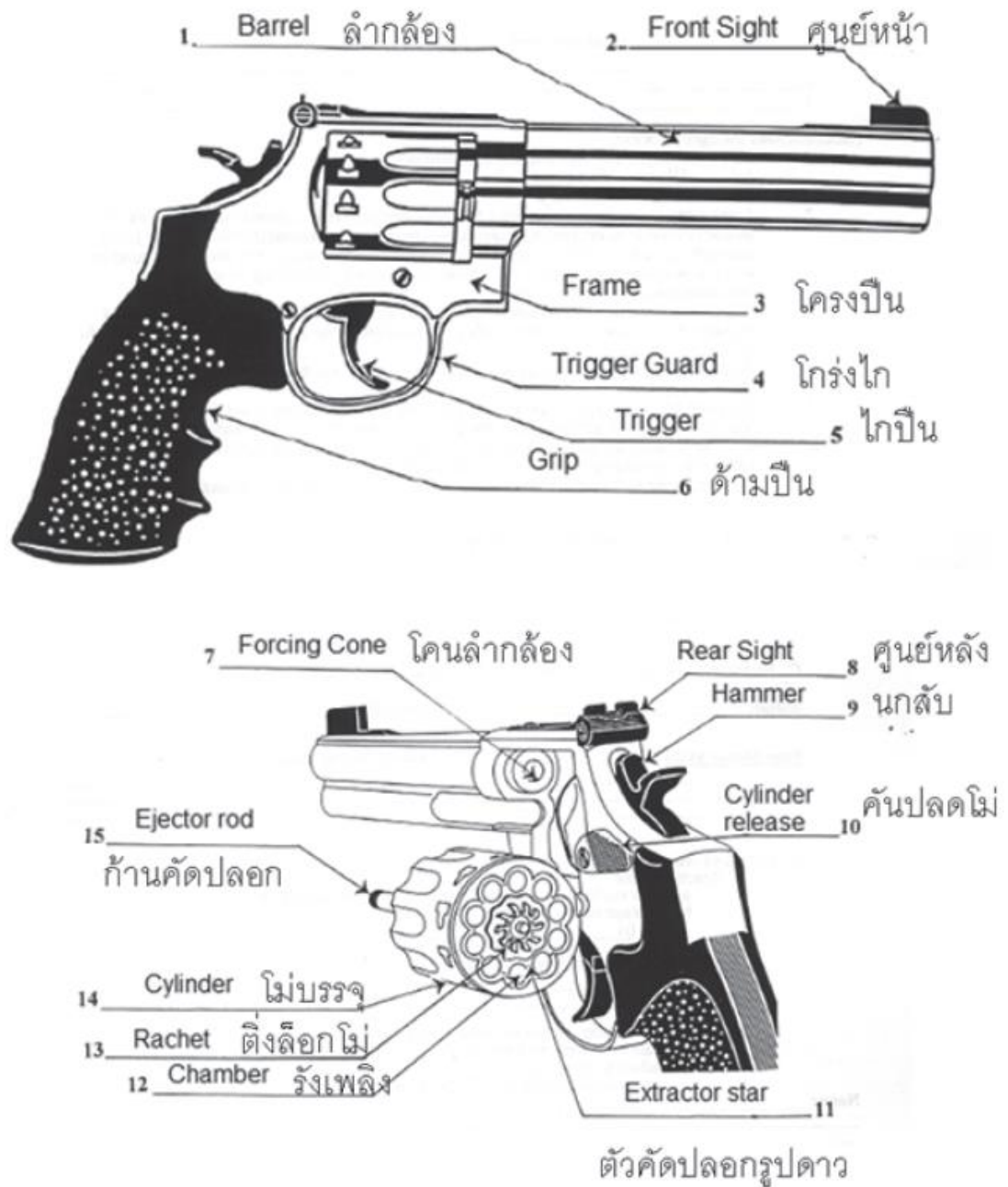
๑.๓.๙ การยิงเป้าให้ยิงได้เฉพาะวัสดุหรืออุปกรณ์ที่จัดทำขึ้นเป็นเป้า โดยเป่าติดตั้ง ณ ตำแหน่งที่จัดไว้ สำหรับติดตั้งเป้า ห้ามใช้วัตถุอื่นใดวางตั้งแทนเป้า

๑.๓.๑๐ การส่งอาวุธปืนให้ผู้อื่น ถ้าเป็นอาวุธปืนพกกลไกไม่ให้เปิดลูกไกไว้ ส่วนอาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติ ปืนกลมือ หรือปืนเล็กยาวให้นำของกระสุนปืนออกจากตัวปืน แล้วดึงลำเลื่อนหรือลูกเลื่อนแล้วแต่ประเภทของ ปืนค้างไว้ ส่วนปืนลูกซองยาวให้กระชากลำเลื่อน เปิดรังเพลิงค้างไว้ แล้วส่งด้ามปืนให้ปากลำกล้องปืนอยู่ใน ทิศทางชี้ลงพื้นสนาม

๑.๔ ความรู้เกี่ยวกับอาวุธปืนพก

๑.๔.๑ ปืนพกกลไก ศึกษาได้จากภาพ ขึ้นส่วนหลักของปืนพกกลไก (Nomenclature of Revolver) ดังนี้

ชิ้นส่วนหลักของปืนพกลูกโม (Nomenclature of Revolver)

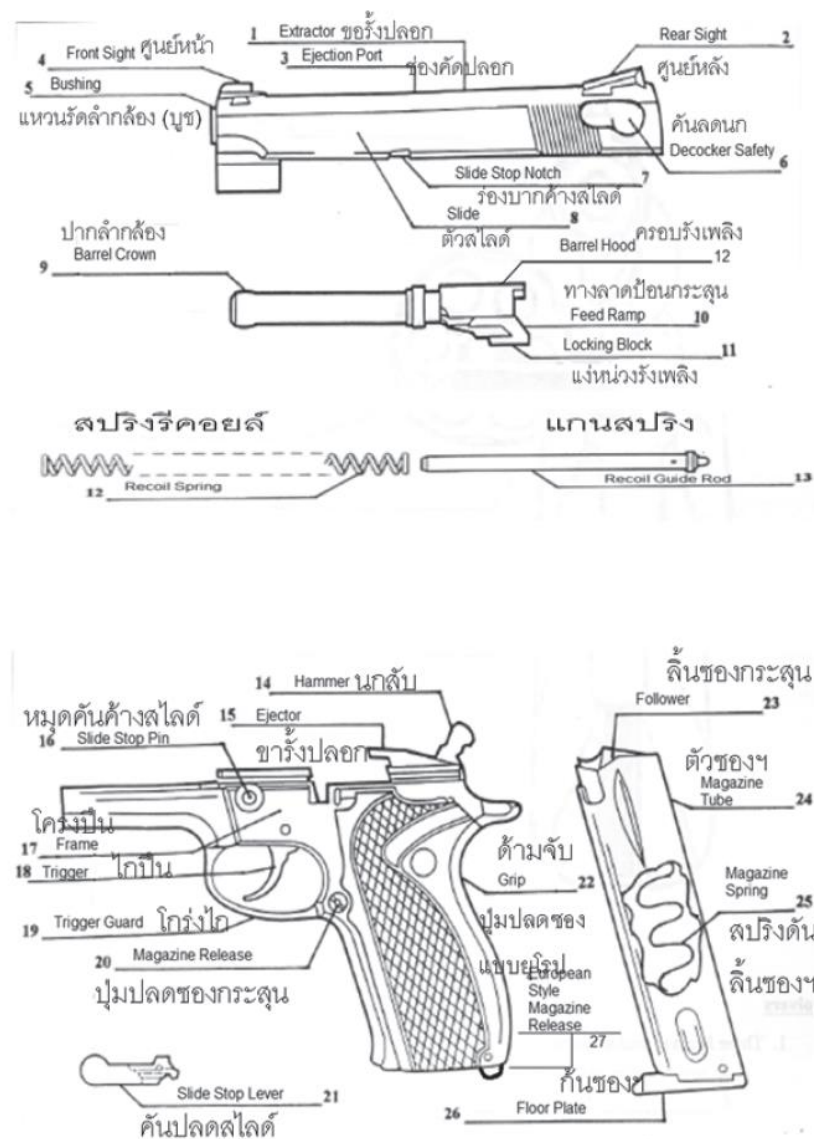
ภาพที่ ๑ ชิ้นส่วนหลักของปืนพกลูกโม

ที่มา : ตำราเรียนหลักสูตรนายสิบตำรวจ วิชา ตร.(PT)๒๒๗๐๒ การยิงปืนพก กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๔

๑.๔.๒ ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

๑.๔.๒.๑ ส่วนประกอบของปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

ชิ้นส่วนหลักของปืนพกกึ่งอัตโนมัติ (Nomenclature of Semi-Automatic)

ภาพที่ ๒ ชิ้นส่วนหลักของปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

ที่มา : ตำราเรียนหลักสูตรนายสิบตำรวจ วิชา ตร.(PT)๒๒๗๐๒ การยิงปืนพก กองบัญชาการการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๔

ภาพที่ ๓ ชิ้นส่วนหลักของปืนกล็อก

ที่มา : ตำราเรียนหลักสูตรนายสิบตำรวจ วิชา ตร.(PT)๒๒๗๐๒ การยิงปืนพก กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๔

๑.๔.๒.๒ กลไกและวงจรการปฏิบัติการของปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

๑) ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ เป็นปืนพกที่ใช้แรงผลักของแรงดันระเบิดของกระสุนปืนในรังเพลิงมาขับเคลื่อนกลไกให้มีการเคลื่อนที่เพื่อคัดเอาปลอกกระสุนปืนเก่าในรังเพลิงออกมาและบรรจุกระสุนปืนนัดใหม่เข้าสู่รังเพลิง แต่ต้องพึ่งพาการเหนี่ยวไกปืน ในแต่ละนัดเพื่อให้กลไกครบวงจรในการทำงาน

๒) วงจรการปฏิบัติการของอาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติ (Cycle of Operation)

๒.๑) บรรจุ (Loading)

๒.๒) กระสุนปืนเข้ารังเพลิง (Chambering)

๒.๓) ลำเลื่อนเข้าที่ (Locking)

๒.๔) ยิง (Firing)

๒.๕) ปลดล็อกลำเลื่อนปืนเดินถอยหลัง (Unlocking)

๒.๖) ดึงปลอกออกจากรังเพลิง (Extracting)

๒.๗) คัดปลอกออกจากตัวปืน (Ejecting)

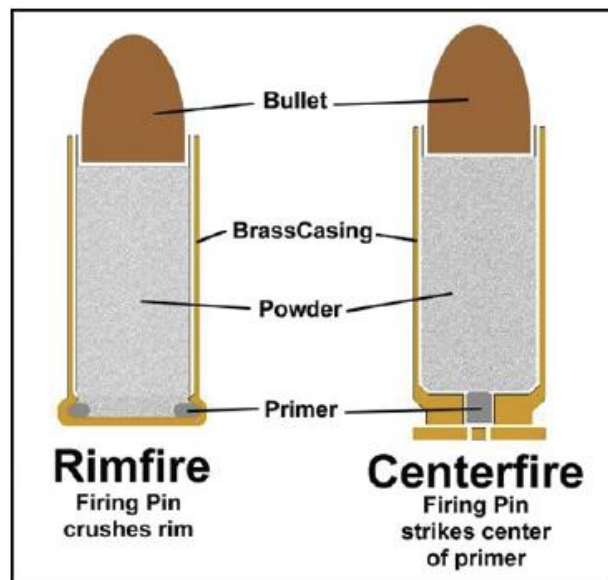
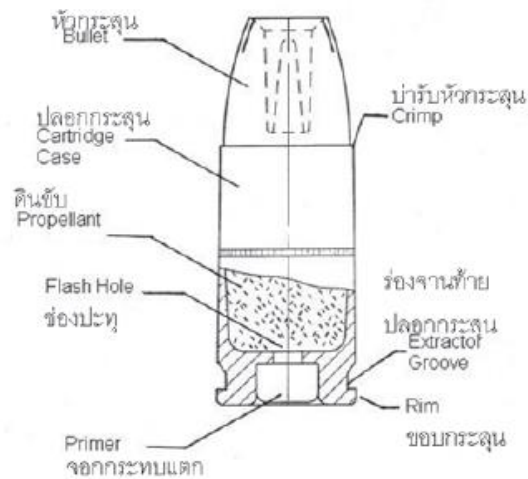
๒.๘) ขึ้นนกใหม่พร้อมยิง (Cocking)

๑.๔.๓ กระสุนปืนพก

๑.๔.๓.๑ ส่วนประกอบของกระสุนปืนพก

กระสุนปืน Ammunition

9mm Cartridge กระสุนปืน 9 มม.

ภาพที่ ๔ ส่วนประกอบของกระสุนปืนพก

ที่มา : ตำราเรียนหลักสูตรนายสิบตำรวจ วิชา ตร.(PT)๒๒๗๐๒ การยิงปืนพก กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๔

๑.๔.๓.๒ การเลือกใช้กระสุนปืนจะต้องตรวจดูกระสุนปืนทุกชนิดก่อนใช้งานเพื่อดูสิ่งต่อไปนี้

- ๑) ขนาดถูกต้อง (Proper caliber)
- ๒) แบบถูกต้อง (Proper type)
- ๓) จอกกระแทกแตก(Primer)
- ๔) สภาพกระสุนปืน (Bullet condition)
- ๕) ปลอกกระสุนปืน (Casing)
- ๖) ขอบจานท้ายกระสุนปืน (Rim of bullet)

๑.๕ การตรวจอาวุธ

๑.๕.๑ ปืนพกลูกม่ อาวุธปืนอยู่ในซองพก คำบอกคำสั่ง “ตรวจ...อาวุธ” ผู้ปฏิบัติ ทำกึ่งขวาหัน ซักเท้าขวามาด้านหลัง จับปืน ซักออกจากซอง ใช้หัวแม่มือขวาดันกลอนปลดม่ปืน เปิดม่ปืนออกโดยใช้มือซ้ายเข้ามาช่วยล็อก ใช้นิ้วกลางกับนิ้วนางสอดเข้าไปใต้สะพานปืนเพื่อล็อกม่ หัวแม่มือซ้ายประคองม่ เพื่อช่วยหมุนม่ นิ้วชี้ช่วยประคองโดยการวางใต้ลำกล้องปืน ส่วนนิ้วก้อยใช้ล็อกนกปืน ตรวจดูในรังเพลิงให้ปืนเฉียงลงพื้นทำมุมประมาณ ๔๕ องศา ต่อจากนั้นให้หันลำกล้องปืนมายังผู้ปฏิบัติ ตรวจดูลำกล้องให้แน่ใจว่ามีสิ่งแปลกปลอมอยู่หรือไม่ เพื่อตรวจดูแล้วอาวุธปืนเรียบร้อย ให้ปิดม่ปืนกลับมาสู่ท่าตรง โดยอาวุธปืนชี้ลำกล้องไปด้านหน้าขนานกับพื้น แล้วเก็บปืนใส่ซอง

ท่าเตรียม

ท่าที่ ๑ กึ่งขวาหัน

ท่าที่ ๒ นำปืนออกจากซอง

ภาพที่ ๕ การตรวจอาวุธปืนพกลูกม่ ท่าเตรียม กึ่งขวาหันและนำปืนออกจากซอง

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

ภาพที่ ๖ การตรวจอาวุธปืนพกกลุ่ไม่ ทำเปิดโม้และตรวจสอบลำกล้อง

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๕๔

ภาพที่ ๗ การตรวจอาวุธปืนพกกลุ่ไม่ ทำปิดโม้และเก็บปืนเข้าซอง

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๕๔

๑.๕.๒ ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ อาวุธปืนอยู่ในซองพก คำบอกคำสั่ง “ตรวจ...อาวุธ” ผู้ปฏิบัติ ทำกึ่งขวาหัน ซักเท้าขวามาด้านหลัง จับปืน ซักออกจากซองเฉียงขึ้นด้านบนบริเวณด้านหน้าระดับสายตา ใช้หัวแม่มือขวา กดปุ่มปลดของกระสุนเพื่อถอดของกระสุนออกจากตัวปืน เก็บซองกระสุน ใช้มือซ้ายจับโครงเลื่อนปืนโดยใช้ นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้จับบริเวณลายกันลื่นของโครงเลื่อนปืน ดึงมาด้านหลังประมาณ ๒ ครั้ง พร้อมกับสังเกต บริเวณหน้ารังเพลิงดูว่ามีปลอกกระสุนหรือวัสดุอื่นติดค้างอยู่หรือไม่ พร้อมกันนั้นให้หยุดเลื่อนปืนเพื่อดูกระสุน ให้มั่นใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วทำการตรวจสอบดูลำกล้องโดยการพลิกหันลำกล้องมายังผู้ปฏิบัติ เพื่อตรวจดูภายใน ลำกล้อง เมื่อตรวจดูแล้วไม่มีสิ่งผิดปกติ ให้ปล่อยโครงเลื่อนปืนไปด้านหน้า ยกปืนขึ้นเล็งพร้อมลั่นไกไปใน ทิศทางที่ปลอดภัย เสร็จแล้วลดปืนลงอยู่ในท่าตรงแนวปืนขนานกับพื้น ลำกล้องชี้ไปด้านหน้า ต่อจากนั้นเก็บ ปืนใส่ซอง

ภาพที่ ๘ การตรวจอาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติ ท่าเตรียม กึ่งขวาหันพร้อมนำปืนออกจากซองและปลดซองกระสุน
ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๕๔

ภาพที่ ๙ การตรวจอาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติ ท่าดึงเลื่อนปืน ตรวจสอบลำกล้อง ปลดเลื่อนปืน ลั่นไก เก็บปืนเข้าซอง
ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๕๔

๑.๖ การบรรจุและการเลิกบรรจุกระสุนปืนพก

๑.๖.๑ ปืนพกลูกโม

๑.๖.๑.๑ การบรรจุ เมื่อได้รับคำสั่ง “บรรจุ” จากท่าเตรียมพร้อม ก้าวเท้าขวาไปด้านหลัง ยืนท่ามุมประมาณ ๔๕ องศากับแนวเป้า นำอาวุธปืนวางไว้บนมือซ้าย เปิดลูกโมปืน แนวปืนชี้เข้าหาแนวเป้า เฉียงลงพื้นประมาณ ๔๕ องศา ใช้นิ้วหัวแม่มือข้างขวา ดันสลักปลดลูกโมปืนไปด้านหลัง ขณะเดียวกันใช้นิ้วกลางและนิ้วนางมือซ้ายดันลูกโมปืนให้หลุดออกมาทางด้านซ้ายของโครงปืน แล้วใช้มือขวาบรรจุกระสุนปืน ใช้นิ้วหัวแม่มือซ้ายเป็นตัวหมุนลูกโมปืน เพื่อจะได้บรรจุกระสุนปืนได้สะดวก สำหรับผู้ที่ถนัดมือซ้าย อาจใช้นิ้วชี้มือข้างที่ถนัด เพื่อดันสลักปลดลูกโมหรือปฏิบัติตามผู้ที่ถนัดมือขวาก็ได้

๑.๖.๑.๒ การเลิกบรรจุ เมื่อได้รับคำสั่ง “เลิกบรรจุ” จากท่าเตรียมพร้อม กึ่งขวาหัน ก้าวเท้าขวาไปด้านหลัง ยืนท่ามุมประมาณ ๔๕ องศากับแนวเป้า นำอาวุธปืนวางไว้บนมือซ้าย เปิดลูกโมปืน แนวปืนชี้เข้าหาแนวเป้า เหยียงลงพื้นประมาณ ๔๕ องศา ใช้นิ้วหัวแม่มือข้างขวา ดันสลักปลดลูกโมปืนไปด้านหลัง ขณะเดียวกันใช้นิ้วกลางและนิ้วนางมือซ้ายดันลูกโมปืนให้หลุดออกมาทางด้านซ้ายของโครงปืน เมื่อลูกโมปืนอยู่ในลักษณะเปิดออกด้านข้าง พลิกอาวุธปืนให้ลำกล้องขึ้นด้านบน ใช้นิ้วหัวแม่มือข้างซ้ายกดปลายสลักแกนลูกโมปืน เพื่อดันเอาปลอกกระสุนปืนออกจากลูกโมปืน

๑.๖.๒ ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

๑.๖.๒.๑ การบรรจุกระสุนปืนพกกึ่งอัตโนมัติขึ้นต้น เมื่อได้รับคำสั่ง “บรรจุ” นำอาวุธปืนอยู่ในระดับสายตา พลิกปืนให้บ่อบรรจุของกระสุนปืนอยู่แนวกลางลำตัว มือไม่ถนัดจับของกระสุนปืนโดยจัดนิ้วชี้ของมือข้างที่ไม่ถนัดให้วางขนานไปกับผิวด้านหน้าของกระสุนปืน โดยปลายนิ้วชี้อยู่ใต้กระสุนปืนนัดแรกที่ปากของบรรจุกระสุนปืน บรรจุของกระสุนปืนใส่ตัวปืน ใช้สันมือหรือฝ่ามือของข้างไม่ถนัดตบกันของกระสุนปืนให้แน่น ดึงลำเลื่อนปืนมาทางด้านหลังให้สุด แล้วปล่อยให้ลำเลื่อนปืนพากระสุนปืนจากปากของกระสุนปืนเข้ารังเพลิง โดยหันปากกระบอกปืนชี้ไปยังแนวเป้าหรือแนวที่ปลอดภัย ตรวจสอบอีกครั้งว่าลำเลื่อนดันกลับสนิทแน่นหนาดี

๑.๖.๒.๒ การบรรจุกระสุนปืนใหม่เมื่อลำเลื่อนไม่ค้าง (Speed Reload) เมื่อกระสุนปืนนัดสุดท้ายป้อนเข้าไปในรังเพลิง ผู้ยิงนำอาวุธปืนอยู่ในระดับสายตา (สายต่ายังคงมองจับจ้องไปที่เป้าหมาย) หันบ่อบรรจุของกระสุนปืนเข้าหาแนวกลางลำตัว โดยช่วงเวลาเดียวกันมือข้างที่ไม่ถนัดจับของกระสุนปืนใหม่จากซองบรรจุของกระสุนสำรอง ใช้นิ้วหัวแม่มือของมือข้างที่ถนัด (มือข้างที่ยิง) กดปุ่มปลดของบรรจุกระสุนปืนเพื่อนำของกระสุนปืนเก่าออกจากตัวปืน เมื่อนำของบรรจุกระสุนปืนเปล่าออกจากตัวปืนแล้ว และช่วงเวลาเดียวกันเมื่อนำของบรรจุกระสุนปืนชุดใหม่ออกจากซองบรรจุของกระสุนสำรองแล้ว จัดนิ้วชี้ของมือข้างที่ไม่ถนัดให้วางขนานไปกับผิวด้านหน้าของกระสุนปืน โดยปลายนิ้วชี้อยู่ใต้กระสุนปืนนัดแรกที่ปากของบรรจุกระสุนปืน บรรจุของกระสุนปืนใหม่เข้าสู่ตัวปืน และใช้สันมือหรือฝ่ามือของข้างไม่ถนัดตบกันของกระสุนปืนให้แน่น สายต่ายังคงจับจ้องไปที่เป้าหมาย จัดท่าทางการจับปืนของมือทั้งสองข้างในการยิงใหม่เหยียดแขนออกไป จัดศูนย์ให้พอดี เล็งเป้าหมายให้ดี และเตรียมพร้อมเข้าสู่การยิงนัดต่อไป ผู้ที่ถนัดมือซ้ายอาจใช้นิ้วชี้ของมือข้างถนัดหรือไม่ถนัดเพื่อปลดซองบรรจุกระสุนปืนก็ได้

๑.๖.๒.๓ การบรรจุกระสุนปืนใหม่เมื่อลำเลื่อนค้าง (Slide-lock Reload) เมื่ออาวุธปืนลำเลื่อนค้าง กระสุนนัดสุดท้ายได้ทำการยิงออกไปแล้ว และลำเลื่อนได้ล็อกตัวกับบ่าคันล็อกลำเลื่อนเพื่อรอบรรจุของกระสุนปืนชุดต่อไป ผู้ยิงนำอาวุธปืนขึ้นมาในระดับสายตา (สายต่ายังคงมองจับจ้องไปที่เป้าหมาย) หันบ่อบรรจุของกระสุนปืนเข้าหาแนวกลางลำตัว โดยช่วงเวลาเดียวกันมือข้างที่ไม่ถนัดจับของกระสุนสำรอง

ใช้นิ้วหัวแม่มือของมือข้างที่ถนัด (มือข้างที่ยิง) กดปุ่มปลดของบรรจุกระสุนปืนเพื่อนำของกระสุนปืนเก่าออกจากตัวปืน เมื่อนำของบรรจุกระสุนปืนเปล่าออกจากตัวปืนแล้ว และช่วงเวลาเดียวกันเมื่อนำของบรรจุกระสุนปืนชุดใหม่ออกจากของบรรจุของกระสุนสำรองแล้ว จัดนิ้วชี้ของมือข้างที่ไม่ถนัดให้วางขนานไปกับผิวด้านหน้าของกระสุนปืน โดยปลายนิ้วชี้จะได้กระสุนปืนนัดแรกที่ปากของบรรจุกระสุนปืน บรรจุของกระสุนปืนใหม่เข้าสู่ตัวปืน และใช้สันมือหรือฝ่ามือของข้างไม่ถนัดตบกันของกระสุนปืนให้แน่น หลังจากนั้นจึงปลดคันค้ำลำเล็อนด้วยนิ้วหัวแม่มือข้างถนัด สายต่ายังคงจ้องไปที่เป้าหมาย จัดท่าทางการจับปืนของมือทั้งสองข้างในการยิงใหม่ เขี่ยดแซนออกไป จัดศูนย์ให้พอดี เล็งเป้าหมายให้ดี และเตรียมพร้อมเข้าสู่การยิงนัดต่อไป

๑.๖.๒.๔ การบรรจุกระสุนปืนทางยุทธวิธี (Tactical Reload) ในสถานการณ์ทางยุทธวิธี หากจำนวนกระสุนปืนมีการใช้งาน และลดน้อยลงไปจากการยิง เมื่อสถานการณ์เอื้ออำนวย ให้ผู้ยิงทำการบรรจุของกระสุนปืนชุดใหม่ทันทีเพื่อให้อาวุธปืนนั้นมีความพร้อมใช้งานด้วยกระสุนปืนเต็มอัตรา ตลอดเวลา โดยให้ผู้ยิงนำอาวุธปืนขึ้นมาในระดับสายตา (สายต่ายังคงจ้องไปที่เป้าหมาย) หันบ่อบรรจุของกระสุนปืนเข้าหาแนวกลางลำตัว โดยช่วงเวลาเดียวกันมือข้างที่ไม่ถนัดจับของกระสุนสำรอง ใช้นิ้วมือข้างที่ไม่ถนัด จับของกระสุนปืนใหม่ออกมา จัดให้ช่องบรรจุกระสุนปืนใหม่อยู่ระหว่างนิ้วกลางและนิ้วชี้ของมือข้างที่ไม่ถนัด โดยก้นของของบรรจุกระสุนปืนใหม่วางตัวอยู่ในฝ่ามือ เคลื่อนมือข้างที่ไม่ถนัดพร้อมของกระสุนปืนใหม่ไปให้ใกล้กับที่บรรจุของกระสุนปืนของอาวุธปืน แล้วใช้นิ้วหัวแม่มือของมือข้างที่ถนัดกดปุ่มปลดของกระสุนปืน และใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ข้างที่ไม่ถนัดรับของบรรจุกระสุนปืนเดิมออกและนำออกจากตัวปืน เมื่อของกระสุนปืนเดิมออกจากอาวุธปืนแล้ว ให้พลิกมือข้างไม่ถนัดจนปากของกระสุนปืนใหม่ มารออยู่หน้าปากบ่อบรรจุของกระสุนปืนและดันของกระสุนปืนใหม่เข้าไปด้วยสันมือหรือฝ่ามือที่มือข้างไม่ถนัดนั้น ประคองอยู่ ดันท้ายให้สุดจนล็อกแน่นสนิทดีแล้ว จึงนำของบรรจุกระสุนปืนที่ใช้แล้วไปเก็บ เพื่อสำรองไว้

๑.๖.๒.๕ การเลิกบรรจุ เมื่อได้รับคำสั่ง “เลิกบรรจุ” ให้ผู้รับการฝึกปลดของกระสุนปืนออกจากปืน โดยกดสลักปลดของกระสุนปืน ดึงลำเล็อนปืนไปทางด้านหลัง แล้วปล่อยให้ลำเล็อนปืนทำงานอย่างอิสระ โดยทำ ๓ - ๔ ครั้ง เพื่อให้ข้อรังปลอกกระสุนปืนพากระสุนปืนหรือปลอกกระสุนปืนออกจากรังเพลิง แล้วใช้นิ้วหัวแม่มือดันปุ่มค้ำลำเล็อนขึ้นไปด้านบนเพื่อให้ลำเล็อนปืนค้ำ ตรวจอาวุธปืนเพื่อดูว่ามีกระสุนปืนหรือวัตถุอื่นใดติดค้างอยู่ในรังเพลิงหรือลำกล้องปืนหรือไม่ จากนั้นจับปืนในท่ายิงสองมือ แแนวปากลำกล้องปืนชี้ไปทางแนวเป้า ปลดคันค้ำลำเล็อนทำการเล็งและลั่นไกปืน เรียบร้อยแล้วให้รอฟังคำสั่งจากผู้ฝึก

๑.๗ การลดนกปืนพก

๑.๗.๑ การลดนกปืนพกลูกโม้

๑.๗.๑.๑ ใช้นิ้วหัวแม่มือข้างที่ไม่ถนัดสอดขวางระหว่างนกปืนที่จางอยู่กับโครงปืน

๑.๗.๑.๒ ใช้นิ้วหัวแม่มือข้างที่ถนัดกดพยุงบนกปืนไว้พร้อมกับเหวี่ยงไกซ้ายๆ ให้นกปืนลดลงไปที่นิ้วหัวแม่มือที่ขวางไว้แล้วค่อยๆ ดึงนิ้วออก

ภาพที่ ๑๐ การลดนกปืนพกลูกโม้

ที่มา : ตำราเรียนหลักสูตรนายสิบตำรวจ วิชา ตร.(PT)๒๒๗๐๒ การยิงปืนพก กองบัญชาการการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๔

๑.๗.๒ การลดนกปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

๑.๗.๒.๑ ใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ของมือที่ไม่ถนัดจับนกปืนให้แน่น

๑.๗.๒.๒ ในขณะที่ใช้นิ้วเหวี่ยงไกปืน ให้ค่อยๆ ปล่อนนกปืนไปซ้ายๆ ในขณะที่นิ้วทั้งสองจับนกปืน จนนกปืนลดลงสุด

ภาพที่ ๑๑ การลดนกปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

ที่มา : ตำราเรียนหลักสูตรนายสิบตำรวจ วิชา ตร.(PT)๒๒๗๐๒ การยิงปืนพก กองบัญชาการการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๔

๑.๘ ทำถือปืน

๑.๘.๑ คำบอก/คำสั่ง “ถือปืน” ให้ผู้ยิงใช้มือข้างที่ถนัด ยก กด จับ ด้ามปืนให้กระชับ ดึงปืนพ้นของ
ต้นแนวลำกล้องปืนไปด้านหน้า บังคับแขนท่อนบนแนบลำตัว บังคับแขนท่อนล่างขนานไปกับพื้น แนวลำกล้อง
ชี้ไปเบื้องหน้า

๑.๘.๒ คำบอก/คำสั่ง “เก็บปืน” ให้ผู้ยิงนำปืนเก็บเข้าซองโดยไม่หันหน้าไปมอง

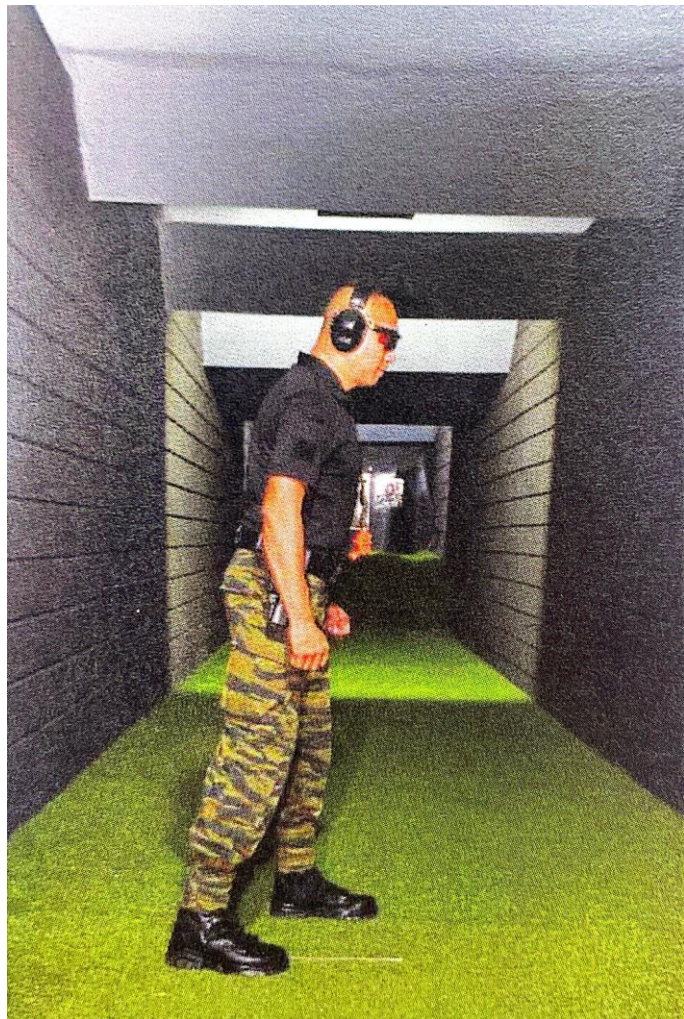
ภาพที่ ๑๒ ทำถือปืน

ที่มา : ตำราเรียนหลักสูตรนายสิบตำรวจ วิชา ตร.(PT)๒๒๗๐๒ การยิงปืนพก กองบัญชาการการศึกษา สำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๔

๑.๙ หลักพื้นฐานของการยิงปืนพก

๑.๙.๑ การจัดท่ายืน (Stance) คือ การจัดทำให้มีความสัมพันธ์ระหว่างร่างกายท่อนบนและร่างกาย
ท่อนล่างหรือส่วนเท้า

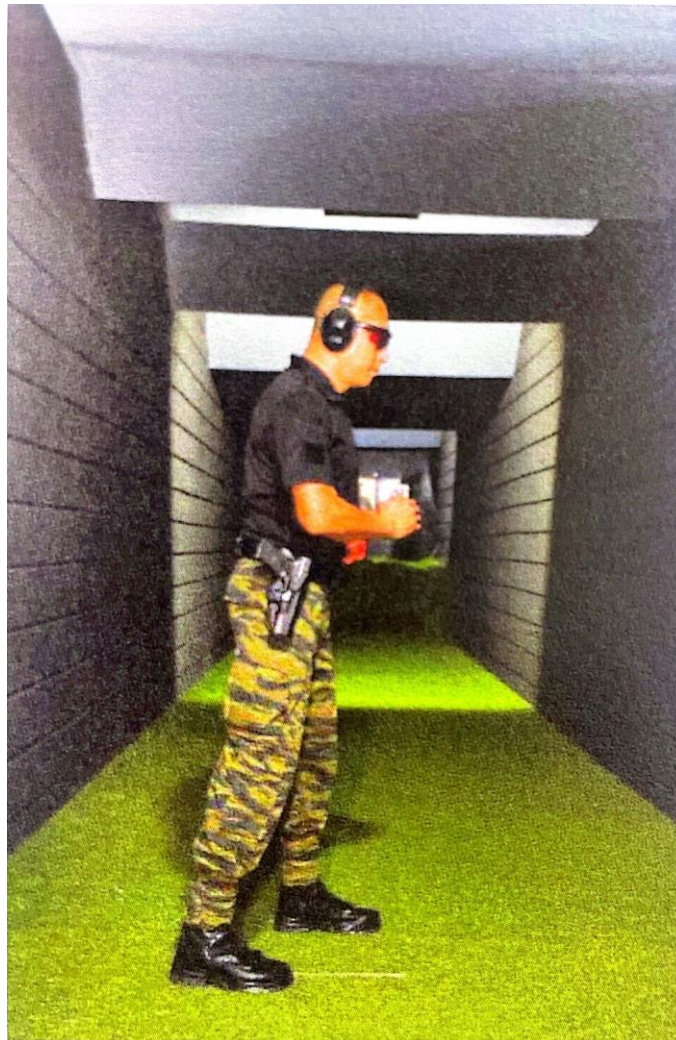
๑.๙.๑.๑ ทำยืนเตรียมพร้อมปกติ เป็นท่าพื้นฐานในการเตรียมพร้อมก่อนชักอาวุธปืนพก
ให้ยืนในลักษณะพร้อมเคลื่อนที่ ย่อเข่า และโน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย เท้าห่างประมาณ ๑ ช่วงไหล่ เท้าข้าง
ไม่ถนัดเลื้อมอยู่ข้างหน้า ปลายเท้าตรงไปข้างหน้าทั้ง ๒ เท้า ใช้กรณีทั่วไปในการปฏิบัติหน้าที่หรือการฝึก

ภาพที่ ๑๓ ทำยืนเตรียมพร้อมปกติ

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกกระบอกต่อสู้อยู่ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๖๒

๑.๙.๑.๒ ทำยืนเผชิญหน้า (Field Interview Stance) เป็นท่าพื้นฐานในการเตรียมพร้อมก่อนชักอาวุธปืนพก ให้ยืนในลักษณะพร้อมเคลื่อนที่ ย่อเข่า และโน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย เท้าห่างประมาณ ๑ ช่วงไหล่ เท้าข้างไม่ถนัดเหลื่อมอยู่ข้างหน้า ปลายเท้าตรงไปข้างหน้าทั้ง ๒ เท้า ใช้ในกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจซักถามประชาชน

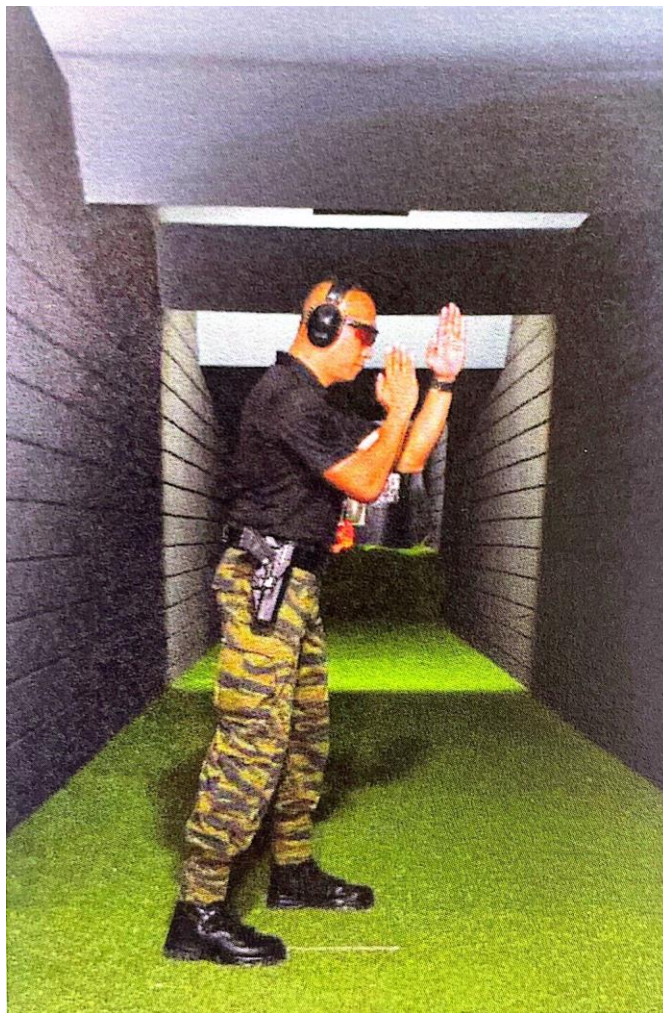

ภาพที่ ๑๔ ทำยืนเผชิญหน้า (F.I. Stance)

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกกระบอกต่อสู้อยู่ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๖๒

๑.๙.๑.๓ ท่ายืนต่อสู้ (Combat Stance) เป็นท่าพื้นฐานในการเตรียมพร้อมก่อนชักอาวุธปืนพก ให้ยืนในลักษณะพร้อมเคลื่อนที่ ย่อเข้า และโน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย เท้าห่างประมาณ ๑ ช่วงไหล่ เท้าข้างไม่ถนัดแหล่อมอยู่ข้างหน้า ปลายเท้าตรงไปข้างหน้าทั้ง ๒ เท้า ใช้ในการฝึกทักษะชักปืนอย่างรวดเร็ว ท่าหันอยู่กับที่ยิ่ง และการฝึกทักษะการใช้ปืนกลมือหรือปืนเล็กยาว ประกอบปืนพก

ภาพที่ ๑๕ ท่ายืนต่อสู้ (Combat Stance)

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๖๒

๑.๙.๒ การจับปืน (Grip) คือ การจัดทำทางการจับถืออาวุธปืนด้วยมือ

๑.๙.๒.๑ หลักที่ควรปฏิบัติในการจับปืน

๑) ผู้ยิงจับปืนด้วยมือที่ถนัด โดยให้ด้ามปืนอยู่ระหว่างง่ามมือและให้ง่ามมืออัดแน่นอยู่ที่ด้ามปืนจับสูงถึงขอบสันด้านบนของตัวปืน สามนิ้วที่เหลือให้กำด้ามปืนโดยเพิ่มน้ำหนักบีบลงไป ด้านหน้าและด้านหลังของด้าม ใช้แรงบีบประมาณ ๖ ส่วน จาก ๑๐ ส่วน มือและแขนที่จับปืนดันปืนไปด้านหน้าให้มีความรู้สึกตึง

๒) จัดตำแหน่งของนิ้วหัวแม่มือให้เหมาะสมกับอาวุธปืนแต่ละชนิด

๓) จัดวางนิ้วชี้ที่ใช้เหนี่ยวไกให้เหมาะสมเพื่อผลการควบคุมสูงสุด

๔) ใช้มือข้างที่ไม่ถนัด ประคองมือข้างที่กำด้ามปืนไว้ให้ดีและให้มั่นคง โดยให้ใช้มือข้างที่ไม่ถนัดบีบมือข้างที่ถนัด โดยออกแรงเต็มที่ ให้ร่องนิ้วของมือทั้งสองวางซ้อนกัน ไม่ให้นิ้วมือแตกออกจากกัน มือที่ใช้จับปืนออกแรงดันไปข้างหน้า ส่วนมือที่ประคองปืนออกแรงดึงมาด้านหลัง

๑.๙.๒.๒ การวางนิ้วหัวแม่มือ มี ๒ แบบ ดังนี้

๑) การวางนิ้วหัวแม่มือทาบไปด้านหน้า นิ้วหัวแม่มือที่จับปืนวางบนนิ้วหัวแม่มือที่ใช้ประคองปืนหรือมือที่ไม่ถนัด โดยให้หัวแม่มือที่ประคองปืนเหยียดขนานกับตัวปืนและให้นิ้วหัวแม่มือที่จับปืนวางลงบนมือที่ประคองปืน

ภาพที่ ๑๖ การวางนิ้วหัวแม่มือทาบไปด้านหน้า

ที่มา : ตำราเรียนหลักสูตรนายสิบตำรวจ วิชา ตร.(PT)๒๒๗๐๒ การยิงปืนพก กองบัญชาการการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๔

๒) การวางนิ้วหัวแม่มือนอกทับในหรือในทับนอก นิ้วหัวแม่มือที่จับปืนวางทับบน นิ้วหัวแม่มือที่ประคองปืนพร้อมกับเพิ่มน้ำหนักในการบีบปืนลงไป

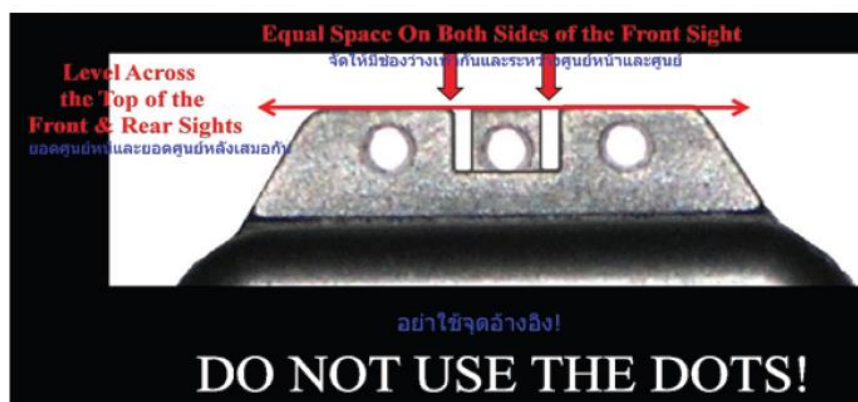
ภาพที่ ๑๗ การวางนิ้วหัวแม่มือนอกทับในหรือในทับนอก

ที่มา : ตำราเรียนหลักสูตรนายสิบตำรวจ วิชา ตร.(PT)๒๒๗๐๒ การยิงปืนพก กองบัญชาการศึกษา สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๔

๑.๙.๓ การจัดศูนย์ปืน (Sight alignment) คือ ขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อจัดศูนย์ปืนของอาวุธปืนให้ถูกต้อง การจัดศูนย์ปืนที่ถูกต้อง ผู้ยิงต้องปฏิบัติดังนี้

๑.๙.๓.๑ จัดใบศูนย์หน้าให้อยู่ตรงกลางร่องบากของศูนย์หลัง

๑.๙.๓.๒ ตรวจสอบให้แน่ใจว่ายอดศูนย์หน้านั้นเสมอกันกับแนวศูนย์หลัง และอยู่ในระยะแนวขนานกับสายตา

ภาพที่ ๑๘ การจัดศูนย์ปืน (Sight alignment)

ที่มา : ตำราเรียนหลักสูตรนายสิบตำรวจ วิชา ตร.(PT)๒๒๗๐๒ การยิงปืนพก กองบัญชาการศึกษา สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๔

๑.๙.๔ การเล็งเป้าหมาย (Sight picture) เป็นขั้นตอนที่สัมพันธ์กันระหว่าง ศูนย์หน้า ศูนย์หลังและ เป้าหมาย ซึ่งเห็นโดยผู้ยิง เพื่อให้การเล็งเป้าหมายที่ถูกต้อง ผู้ยิงควรที่จะต้องรู้หลักการและปฏิบัติดังนี้

๑.๙.๔.๑ ในการมองภาพที่ระยะเวลาเดียวกัน โฟกัสของสายตา ไม่สามารถมองเห็นวัตถุ ที่ต่างระยะกัน ได้ชัดเจนเท่ากัน สายตาของมนุษย์ก็มีความสามารถจำกัดที่จะมองให้เห็นภาพได้ชัดได้เพียง ช่วงระยะหนึ่งเท่านั้น หมายความว่าถ้าเรามองออกไปในระยะไกล เราจะเลือกมองให้ภาพชัดที่ระยะเท่านั้น จะมองให้เห็นชัดทุกระยะไม่ได้ เช่น ถ้าเรามองสองคนที่ยืนอยู่ต่างระยะกันเราจะมองให้เห็นหน้าให้ชัดได้ ที่ละคนเท่านั้น ถ้าเรามองคนหนึ่งเห็นหน้าชัดอีกคนหนึ่งก็จะเห็นเบลอ ๆ ถ้าเปลี่ยนไปมองคนที่เห็นเบลอให้ชัด คนที่เห็นชัดคนแรกก็จะเบลอเหมือนกัน นั่นหมายความว่า เมื่อของสองสิ่งอยู่ต่างระยะกันสายตาจะไม่สามารถ มองเห็นได้ชัดได้ทั้งสองภาพ ภาพหนึ่งจะชัดอีกภาพหนึ่งจะเบลอ เมื่อเราเล็งปืน ก็จะต้องใช้สายตามองศูนย์ปืน ซึ่งห่างจากตัวเราไปประมาณ ๑ ช่วงแขนหรือประมาณ ๒ ฟุต แต่เป้าจะอยู่ห่างออกไป อาจจะเป็น ๒๕ หลา ๕๐ หลา ๖๐ หลา ถ้าเราต้องการที่จะมองให้เห็นศูนย์ปืนชัด เป้าก็จะไม่ชัด ถ้าเรามองเป้าชัดศูนย์ก็จะไม่ชัด ฉะนั้น การเล็งที่ถูกต้อง จะต้องเล็งให้ศูนย์ชัดเสมอ ส่วนเป้าจะเบลอตลอดเวลา จึงจะเป็นการเล็งที่ถูกต้อง

๑.๙.๔.๒ ในการเล็ง โฟกัสของสายตาจะต้องจับอยู่ที่ภาพศูนย์ปืนตลอดเวลา

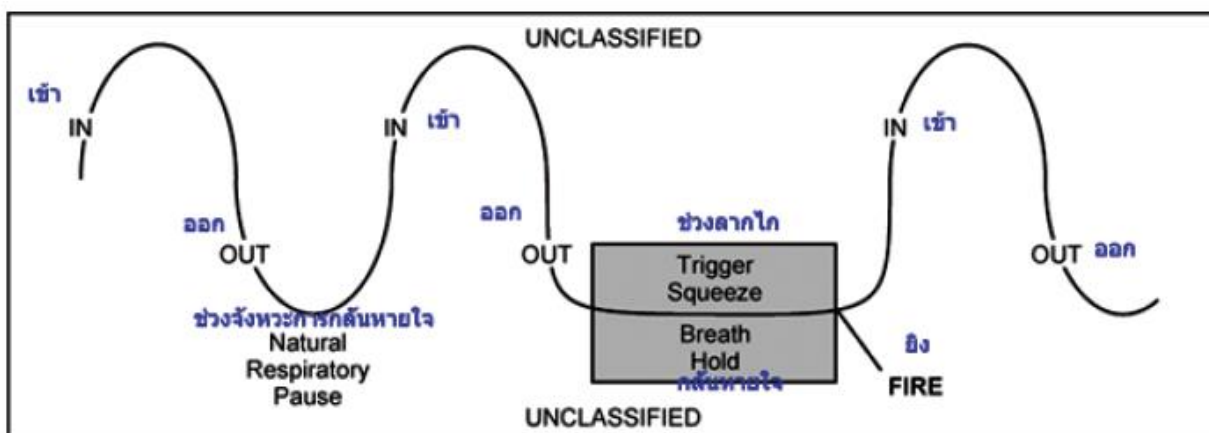
ภาพที่ ๑๙ การเล็งเป้าหมาย (Sight picture)

ที่มา : ตำราเรียนหลักสูตรนายสิบตำรวจ วิชา ตร.(PT)๒๒๗๐๒ การยิงปืนพก กองบัญชาการการศึกษา สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๔

๑.๙.๕ การควบคุมลมหายใจ (Breath control) ถือเป็นปัจจัยสำคัญในขั้นตอนการเล็ง หากผู้ยิงหายใจขณะทำการเล็งยิง หน้าอกระบบจะขยายตัวและยุบตัว ทำให้มีการขยับของปืนในแนวตั้ง ผู้ยิงต้องทำการกำหนดจังหวะหายใจระหว่างการเล็ง และกลั่นลมหายใจเล็กน้อย การควบคุมลมหายใจผู้ยิงควรปฏิบัติดังนี้

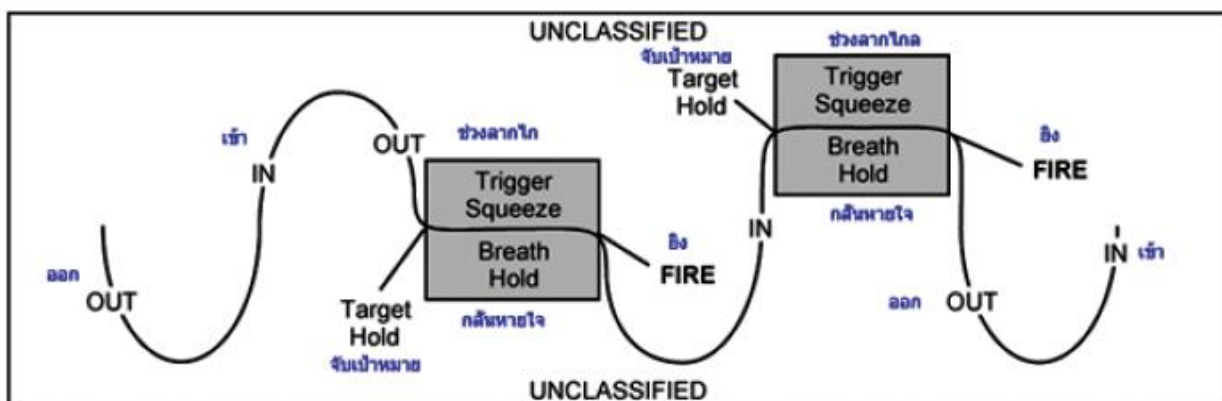
๑.๙.๕.๑ หายใจเข้า หายใจออกปกติ และหยุดอย่างเป็นธรรมชาติ วงจรการหายใจ จะอยู่ที่ ๔-๕ วินาที การหายใจเข้าและหายใจออกนั้น จะหน่วงเพียง ๒ วินาที ฉะนั้นระหว่างวงจรการหายใจแต่ละครั้ง จะมีช่วงอันอยู่ประมาณ ๒-๓ วินาที ซึ่งสามารถช่วยให้เรากลับหายใจได้อย่างเป็นธรรมชาติโดยไม่ฝืนได้ราว ๆ ๑๒-๑๕ วินาที อย่างไรก็ตาม การกลั่นลมหายใจสูงสูดนั้นไม่ควรเกิน ๘-๑๐ วินาที

๑.๙.๕.๒ ควรทำการกลั่นไคขณะกลั่นหายใจระหว่างห้วงการหายใจ หรือเมื่อเริ่มต้นกระบวนการใหม่อีกครั้ง

ภาพที่ ๒๐ จังหวะการควบคุมลมหายใจ ต่อการยิง ๑ เป้าหมาย

ที่มา : ตำราเรียนหลักสูตรนายสิบตำรวจ วิชา ตร.(PT)๒๒๗๐๒ การยิงปืนพก กองบัญชาการการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๔

ภาพที่ ๒๑ จังหวะการควบคุมลมหายใจ ต่อการยิงเป้ามากกว่าหนึ่งเป้าหมาย

ที่มา : ตำราเรียนหลักสูตรนายสิบตำรวจ วิชา ตร.(PT)๒๒๗๐๒ การยิงปืนพก กองบัญชาการตำรวจ สำนักรงาน
ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๔

๑.๙.๖ การลั่นไก (Trigger manipulation) คือ การเดินไกโดยใช้ปลายนิ้วลั่นไกและกดลงไปยังไกปืน
เพื่อยิง ผู้ยิงจะต้องปฏิบัติดังนี้

๑.๙.๖.๑ เพิ่มแรงกดไปยังหน้าไกปืนอย่างราบเรียบโดยไม่กระชาก ขณะชี้ปืนไปยังเป้าหมาย

๑.๙.๖.๒ เล็งไปยังเป้าหมาย

๑.๙.๖.๓ ดำเนินการไล่ไกปืนอย่างราบเรียบจนกระทั่งกระสุนปืนนั้นลั่นออกไป

๑.๙.๖.๔ การควบคุม ความนิ่ง และความลื่นไหลในการบีบหน้าไกปืนจะช่วยยืนยัน
ความถูกต้องของการจัดภาพศูนย์ปืน

๑.๙.๗ การเล็งตาม (Follow-through) คือ การคงไว้ซึ่งสติรับรู้และการคงไว้ซึ่งทุกหลักการพื้นฐาน
ก่อนหน้านี้ เพื่อทำการปฏิบัติซ้ำในการยิงนัดต่อ ๆ ไป ผู้ยิงควรคงไว้ซึ่งหลักการปฏิบัติทุกประการ โดยคงสมาธิ
ไว้ที่การจัดศูนย์แม้หลังการยิงไปแล้ว คงไว้ซึ่งสติรับรู้ รวมถึงปัจจัยการควบคุมอาวุธปืนทั้งหมด ตลอดจน
การยิงนัดถัด ๆ ไปต้องมั่นคง และไม่ละสายตาการจัดภาพศูนย์ปืน

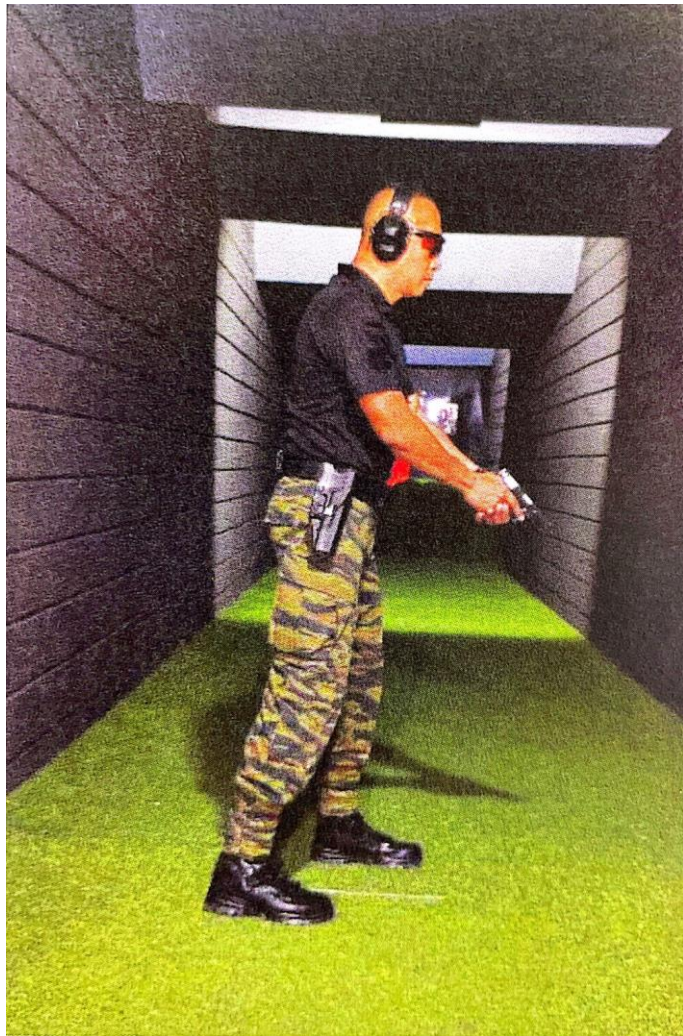
๑.๙.๘ การคืนรอบ (Recovery) เป็นขั้นตอนการปฏิบัติในการนำอาวุธเข้าสู่ตำแหน่งเดิมในการเล็ง
และรักษาไว้ซึ่งจุดเล็งเดิม ผู้ยิงควรคืนตำแหน่งอาวุธปืนให้เร็วที่สุดเท่าที่สามารถกระทำได้โดยสามารถปฏิบัติ
ได้ดังนี้

๑.๙.๘.๑ ให้แรงสะท้อนปืนขึ้นมาโดยตรงมายังหัวไหล่

๑.๙.๘.๒ กลับเข้าสู่สภาวะพร้อมยิงตามหลักการปฏิบัติทันทีเพื่อเตรียมยิงอาวุธปืนในนัด
ถัดไป

๑.๑๐ ทำพร้อมใช้อาวุธ

๑.๑๐.๑ ทำจับปืนพร้อมยิงแบบลำกล้องเฉียงต่ำ เป็นท่าพักปืนเตรียมพร้อมต่อสู้ในระยะประชิด ปากลำกล้องปืนเฉียงลงพื้น ประมาณ ๔๕ องศา เป็นท่าซึ่งผ่านขั้นตอนการต่อสู้หรือขั้นตอนการชักปืนออกจากซองปืน

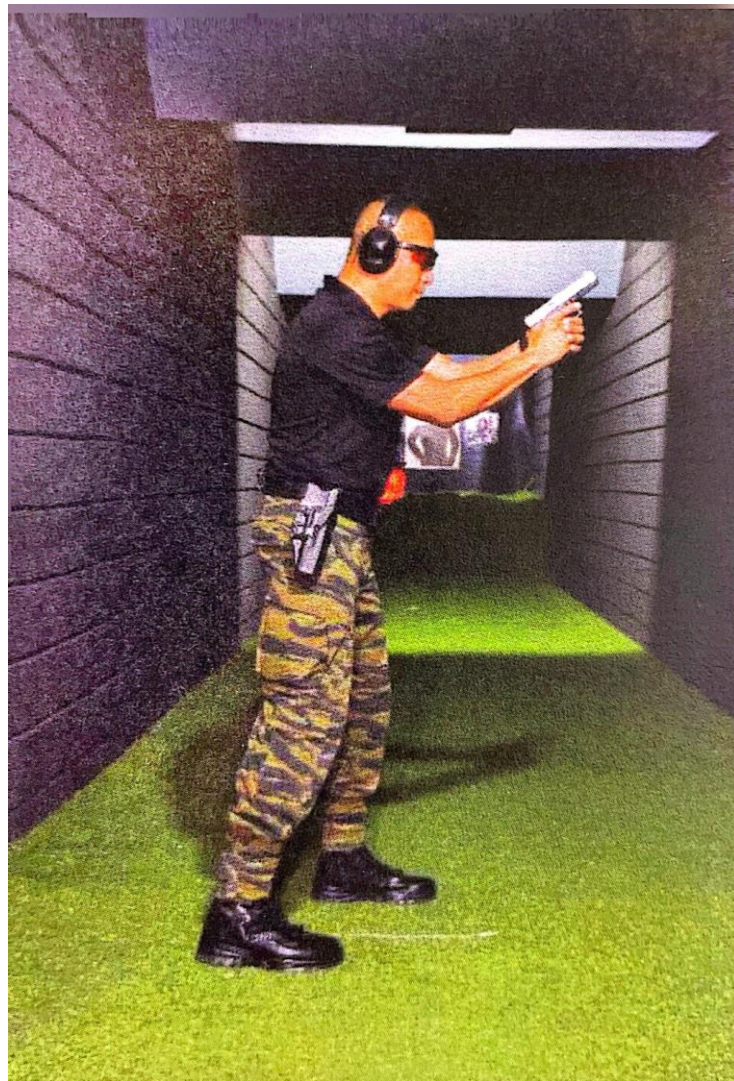

ภาพที่ ๒๒ ทำจับปืนพร้อมยิงแบบลำกล้องเฉียงต่ำ

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๖๒

๑.๑๐.๒ ทำจับปืนพร้อมยิงแบบลำกล้องเฉียงหรือตั้งสูง เป็นท่าพักปืนพร้อมต่อสู้ในระยะประชิด ใช้ในการ CQB หรือการตรวจค้นอาคาร ปากลำกล้องใช้ตามสภาพ ปากลำกล้องชี้ขึ้นฟ้าทางซ้าย ทางขวา หรือ ตรงหน้าในแนวสายตา

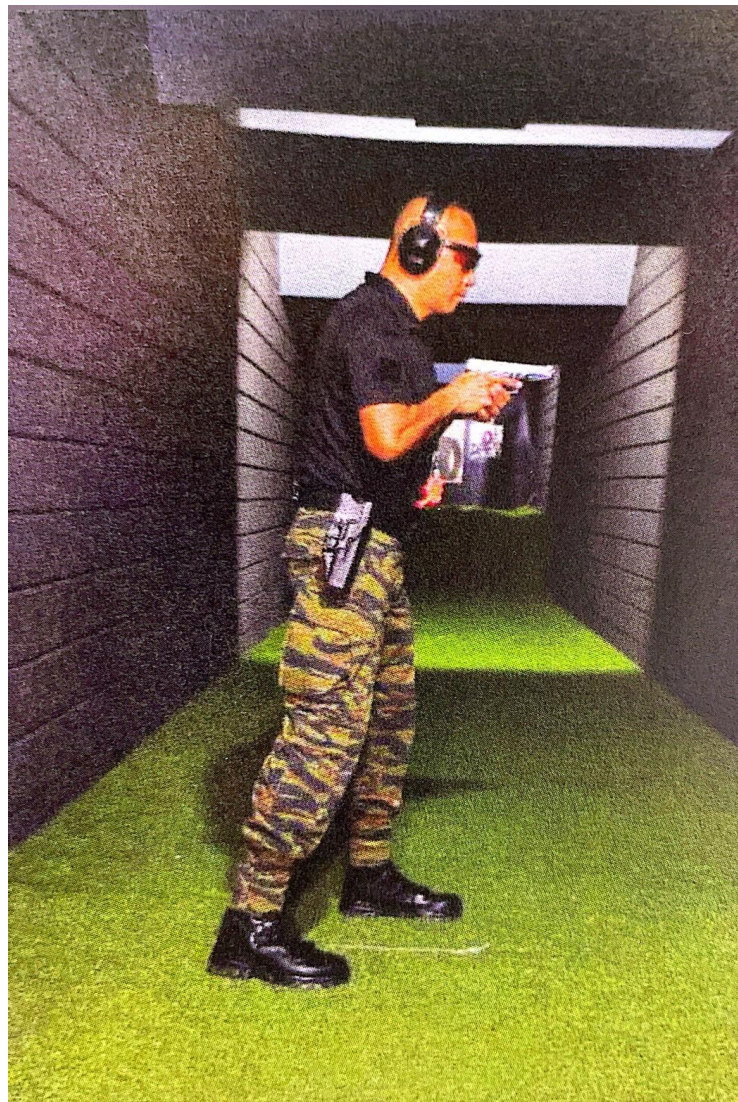

ภาพที่ ๒๓ ทำจับปืนพร้อมยิงแบบลำกล้องเฉียงหรือตั้งสูง

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๖๒

๑.๑๐.๓ ทำจับปืนพร้อมยิงในสถานการณ์กดดันสูง เป็นท่าฝึกปืน ที่ขึ้นอยู่กับสภาพเหตุการณ์ในการปฏิบัตินั้นๆ เป็นท่าพร้อมที่จะยิงมากขึ้น โดยให้ข้อมือที่จับปืนติดที่บริเวณกลางหน้าอก พร้อมทั้งจะใช้ปืนในการเล็งยิงได้ทันที ไม่พลาดปืนจากด้านล่าง เนื่องจากเสียเวลาในการจัดศูนย์ปืน

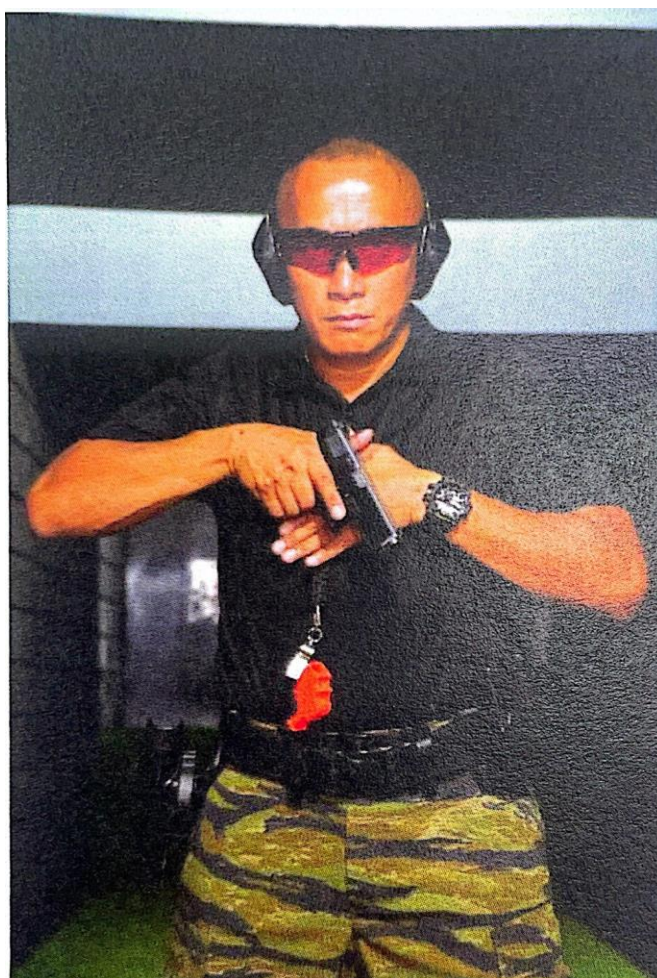

ภาพที่ ๒๔ ทำจับปืนพร้อมยิงในสถานการณ์กดดันสูง

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๖๒

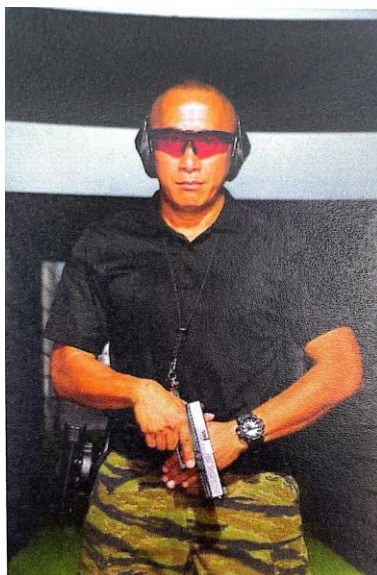
๑.๑๐.๔ ทำเตรียมใช้อาวุธปืนแบบ SUL POSITION คือ การเตรียมพร้อมใช้อาวุธปืนพกโดยพับปืนหลังมือข้างไม่ถนัดแนบชิดบริเวณกลางหน้าอกหรือกลางหัวเข็มขัด โดยปากลำกล้องชี้ลงด้านล่าง คำว่า “SUL” มาจากภาษาโปรตุเกส หมายถึง “ใต้” เมื่อนำมาประกอบกับทักษะการใช้อาวุธปืนจึงหมายถึงปากลำกล้องชี้ลงด้านใต้เพื่อความปลอดภัย ไม่ชี้ไปยังทิศทางอื่นก่อนทำการยิงเป้าหมาย และท่า SUL นี้ สามารถปฏิบัติได้ทั้งกึ่งบรรจุ (ยังไม่บรรจุกระสุนเข้ารังเพลิง) หรือบรรจุกระสุนเข้ารังเพลิงเรียบร้อยแล้ว

ภาพที่ ๒๕ การเตรียมพร้อมใช้อาวุธปืนพกโดยพับปืนหลังมือข้างไม่ถนัดแนบชิดบริเวณกลางหน้าอก

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกกระบอกต่อสู้อย่างมีประสิทธิภาพ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๖๒

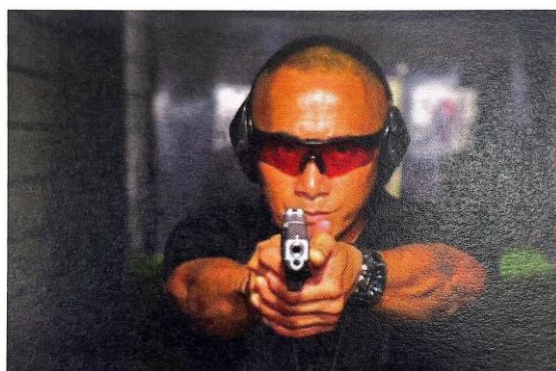

ภาพที่ ๒๖ การเตรียมพร้อมใช้อาวุธปืนพกโดยพักปืนหลังมือข้างไม่ถนัดแนบชิดบริเวณกลางหัวเข็มขัด

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกกระบอกต่อสู้อยู่ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๖๒

๑.๑๑ การตรวจการณ์หลังการยิง

๑.๑๑.๑ การตรวจเป้าหมาย ปฏิบัติหลังจากทำการยิงและตรวจการณ์กลับเสร็จสิ้น โดยการพักปากลำกล้องปืนเฉียงลง (เพื่อไม่ให้ศูนย์หน้าบังสายตา) จากนั้นตรวจการณ์ด้วยสายตาไปยังเป้าหมายทุกเป้า

ภาพที่ ๒๗ การตรวจเป้าหมาย

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกกระบอกต่อสู้อยู่ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๖๒

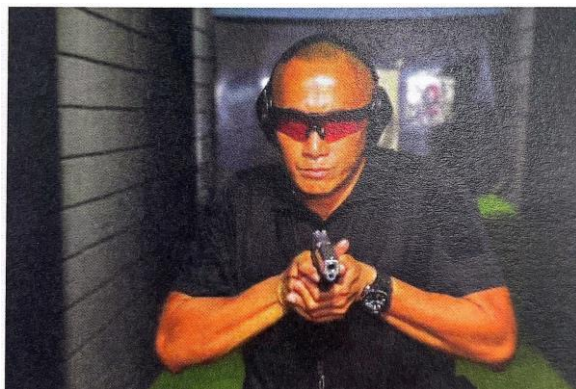
๑.๑๑.๒ การตรวจปืน ปฏิบัติหลังจากตรวจเป้าหมายเสร็จสิ้น ตรวจสอบบริเวณช่องคัตปกกว่าอาวุธปืนมีเหตุติดขัดอย่างใดหรือไม่

ภาพที่ ๒๘ การตรวจปืน

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน พ.ศ.๒๕๖๒

๑.๑๑.๓ การตรวจพื้นที่ ปฏิบัติหลังจากตรวจปืนเสร็จสิ้น นำอาวุธปืนกลับมาชิดติดหน้าอกสู่ท่า High Compress Ready จากนั้นตรวจการณ้ดูพื้นที่โดยรอบ

ภาพที่ ๒๙ การตรวจพื้นที่

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน พ.ศ.๒๕๖๒

๑.๑๑.๔ การเก็บปืนใส่ซอง ปฏิบัติหลังจากตรวจพื้นที่เสร็จสิ้นกลับสู่ท่า High Compress Ready ทำการห้ามไก หรือลดนก (ตามลักษณะระบบกลไกความปลอดภัยของปืนแต่ละชนิด) จากนั้นเก็บปืนใส่ซองพก (ขณะเก็บปืนใส่ซองพกสามารถก้มตรวจสอบดูได้)

ภาพที่ ๓๐ การเก็บปืนใส่ซอง

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน พ.ศ.๒๕๖๒

๑.๑๒ การชักอาวุธปืนออกจากซองปืน (Drawing Pistol From Holster)

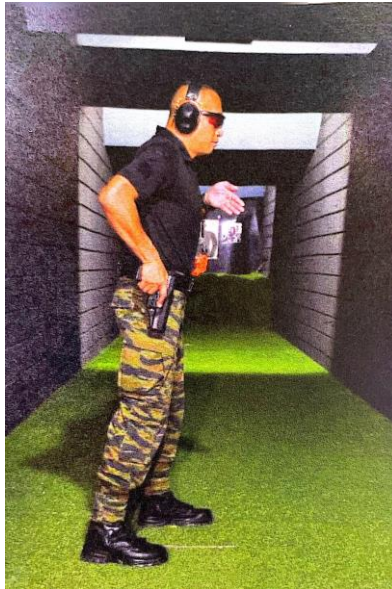
๑.๑๒.๑ ใช้มือถนัดอัดจับที่ด้ามปืน แขนที่ไม่ถนัด ใช้ท่อนแขนติดต่อ ฝ่ามือหักลง นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกัน มืออยู่ประมาณแนวหน้าอก เพื่อเตรียมที่จะทำการจับปืน ให้ปฏิบัติทั้งสองอย่างในเวลาเดียวกัน การยิงปืนที่ดีอยู่ที่การจับปืนในขั้นตอนที่ ๑ ที่ดี การอัดจับอย่าให้มีช่องว่างในด้ามปืน ให้อุ้งมือที่ไม่ถนัดสัมผัสด้ามปืน ออกแรงบีบอัดด้ามปืนพอประมาณ

๑.๑๒.๒ การชักปืน ยกอาวุธปืนขึ้นมาแบบตั้งตรงจนพ้นจากซองปืน ปากลำกล้องชี้ลง นิ้วชี้ทาบทามโครงปืน อย่าสะบัดลำตัวหรือส่ายหัวไหล่

๑.๑๒.๓ เคลื่อนอาวุธปืนมาจนกระทั่งปากกระบอกปืนชี้ไปยังเป้าหมาย ใช้มือข้างที่ไม่ถนัดประคองมือข้างที่ถือปืนไว้บริเวณกึ่งกลางหน้าอก (อยู่ในท่าจับปืนพร้อมยิงในสถานการณ์กดดันสูง)

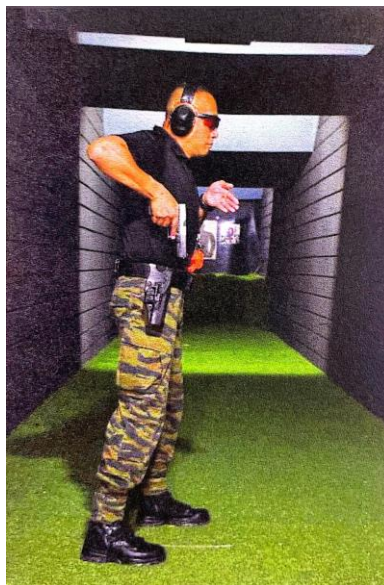
๑.๑๒.๔ เขี่ยดแขนและดันอาวุธปืนออกไปข้างหน้า แนวนอนอยู่ในแนวระดับสายตาเล็งและเหนี่ยวไก

๓๑

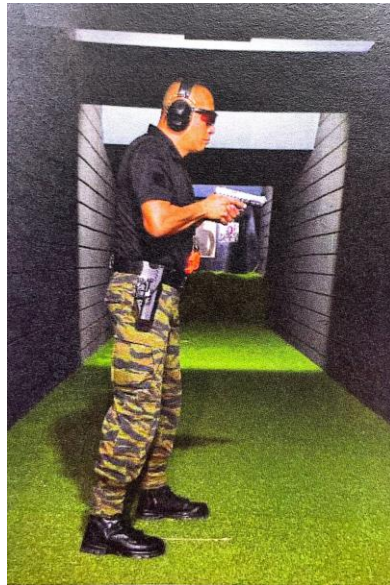
ภาพที่ ๓๑ การชักอาวุธปืนออกจากซองปืน ขั้นตอนที่ ๑

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๖๒

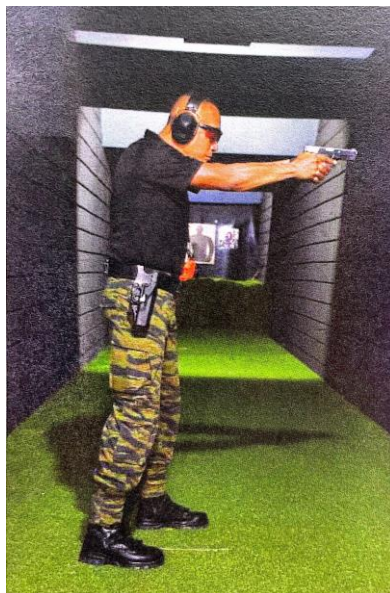
ภาพที่ ๓๒ การชักอาวุธปืนออกจากซองปืน ขั้นตอนที่ ๒

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๖๒

ภาพที่ ๓๓ การชักอาวุธปืนออกจากซองปืน ขั้นตอนที่ ๓

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๖๒

ภาพที่ ๓๔ การชักอาวุธปืนออกจากซองปืน ขั้นตอนที่ ๔

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๖๒

บทที่ ๒

การเพิ่มทักษะการยิงปืนพกทางยุทธวิธี

๒.๑ วัตถุประสงค์การเรียนรู้การสอน

- ๒.๑.๑ เพื่อแก้ไขปัญหาเมื่อเหตุขัดข้องจากอาวุธปืนพก ได้อย่างรวดเร็ว
- ๒.๑.๒ เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและความชำนาญในการใช้อาวุธปืนพก
- ๒.๑.๓ ให้ผู้ใช้อาวุธปืนพกสามารถใช้ได้อย่างฉับพลัน ทันต่อเหตุการณ์และแม่นยำ
- ๒.๑.๔ เพื่อฝึกการใช้อาวุธปืนหลังที่กำบังได้อย่างปลอดภัย
- ๒.๑.๕ เพื่อให้สามารถยิงปืนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อร่างกายต้องเคลื่อนไหว
- ๒.๑.๖ สามารถใช้อาวุธปืนพกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในสภาวะแสงต่ำและไม่มีแสง

๒.๒ บทนำเข้าสู่บทเรียน

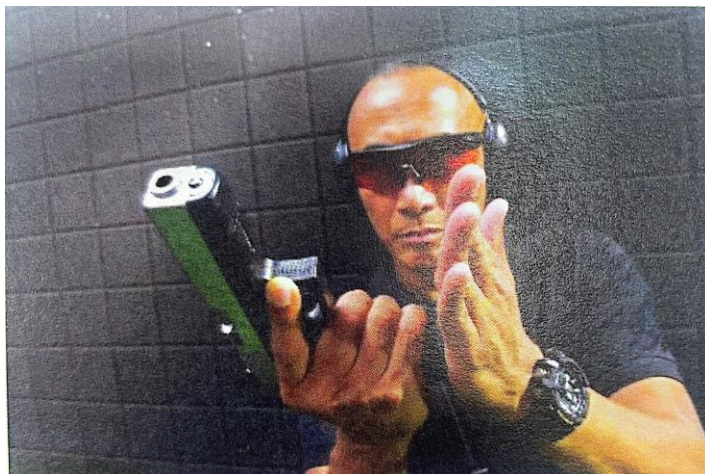
การใช้อาวุธปืนพกของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่ มิใช่ว่าจะฝึกเพียงเพื่อให้ยิงกระสุนปืนอย่างแม่นยำเท่านั้น หากยังต้องฝึกเพิ่มเติม เทคนิคการใช้อาวุธปืนพก ในหลายๆ ลักษณะ ทั้งการใช้ภูมิประเทศ ใช้สิ่งปลูกสร้างเป็นที่กำบังของร่างกาย เพื่อให้ปลอดภัยต่อชีวิตของตนเอง อีกทั้งการยิงปืนในสภาวะต่างๆ ทั้งกลางวันและกลางคืน พร้อมทั้งใช้อาวุธปืนพกประกอบด้วยอุปกรณ์ต่างๆ การแก้ไขปัญหาติดขัดต่างๆ ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ในขณะทำการยิงปืนพก เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงต้องแก้ไขปัญหาให้ได้ในทันทีทันใด

ดังนั้นจึงจำเป็นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ต้องฝึกการยิงปืนพก เพื่อเพิ่มทักษะให้เกิดความคล่องแคล่วรวดเร็ว ถูกวิธี แม่นยำ เพื่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดความปลอดภัยสูงสุด ทั้งต่อตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจเองและประชาชน

๒.๓ การแก้ไขอาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติติดขัด

๒.๓.๑ กระสุนด้าน เป็นอาการที่เมื่อทำการยิงแล้วกระสุนไม่ลั่นออกไป ซึ่งเกิดจากคุณภาพของกระสุนเอง โดยที่ปืนปกติ หรือกระสุนไม่ป้อนบรรจุเข้ารังเพลิง ที่เกิดจากความไม่รอบคอบในการบรรจุกระสุนของผู้บรรจุ หรือสาเหตุอื่นใด ซึ่งทั้งสองอาการนี้ เมื่อทำการยิง จะเกิดลักษณะเสียงดัง “คลิก” ที่ตัวปืน โดยกระสุนไม่ลั่นออกไป มีวิธีแก้ไขดังนี้

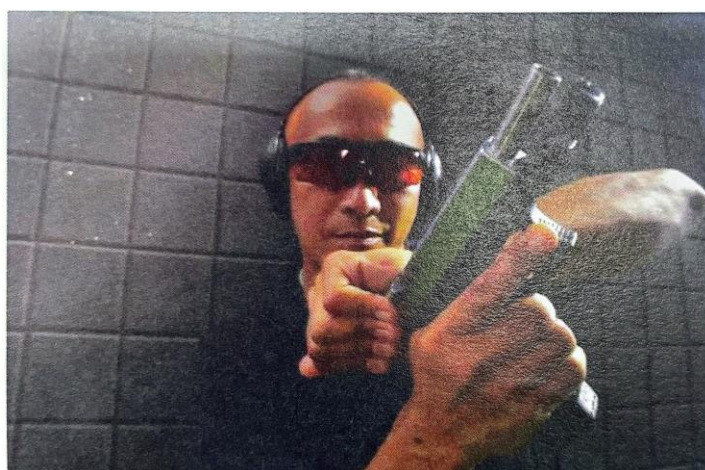
๒.๓.๑.๑ เมื่อทำการยิงแล้วเกิดอาการเสียงดัง “คลิก” ให้พลิกปืนหันด้านช่องคัดปลอกลงพื้น จากนั้นใช้มือข้างไม่ถนัดกดอัดที่ท้ายด้ามปืน (TAP) ดันช่องบรรจุกระสุนให้แน่น

ภาพที่ ๓๕ การแก้ไขเหตุติดขัดกรณีกระสุนด้านหรือกระสุนไม่ป้อนบรรจุเข้ารังเพลิง

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๖๒

๒.๓.๑.๒ หลังจาก TAP นำมือข้างไม่ถนัดบีบจับดิ่งท้ายเลื่อนปืนมาข้างหลังจนสุดแล้วปล่อย
ให้เลื่อนปืนไปข้างหน้า บรรจุกระสุนเข้ารังเพลิง (RACK)

ภาพที่ ๓๖ การแก้ไขเหตุติดขัดกรณีกระสุนด้านหรือกระสุนไม่ป้อนบรรจุเข้ารังเพลิง

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๖๒

๒.๓.๑.๓ ทำการยิงต่อไป

๒.๓.๒ กระสุนป้อนบรรจุเข้ารังเพลิงไม่เรียบร้อย คือ การที่บรรจุกระสุนเข้ารังเพลิง แต่กระสุนไม่เข้ารังเพลิงทั้งนัด อาจเกิดจากความไม่สะอาดของทางลาดป้อนกระสุนเข้ารังเพลิงหรือความไม่รอบคอบของผู้บรรจุเอง หรือสาเหตุอื่นใด เมื่อทำการยิงจะเกิดอาการไกอิสระ โดยกระสุนไม่ลั่นออกไป มีวิธีแก้ไขดังนี้

๒.๓.๒.๑ เมื่อทำการยิงแล้วเกิดอาการไกอิสระ (กระสุนไม่ลั่นออกไป) ให้ตรวจสอบดูบริเวณช่องคัดปลอกว่าเป็นเหตุติดขัดลักษณะใด

๒.๓.๒.๒ TAP หรือใช้มือข้างไม่ถนัดดันกระแทกส่งท้ายเลื่อนปืน หรือใช้มือข้างไม่ถนัดบีบประคองท้ายเลื่อนปืนตึงถอยหลังเล็กน้อยแล้วปล่อย (กระทำวิธีการใดวิธีการหนึ่งหรือทั้ง ๓ วิธี จนกระทั่งเลื่อนปืนทำงานปกติ ทั้งนี้ให้เหมาะสมกับลักษณะโครงสร้างของปืนแต่ละชนิด)

ภาพที่ ๓๗ การแก้ไขเหตุติดขัดกรณีกระสุนป้อนบรรจุเข้ารังเพลิงไม่เรียบร้อย

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน พ.ศ.๒๕๖๒

ภาพที่ ๓๘ การแก้ไขเหตุติดขัดกรณีกระสุนป้อนบรรจุเข้ารังเพลิงไม่เรียบร้อย

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน พ.ศ.๒๕๖๒

ภาพที่ ๓๙ การแก้ไขเหตุติดขัดกรณีกระสุนป้อนบรรจุเข้ารังเพลิงไม่เรียบร้อย

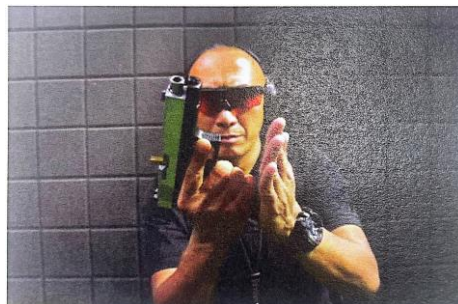
ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๖๒

๒.๓.๒.๓ ทำการยิงต่อไป

๒.๓.๓ ปลอกกระสุนติดคาช่องคัดปลอก คือ การที่ยิงกระสุนออกไปแล้ว ด้วยระบบกลไกการทำงานของอาวุธปืนที่ไม่สมบูรณ์ หรือเหตุอื่นใด จึงไม่สามารถคัดปลอกกระสุนของนัดที่ยิงออกไปให้พ้นช่องคัดปลอกได้ ปลอกกระสุนนั้นจึงไปติดคาบริเวณช่องคัดปลอก เมื่อยิงนัดต่อไปเกิดอาการไกอิสระโดยกระสุนไม่ลั่นออกไป มีวิธีแก้ไขดังนี้

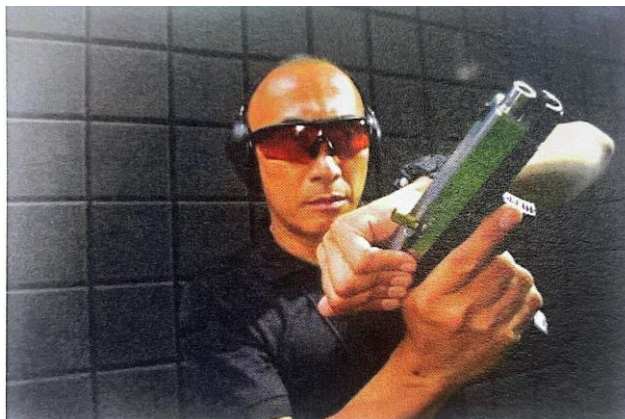
๒.๓.๓.๑ เมื่อทำการยิงแล้วเกิดอาการไกอิสระ (กระสุนไม่ลั่นออกไป) ให้ตรวจสอบดูบริเวณช่องคัดปลอกว่าเป็นเหตุติดขัดลักษณะใด

๒.๓.๓.๒ TAP จากนั้น RACK (การ RACK ในขั้นตอนนี้ จะคัดปลอกกระสุนที่ติดคาอยู่และกระสุน ๑ นัดออกไป)

ภาพที่ ๔๐ การแก้ไขเหตุติดขัดกรณีปลอกกระสุนติดคาช่องคัดปลอก

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๖๒

ภาพที่ ๔๑ การแก้ไขเหตุติดขัดกรณีปลดกระสุนติดคาช่องคัตปลอก

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๖๒

๒.๓.๓.๓ ทำการยิงต่อไป

๒.๓.๔ กระสุนซ้อนในรังเพลิง คือ กระสุนติดคาซ้อนกันในรังเพลิง โดยเกิดจากอาการที่ขณะบรรจุกระสุนเข้ารังเพลิง มีกระสุนอยู่ในรังเพลิงก่อนแล้ว เป็นเหตุให้เมื่อทำการยิง เกิดอาการไกอิสระ โดยกระสุนไม่ลั่นออกไป มีวิธีแก้ไขดังนี้

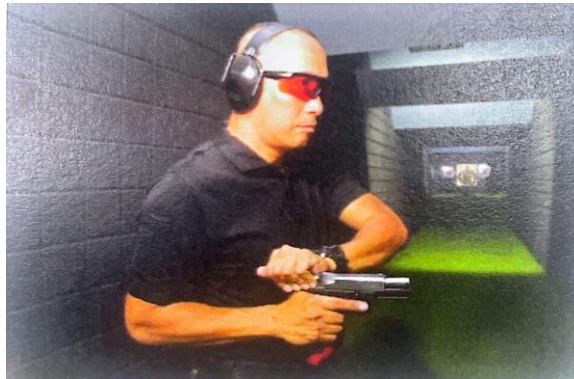
ภาพที่ ๔๒ กระสุนซ้อนในรังเพลิง

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๖๒

๒.๓.๔.๑ เมื่อทำการยิงแล้วเกิดอาการไกอิสระ (กระสุนไม่ลั่นออกไป) ให้ตรวจสอบดูบริเวณช่องคัตปลอกว่าเป็นเหตุติดขัดลักษณะใด

๒.๓.๔.๒ ค้างเลื่อนปืน พร้อมปลดของบรรจุกระสุน

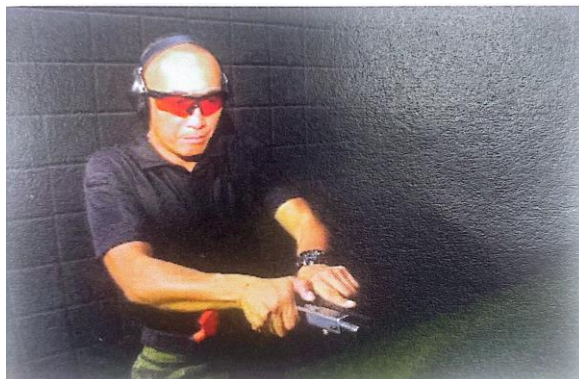
๑) สำหรับผู้ถนัดมือขวา

ภาพที่ ๔๓ การค้างเลื่อนปืน พร้อมปลดของบรรจุกระสุน สำหรับผู้ถนัดมือขวา

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน พ.ศ.๒๕๖๒

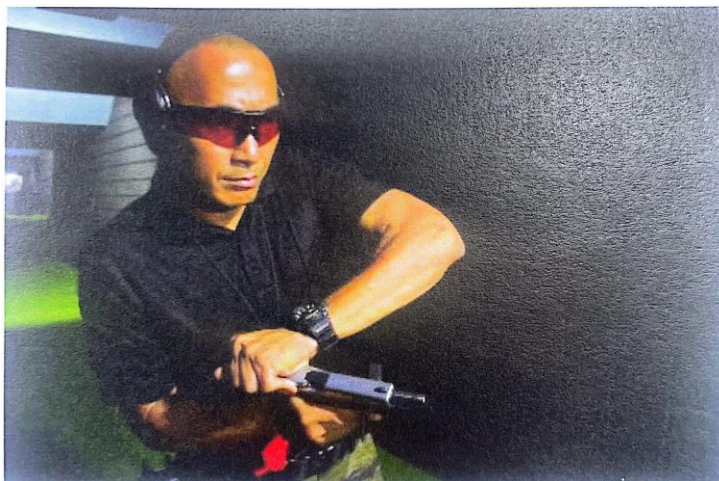
๒) สำหรับผู้ถนัดมือซ้าย

ภาพที่ ๔๔ การค้างเลื่อนปืน พร้อมปลดของบรรจุกระสุน สำหรับผู้ถนัดมือซ้าย

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน พ.ศ.๒๕๖๒

๒.๓.๔.๓ RACK จนกระทั่งกระสุนที่ซ่อนในรังเพลิงคัตออก

ภาพที่ ๔๕ การ RACK จนกระทั่งกระสุนที่ซ่อนในรังเพลิงคัตออก

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๖๒

๒.๓.๔.๔ RELOAD (หลังจาก RACK คัตกระสุนออก)

ภาพที่ ๔๖ การแก้ไขเหตุติดขัดกรณีกระสุนซ่อนในรังเพลิงขั้นตอน RELOAD (หลังจาก RACK คัตกระสุนออก)

ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๖๒

ภาพที่ ๔๗ การแก้ไขเหตุติดขัดกรณีกระสุนซ้อนในรังเพลิงขั้นตอน RELOAD (หลังจาก RACK คัดกระสุนออก)
ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๖๒

ภาพที่ ๔๘ การแก้ไขเหตุติดขัดกรณีกระสุนซ้อนในรังเพลิงขั้นตอน RELOAD (หลังจาก RACK คัดกระสุนออก)
ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๖๒

ภาพที่ ๔๙ การแก้ไขเหตุติดขัดกรณีกระสุนซ้อนในรังเพลิงขั้นตอน RELOAD (หลังจาก RACK คัดกระสุนออก)

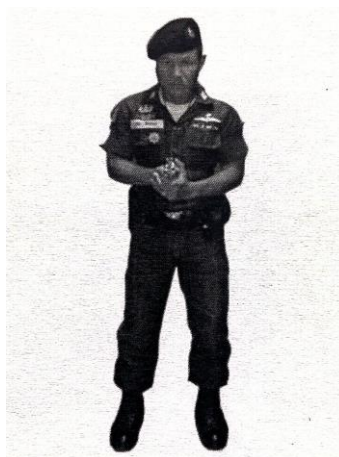
ที่มา : คู่มือการฝึกยิงปืนพกระบบต่อสู้ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๖๒

๒.๓.๔.๕ ทำการยิงต่อไป

๒.๔ การยิงปืนพก ๓ ลักษณะ ๑๐ ทำยิง

๒.๔.๑ ทำเตรียมใช้อาวุธ เป็นท่ายืนที่มีความมั่นคงและจะสามารถใช้อาวุธได้อย่างรวดเร็ว เริ่มจากการถือในท่าจับปืนสองมือ ปืนอยู่บริเวณหน้าอก ยืนแยกเท้าพอประมาณ ย่อเข้าเล็กน้อย บังคับลำกล้องชี้ไปยังเป้าหมาย

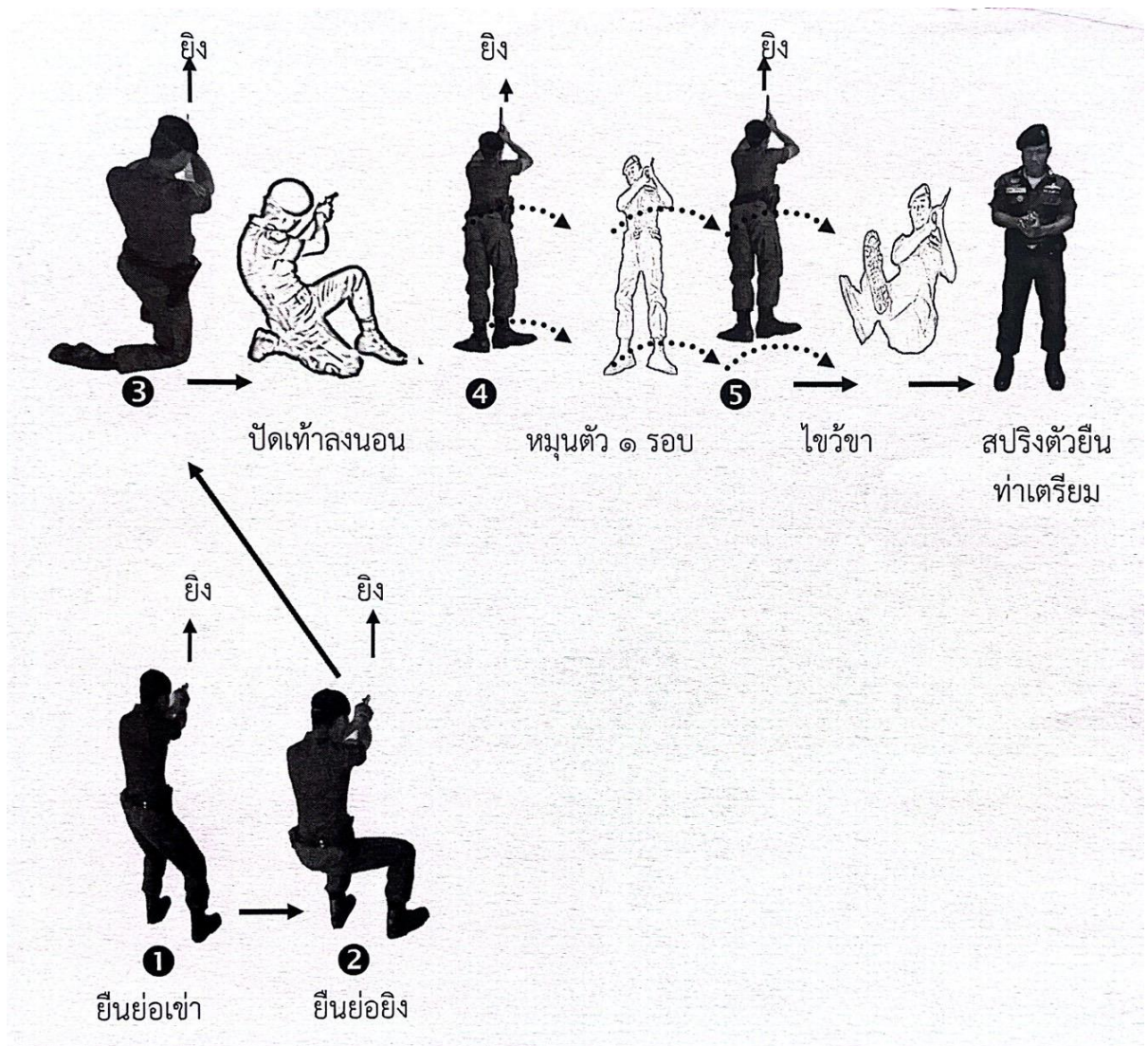

ภาพที่ ๕๐ ทำเตรียมใช้อาวุธ

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

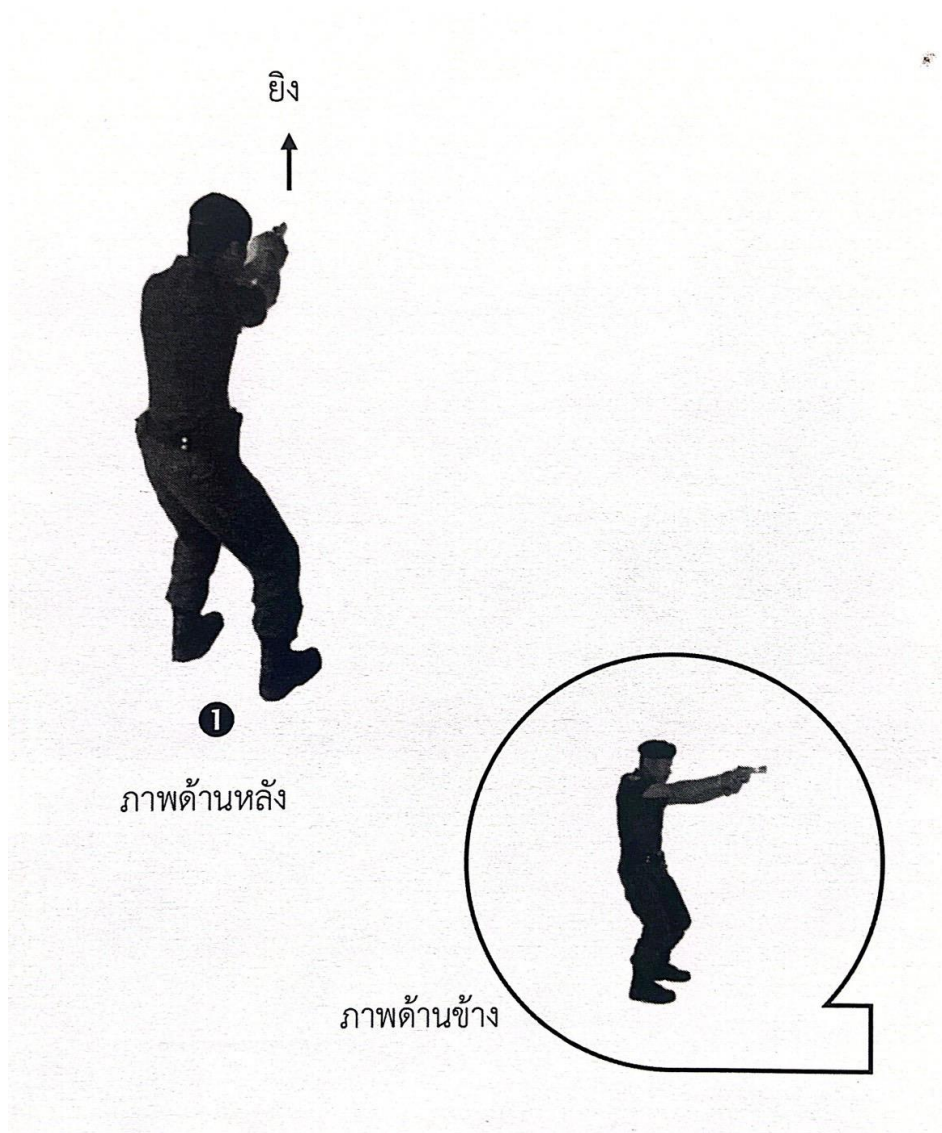
๒.๔.๒ ลักษณะที่ ๑ เป้าหมายข้างหน้า มี ๕ ท่ายิง เริ่มต้นจากท่าเตรียม ยืนย่อเข้า ยิง ๑ นัด กระโดดทางข้าง ยืนย่อยิง ๑ นัด กระโดดเฉียงไปข้างหน้า นั่งคุกเข่าสูงยิง ๑ นัด ปิดเท้าหน้าล้มตัวลง นอนราบยิง ๑ นัด พลิกตัวหมุนไปทางข้าง ๑ รอบ นอนราบยิง ๑ นัด สิ้นสุด พลิกตัวนอนหงายไขว้ขา ลุกขึ้นในท่าเตรียม ยิงลักษณะที่ ๒ (หันหลังให้เป้า)

ภาพที่ ๕๑ การยิงปืนพลักษณะที่ ๑ มี ๕ ท่ายิง

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๔.๒.๑ ทำยืนยิง ย่อเข่าเล็กน้อย เหยียดแขนทั้งสองข้างชี้ขึ้นไปยังเป้าหมาย สำหรับท่านี้น
การย่อเข่าทำให้เกิดความมั่นคงในการยิงมากกว่าท่ายืนปกติ การเล็ง ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมตามขนาดของ
เป้าและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การเล็งฉับพลัน ผู้ยิงลืมนตา ๒ ข้าง มองผ่านศูนย์หน้า - ศูนย์หลัง เป้าหมาย

ภาพที่ ๕๒ การยิงปืนพกลักษณะที่ ๑ ทำยืนยิง

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๔.๒.๒ ท่ายืนย่ออิง เช่นเดียวกับท่ายืนอิง ย่อเข่าลงให้มาก จนเกือบเป็นท่านั่งสูง ประโยชน์ เมื่อกระโดดลงจากรถหรือจากที่สูง ทำตัวให้ต่ำเพื่อลดเป้าหมายให้เล็ก เหมาะในการกระโดดย้าย ที่ยิง เปลี่ยนเป็นท่านั่งได้ง่าย หรือใช้ในกรณีที่กำบังมีความสูงไม่พอดีกับท่านั่งหรือท่ายืน

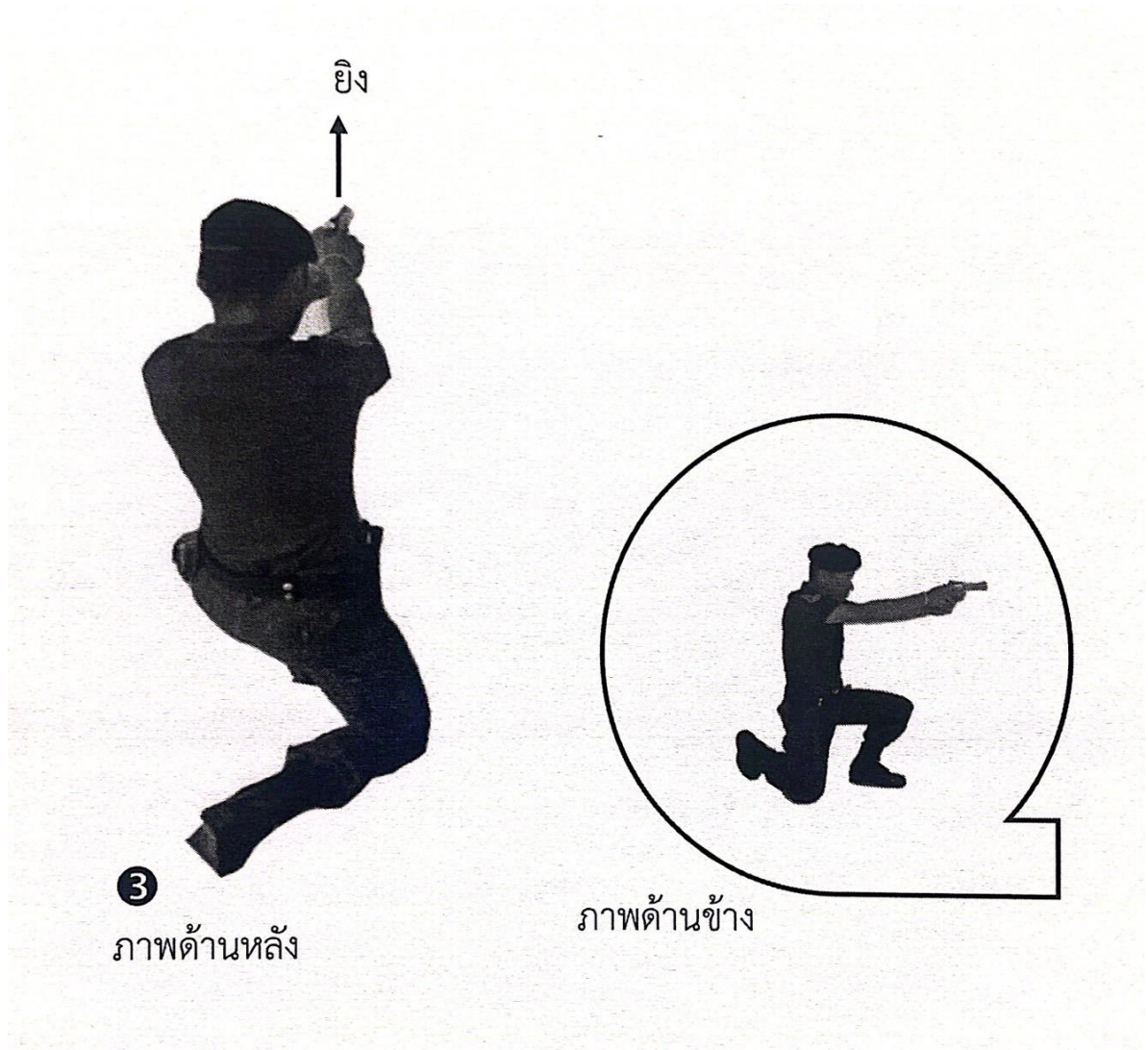

ภาพที่ ๕๓ การยิงปืนพลักขณะท่า ๑ ท่ายืนย่ออิง

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๔.๒.๓ ทำนั้งคุกเข้าสูงยิง คุกเข้า (ซ้าย - ขวาตามถนัด) ลงเหยียดแขนทั้งสองข้าง ชี้นปืนไป
ยังเป้าหมาย ยึดตัวตรง ประโยชน์ จะลดเป้าหมายของผู้ยิงให้เล็กลงกว่าทำยืน เป็นท่าที่มีความแม่นยำดี ผู้ยิง
สามารถหมุนตัวยิงในทิศทางอื่นได้ง่าย

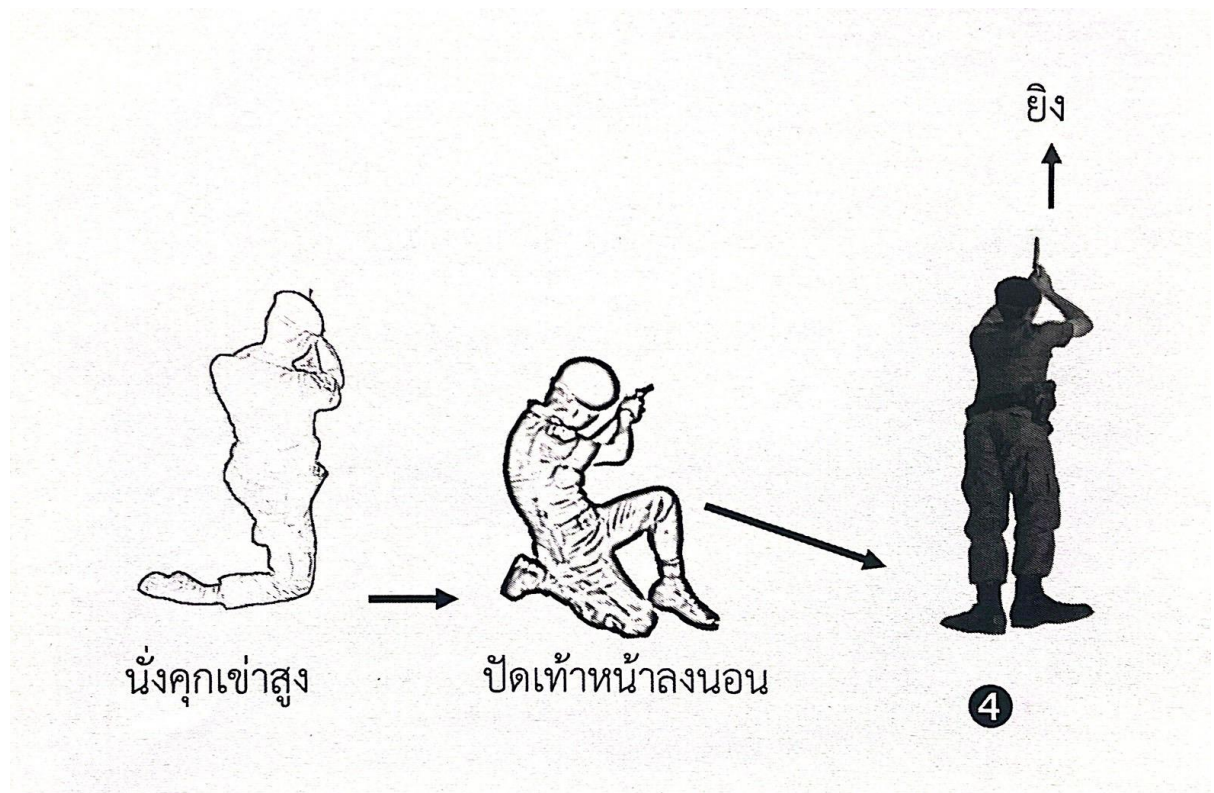

ภาพที่ ๕๕ การยิงปืนพลิกขณะที่ ๑ ทำนั้งคุกเข้าสูงยิง

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๔.๒.๔ ท่านอนยิง ปิดเท้าหน้านอนคว่ำ ทำตัวเป็นเป้าเล็ก เท้าเหยียดชิดกัน สอกสัมผัสพื้นยิง ใช้ในการกลิ้งตัวเพื่อย้ายที่ เป็นท่าที่ลดเป้าหมายของผู้ยิงลงได้เล็กที่สุด มีความแม่นยำในการยิงสูง

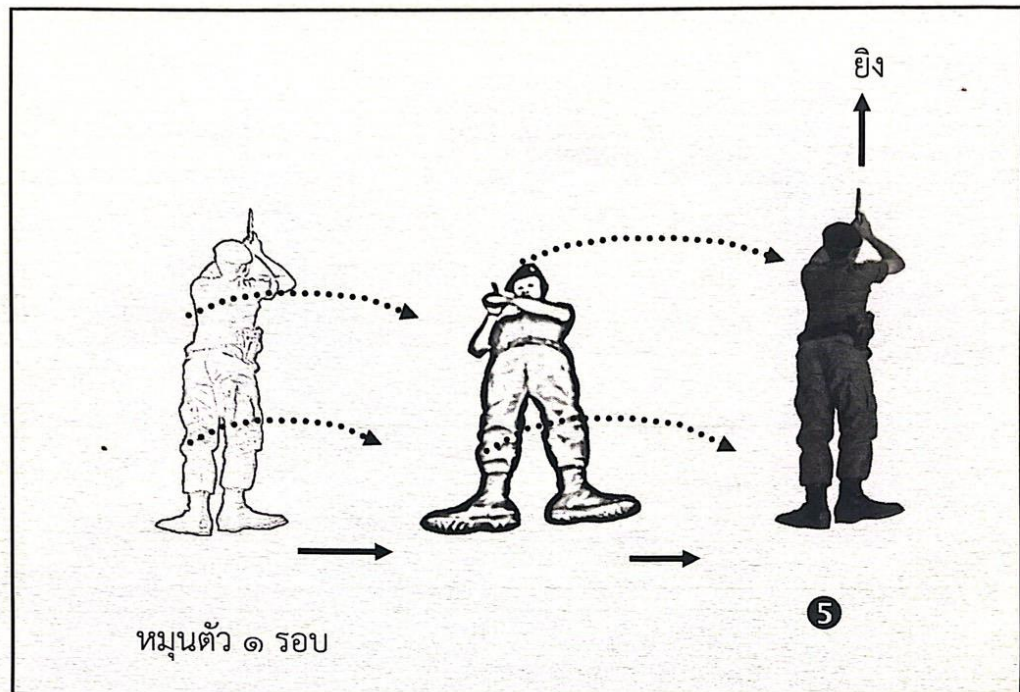

ภาพที่ ๕๕ การยิงปืนพกลักษณะที่ ๑ ท่านอนยิง

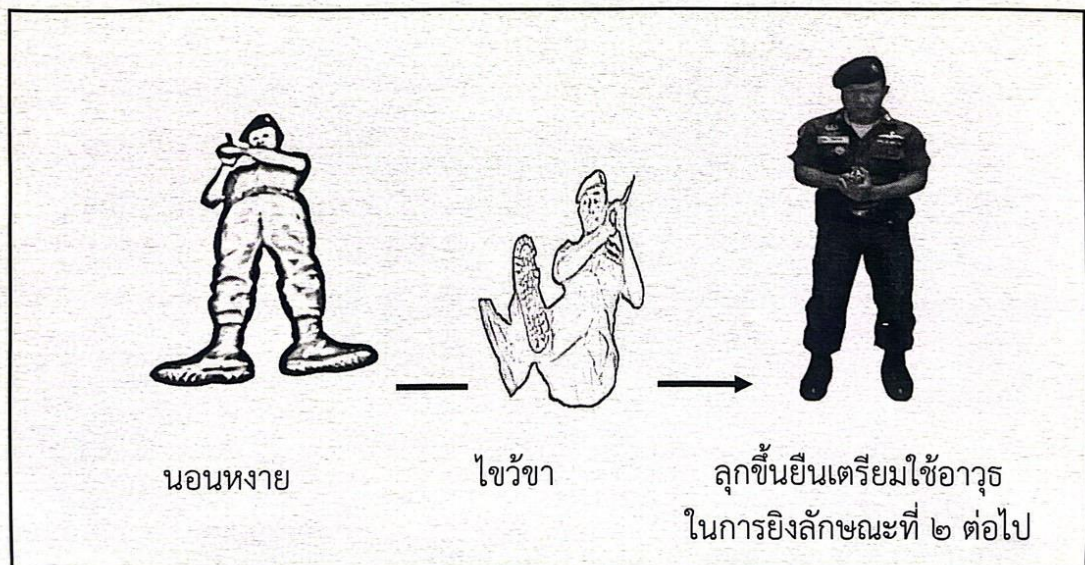
ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๔.๒.๕ กลิ้งตัวนอนราบยิง จากท่านอนราบยิงท่าที่ ๔ กลิ้งไปทางข้าง ๑ รอบ นอนคว่ำ เท้าเหยียดชิดกัน สอกสัมผัสพื้นยิง เมื่อยิงจบ พลิกตัวนอนหงาย ไขว้ขาถูกันขึ้นยืน ประโยชน์ เป็นท่าที่ลดเป้าหมายของผู้ยิงลงได้เล็กที่สุด มีความแม่นยำในการยิงสูง มีความคล่องตัวในการหมุนตัวกลิ้งยิง

- ยิ่บจบ พลิกตัวนอนหงาย ไช้ขา ลูกขึ้นยืน

ภาพที่ ๕๖ การยิ่บเป็นพลลักษณะที่ ๑ ท่ากึ่งตัวนอนราบยิ่บ

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิ่บทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

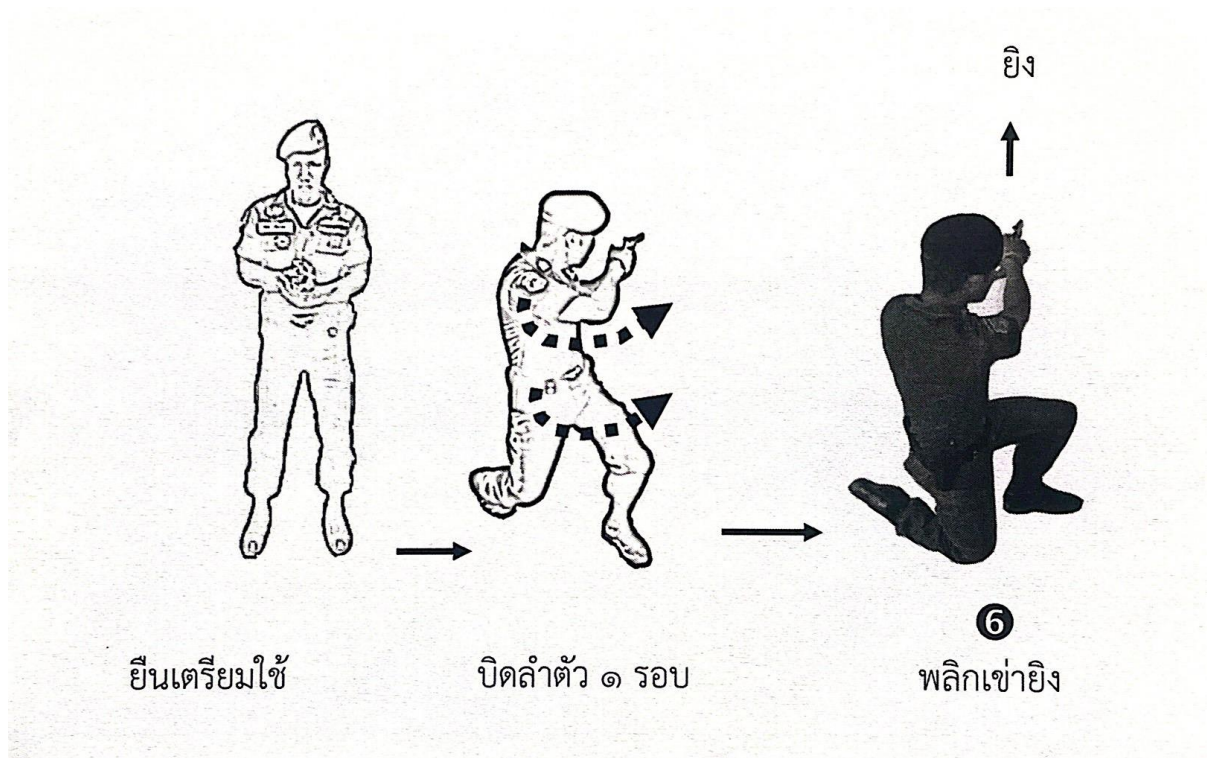
๒.๔.๓ ลักษณะที่ ๒ เป้าหมายด้านหลัง มี ๒ ทำยิง เริ่มต้น ยืนท่าเตรียมใช้อาวุธ หันหลังให้เป้าหมาย ย่อตัวลงนั่งบิดลำตัวพลิกเข้าถนัดลง ยิงเป้าหมายด้านหลังยิง ๑ นัด ทั้งตัวนอนหงายเท้าหันเข้าหาเป้า ไขว้ขา ยิง ๑ นัด สิ้นสุด พลิกตัวนอนหงายไขว้ขา ลูกขึ้นยืนในท่าเตรียมใช้อาวุธ (หันหน้าเข้าหาเป้าหมาย)

ภาพที่ ๕๗ การยิงปืนพลักษณะที่ ๒ มี ๒ ทำยิง

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๔.๓.๑ ท่าพลิกเข้ายิง เป้าหมายด้านหลัง ย่อตัวนั่งลงบิดลำตัวพลิกเข้าถนัดลงพื้น ยึดตัวขึ้น บังคับปืนไปยังเป้าหมายด้านหลัง ประโยชน์ ลดเป้าหมายของผู้ยิงให้เล็กลง สามารถยิงเป้าหมายด้านหลังโดยไม่ต้องหันกลับไป และสามารถยิงในท่านอนหงายต่อเนื่องได้

ภาพที่ ๕๘ การยั้งปืนพกลักษณะที่ ๒ ทำพลิกเข้ายั้ง

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๔.๓.๒ ท่านอนหงายไขว้ขา ยกศีรษะขึ้นมองเล็ง แขนทั้งสองจับปืนเหยียดพาดขาด้าน
ไม่ถนัด ขาวางทับกัน ขาบนงอเข้าเล็กน้อย ประโยชน์ ลดตัวเป็นเป้าหมายเล็กและปฏิบัติได้รวดเร็วกว่า
ท่าหมอบ ยิงได้แม่นยำเนื่องจากปืนวางพาดบนส่วนของขา ขาและสะโพกจะช่วยบังอันตรายส่วนอกและศีรษะ
และนอนถนัดถอยหลังประกอบการยิงต่อเนื่องได้

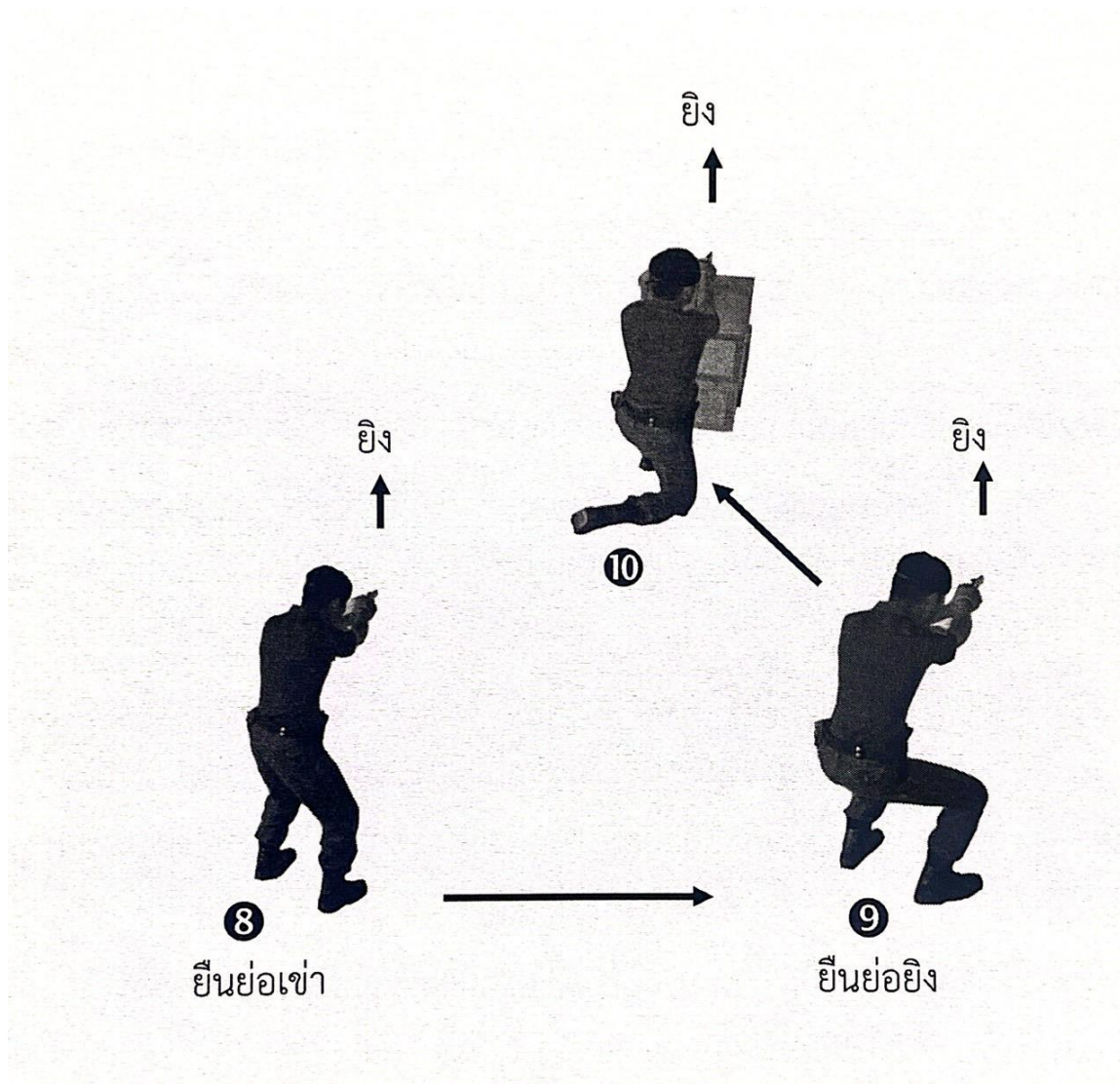

ภาพที่ ๕๘ การยิ้งป็นพกลักษณะที่ ๒ ทำนอนหงายไขว้ขา

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิ้งป็นทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๔.๔ ลักษณะที่ ๓ ยิงหลังที่กำบัง มี ๓ ท่า เริ่มต้น ยืนท่าเตรียมใช้อาวุธ หันหน้าเข้าหาเป้า จากท่าเตรียม ย่อตัวลงยิงกระสุน ๑ นัด กระโดดไปทางข้างทางขวา ยืนย่อยิงกระสุน ๑ นัด กระโดดเฉียงไปข้างหน้าเข้าหาที่กำบังนั่งคุกเข่า ยิงกระสุน ๑ นัด สิ้นสุด ยืนขึ้น สิ้นสุดการยิงทั้ง ๑๐ ท่า รอคำสั่งต่อไป

ภาพที่ ๖๐ การยิงปืนพกลักษณะที่ ๓ มี ๓ ท่ายิง

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๕ การฝึกทักษะการยิงปืนพระยะประชิด

๒.๕.๑ การฝึกทักษะการยิงปืนพระยะประชิดอยู่กับที่ ท่าเตรียมอาวุธ ใช้มือทั้งสองข้างจับด้ามปืน วางไว้บริเวณกลางหน้าอกของผู้ยิง ปลายปากลำกล้องปืนชี้ไปเป้าหมาย เมื่อสิ้นสุดคำสั่งว่า “ยิง” หรือ “UP” ให้เหยียดแขนทั้งสองข้างออกไปข้างหน้า พร้อมกับการเล็งยิงในลักษณะการชกไปข้างหน้า เมื่อทำการยิงเสร็จแล้วให้กลับมาอยู่ในท่าเตรียม คำบอกคำสั่งในการฝึก สามารถใช้ได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (เลือกใช้เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งในการฝึกแต่ละครั้ง) ได้แก่ เป้าหมายตรงหน้า...พร้อม...ยิง (READY...UP) เป้าหมายทางซ้าย (RIGHT...TURN/ READY...UP) เป้าหมายทางขวา (LEFT...TURN/ READY...UP) เป้าหมายด้านหลังทางขวา (ABOUT...TURN/ READY...UP) เป้าหมายด้านหลังทางซ้าย (ABOUT...TURN TURN...TO...LEFT/ READY...UP)

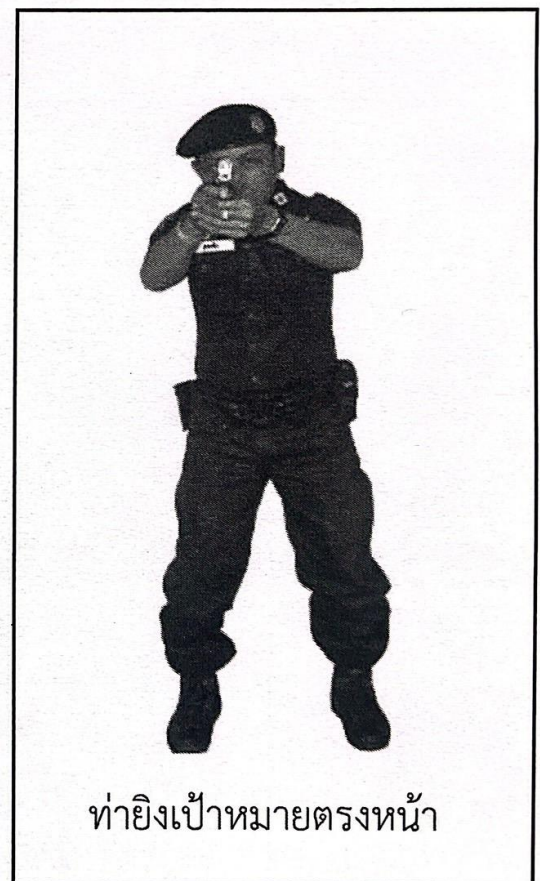
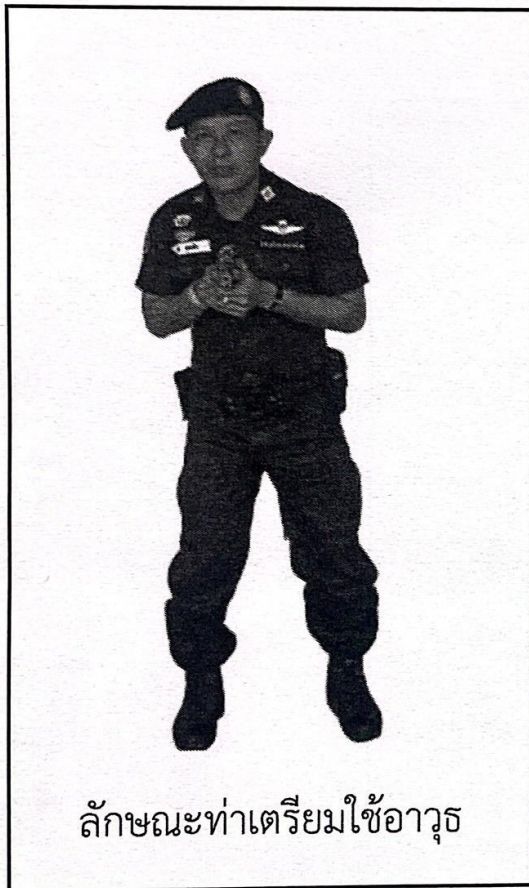
ภาพที่ ๖๑ การฝึกทักษะการยิงปืนพระยะประชิดอยู่กับที่

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๕.๑.๑ เป้าหมายตรงหน้า

- ๑) เมื่อได้รับคำบอกคำสั่งว่า “เป้าหมายตรงหน้า” ให้ผู้รับการฝึกอยู่ในท่าพร้อมต่ำ
- ๒) เมื่อสิ้นสุดคำสั่งว่า “ระวัง หรือ READY” ให้ผู้รับการฝึกมองไปยังเป้าหมาย
- ๓) เมื่อสิ้นสุดคำสั่งว่า “ยิง หรือ UP” ให้ผู้รับการฝึกยกปืนขึ้นทำการยิงไปที่เป้าหมาย เมื่อยิงเสร็จให้ลดปืนลงอยู่ในท่าพร้อมต่ำ

ภาพที่ ๖๒ การฝึกทักษะการยิงปืนพกระยะประชิดอยู่กับที่ เป้าหมายตรงหน้า

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๕.๑.๒ เป้าหมายทางซ้าย

- ๑) เมื่อได้รับคำบอกคำสั่งว่า “เตรียมใช้อาวุธ” ให้ผู้รับการฝึกอยู่ในท่าพร้อมต่ำ โดยเป้าหมายอยู่ทางด้านซ้ายมือ
- ๒) เมื่อสิ้นสุดคำสั่งว่า “ระวัง หรือ READY” ให้ผู้รับการฝึกหันหน้าไปมองเป้าหมายทางด้านซ้าย
- ๓) เมื่อสิ้นสุดคำสั่งว่า “ยิง หรือ UP” ให้ผู้รับการฝึกก้าวเท้าขวาไปทางด้านซ้าย ๙๐ องศา โดยใช้เท้าซ้ายเป็นจุดหมุนมาอยู่ในท่าพร้อมต่ำ แล้วยกปืนขึ้นทำการยิง เมื่อยิงเสร็จให้ลดปืนลงอยู่ในท่าพร้อมต่ำ แล้วหมุนกลับมาที่เดิม

ภาพที่ ๖๓ การฝึกทักษะการยิงปืนพระยะประชิดอยู่กับที่ เป้าหมายทางซ้าย

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๕.๑.๓ เป้าหมายทางขวา

- ๑) เมื่อได้รับคำบอกคำสั่งว่า “เตรียมใช้อาวุธ” ให้ผู้รับการฝึกอยู่ในท่าพร้อมต่ำ โดยเป้าหมายอยู่ทางด้านขวามือ
- ๒) เมื่อสิ้นสุดคำสั่งว่า “ระวัง หรือ READY” ให้ผู้รับการฝึกหันหน้าไปมองเป้าหมายทางด้านขวา
- ๓) เมื่อสิ้นสุดคำสั่งว่า “ยิง หรือ UP” ให้ผู้รับการฝึกก้าวเท้าซ้ายไปทางด้านขวา ๙๐ องศา โดยใช้เท้าขวาเป็นจุดหมุนมาอยู่ในท่าพร้อมต่ำ แล้วยกปืนขึ้นทำการยิง เมื่อยิงเสร็จให้ลดปืนลงอยู่ในท่าพร้อมต่ำ แล้วหมุนกลับมาที่เดิม

ภาพที่ ๒๔ การฝึกทักษะการยิงปืนพกระยะประชิดอยู่กับที่ เป้าหมายทางขวา

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๕.๑.๔ เป้าหมายด้านหลัง ทางขวา

๑) เมื่อได้รับคำบอกคำสั่งว่า “เตรียมใช้อาวุธ” ให้ผู้รับการฝึกอยู่ในท่าพร้อมต่ำ โดยเป้าหมายเกิดขึ้นทางด้านหลังขวามือ

๒) เมื่อสิ้นสุดคำสั่งว่า “ระวัง หรือ READY” ให้ผู้รับการฝึกบิดลำตัวไปมองเป้าหมายทางด้านขวา

๓) เมื่อสิ้นสุดคำสั่งว่า “ยิง หรือ UP” ให้ผู้รับการฝึกก้าวเท้าซ้ายหมุนไปด้านขวา ๑๘๐ องศา โดยใช้เท้าขวาเป็นจุดหมุนมาอยู่ในท่าพร้อมต่ำ แล้วยกปืนขึ้นทำการยิง เมื่อยิงเสร็จให้ลดปืนลงอยู่ในท่าพร้อมต่ำ แล้วหมุนกลับมาที่เดิม

ภาพที่ ๖๕ การฝึกทักษะการยิงปืนพกระยะประชิดอยู่กับที่ เป้าหมายด้านหลัง ทางขวา

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๕.๑.๕ เป้าหมายด้านหลัง ทางซ้าย

๑) เมื่อได้รับคำบอกคำสั่งว่า “เตรียมใช้อาวุธ” ให้ผู้รับการฝึกอยู่ในท่าพร้อมต่ำ โดยเป้าหมายเกิดขึ้นทางด้านหลังซ้ายมือ

๒) เมื่อสิ้นสุดคำสั่งว่า “ระวัง หรือ READY” ให้ผู้รับการฝึกบิดลำตัวไปมองเป้าหมายทางด้านซ้าย

๓) เมื่อสิ้นสุดคำสั่งว่า “ยิง หรือ UP” ให้ผู้รับการฝึกก้าวเท้าขวาหมุนไปด้านซ้าย ๑๘๐ องศา โดยใช้เท้าซ้ายเป็นจุดหมุนมาอยู่ในท่าพร้อมต่ำ แล้วยกปืนขึ้นทำการยิง เมื่อยิงเสร็จให้ลดปืนลงอยู่ในท่าพร้อมต่ำ แล้วหมุนกลับมาที่เดิม

ภาพที่ ๖๖ การฝึกทักษะการยิงปืนพระยะประชิดอยู่กับที่ เป้าหมายด้านหลัง ทางซ้าย

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

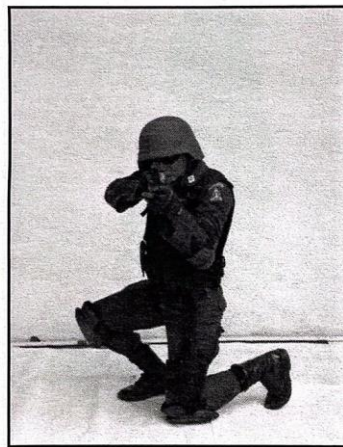
๒.๕.๒ การฝึกทักษะการยิงปืนพระยะประชิดอยู่กับที่ โดยลดเป้าหมายของผู้ยิงลง เป้าหมายตรงหน้า

๒.๕.๒.๑ ท่าพับเข้าหน้า

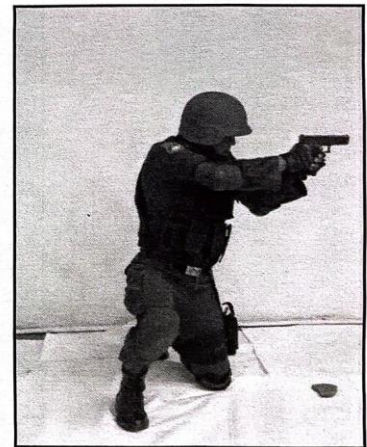
- ๑) เมื่อสิ้นสุดคำสั่งว่า “เตรียมใช้อาวุธ” ให้ผู้รับการฝึกอยู่ในท่าพร้อมใช้อาวุธ
- ๒) เมื่อสิ้นสุดคำสั่งว่า “ระวัง หรือ READY” ให้ผู้รับการฝึกมองไปยังเป้าหมาย
- ๓) เมื่อสิ้นสุดคำสั่งว่า “ยิง หรือ UP” ให้ผู้รับการฝึกบิดตัวไปทางด้านขวาพลิกเข้าข้างไม่ถนัดลง เท้าที่ถนัดตั้งเข้า ลำตัวตั้งตรง ยิงไปยังเป้าหมาย เมื่อยิงเสร็จให้ลุกขึ้นยืนในท่าพร้อมใช้อาวุธ

ท่าพร้อมใช้อาวุธ

ท่าพับเข้าหน้า

ด้านข้าง

ภาพที่ ๒๗ การฝึกทักษะการยิงปืนพระยะประชิดอยู่กับที่ โดยลดเป้าหมายของผู้ยิงลง เป้าหมายตรงหน้าท่าพับเข้าหน้า

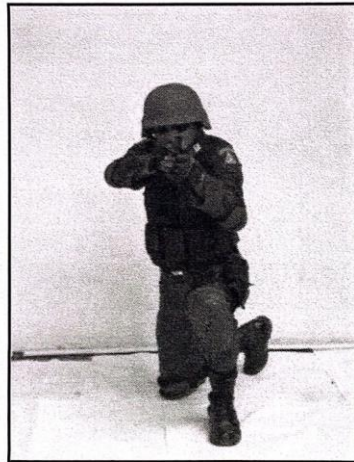
ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๕.๒.๒ ท่าพับเข้าหลัง

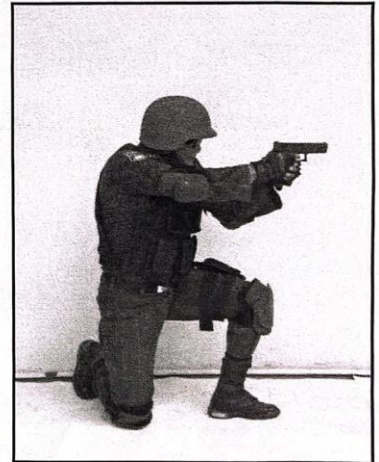
- ๑) เมื่อสิ้นสุดคำสั่งว่า “เตรียมใช้อาวุธ” ให้ผู้รับการฝึกอยู่ในท่าพร้อมใช้อาวุธ
- ๒) เมื่อสิ้นสุดคำสั่งว่า “ระวัง หรือ READY” ให้ผู้รับการฝึกมองไปยังเป้าหมาย
- ๓) เมื่อสิ้นสุดคำสั่งว่า “ยิง หรือ UP” ให้ผู้รับการฝึกย่อตัวลงพร้อมนำเท้าข้างที่ถนัดมาวางด้านหลังให้เข้าตรงกับส้นเท้าข้างที่ไม่ถนัด พร้อมกับตั้งเข่าลำตัวตั้งตรง เมื่อยิงเสร็จให้ลุกขึ้นยืนในท่าพร้อมใช้อาวุธ

ท่าพร้อมใช้อาวุธ

ท่าพับเข้าหลัง

ด้านข้าง

ภาพที่ ๖๘ การฝึกทักษะการยิงปืนพกระยะประชิดอยู่กับที่ โดยลดเป้าหมายของผู้ยิงลง เป้าหมายตรงหน้า
ท่าพับเข้าหลัง

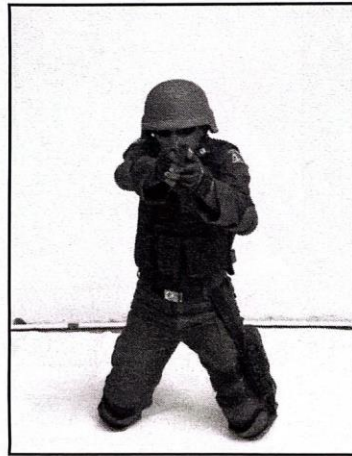
ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๕.๒.๓ ท่าคุกเข่าคู่

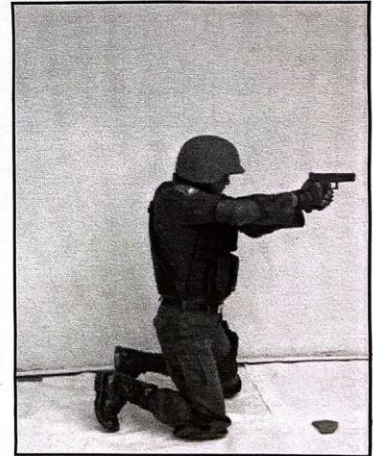
- ๑) เมื่อสิ้นสุดคำสั่งว่า “เตรียมใช้อาวุธ” ให้ผู้รับการฝึกอยู่ในท่าพร้อมใช้อาวุธ
- ๒) เมื่อสิ้นสุดคำสั่งว่า “ระวัง หรือ READY” ให้ผู้รับการฝึกมองไปยังเป้าหมาย
- ๓) เมื่อสิ้นสุดคำสั่งว่า “ยิง หรือ UP” ให้ผู้รับการฝึกย่อตัวลงพร้อมวางเข่าทั้งสองลงไปด้านหน้าลำตัวตั้งตรง เมื่อยิงเสร็จให้ลุกขึ้นยืนในท่าพร้อมใช้อาวุธ

ท่าพร้อมใช้อาวุธ

ท่าคุกเข่าคู่

ด้านข้าง

ภาพที่ ๖๙ การฝึกทักษะการยิงปืนพกระยะประชิดอยู่กับที่ โดยลดเป้าหมายของผู้ยิงลง เป้าหมายตรงหน้า
ท่าคุกเข่าคู่

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๕๔

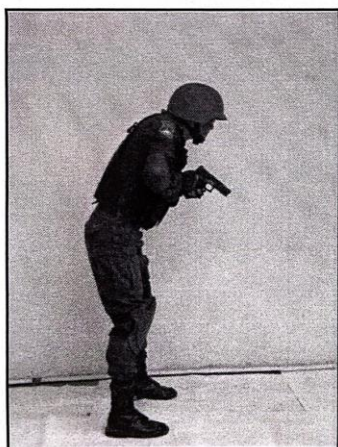
๒.๕.๓ การฝึกทักษะการยิงปืนพกระยะประชิดท่าเคลื่อนที่

๒.๕.๓.๑ ท่าเคลื่อนที่เดินไปข้างหน้า

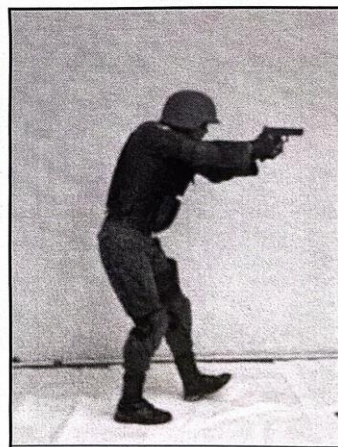
- ๑) เมื่อสิ้นสุดคำสั่งว่า “เตรียมใช้อาวุธ” ให้ผู้รับการฝึกอยู่ในท่าพร้อมใช้อาวุธ มองไปยังเป้าหมาย และฟังคำสั่งว่า “ยิงประกอบท่าเคลื่อนที่เดินหน้าหยุดยิงหรือไม่หยุดยิง”
- ๒) เมื่อสิ้นสุดคำว่า “เคลื่อนที่” ให้ผู้รับการฝึกเคลื่อนที่ด้วยการเดินหน้า พร้อมย่อตัวลง และเล็งปืนไปที่เป้าหมาย (การเดินปลายเท้าสัมผัสพื้นก่อน)

๓) กรณีหยุดยิง เมื่อสิ้นสุดคำสั่ง “ยิง” ให้ผู้รับการฝึกหยุดการเคลื่อนที่ด้วยการเดิน แล้ววางเท้าเสมอกัน ห่างประมาณ ๑ ช่วงไหล่ ยืนเสร็จเล็งเป้าหมายพร้อมเคลื่อนที่ต่อ

๔) กรณีไม่หยุดยิง เมื่อสิ้นสุดคำสั่ง “ยิง” ให้ผู้รับการฝึกยิง โดยไม่ต้องหยุดการเคลื่อนที่ขณะยิง

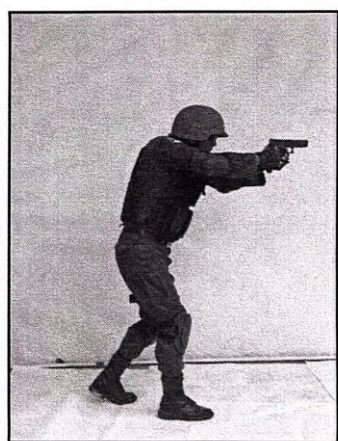
ภาพท่าเตรียม

ภาพท่าเคลื่อนที่

ภาพท่าหยุดยิง

ภาพท่าไม่หยุดยิง

ภาพที่ ๗๐ การฝึกทักษะการยิงปืนพกระยะประชิดท่าเคลื่อนที่เดินไปข้างหน้า

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

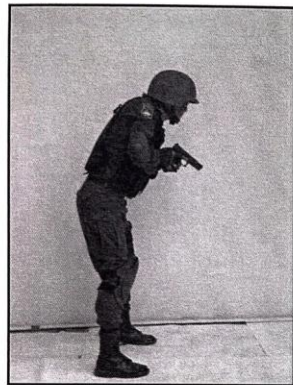
๒.๕.๓.๒ ท่าเคลื่อนที่เดินถอยหลัง

๑) เมื่อสิ้นสุดคำสั่งว่า “เตรียมใช้อาวุธ” ให้ผู้รับการฝึกอยู่ในท่าพร้อมใช้อาวุธ มองไปยังเป้าหมาย และฟังคำสั่งว่า “ยิงประกอบการเคลื่อนที่ถอยหลังหยุดยิงหรือไม่หยุดยิง”

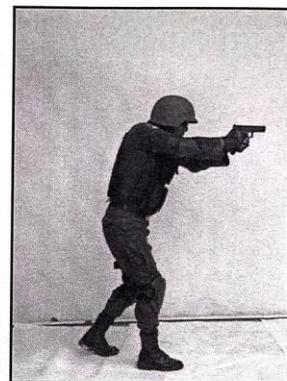
๒) เมื่อสิ้นสุดคำว่า “เคลื่อนที่” ให้ผู้เข้ารับการฝึกเคลื่อนที่ด้วยการถอยหลัง พร้อมย่อตัวย่อเข่า และเล็งปืนไปที่เป้าหมาย (การเดินปลายเท้าสัมผัสพื้นก่อน)

๓) กรณีหยุดยิง เมื่อสิ้นสุดคำสั่ง “ยิง” ให้ผู้รับการฝึกหยุดการเคลื่อนที่ด้วยการเดิน แล้ววางเท้าเสมอกัน ห่างประมาณ ๑ ช่วงไหล่ ยิงเสร็จเล็งเป้าหมายพร้อมเคลื่อนที่ต่อ

๔) กรณีไม่หยุดยิง เมื่อสิ้นสุดคำสั่ง “ยิง” ให้ผู้รับการฝึกยิง โดยไม่ต้องหยุดการเคลื่อนที่ขณะยิง

ภาพท่าเตรียม

ภาพท่าเคลื่อนที่

ภาพท่าหยุดยิง

ภาพท่าไม่หยุดยิง

ภาพที่ ๗๑ การฝึกทักษะการยิงปืนพระยะประชิดท่าเคลื่อนที่เดินถอยหลัง

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

๒.๕.๓.๓ ท่าเคลื่อนที่เดินไปทางซ้าย

๑) เมื่อสิ้นสุดคำสั่งว่า “เตรียมใช้อาวุธ” ให้ผู้รับการฝึกอยู่ในท่าพร้อมใช้อาวุธ มองไปยังเป้าหมาย และฟังคำสั่งว่า “ยิงประกอบเคลื่อนที่ไปทางซ้ายหยุดยิงหรือไม่หยุดยิง”

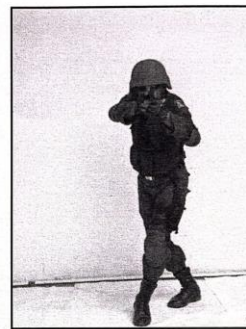
๒) เมื่อสิ้นสุดคำว่า “เคลื่อนที่” ให้ผู้เข้ารับการฝึกเคลื่อนที่ไปทางซ้าย โดยวางเท้า ขวาลงเท้าซ้าย แล้วแยกเท้าซ้าย ห่างประมาณ ๑ ช่วงไหล่ และเล็งปืนไปที่เป้าหมาย (การเดินปลายเท้า สัมผัสพื้นก่อน)

๓) กรณีหยุดยิง เมื่อสิ้นสุดคำสั่ง “ยิง” ให้ผู้รับการฝึกหยุดการเคลื่อนที่ โดยนำ เท้าซ้ายวางเสมอกัน ห่างประมาณ ๑ ช่วงไหล่ ยิงเสร็จเล็งเป้าหมายพร้อมเคลื่อนที่ต่อ

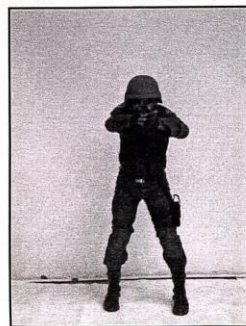
๔) กรณีไม่หยุดยิง เมื่อสิ้นสุดคำสั่ง “ยิง” ให้ผู้รับการฝึกยิง โดยไม่ต้องหยุด การเคลื่อนที่ขณะยิง

ภาพท่าเตรียม

ภาพท่าเคลื่อนที่

ภาพท่าหยุดยิง

ภาพท่าไม่หยุดยิง

ภาพที่ ๗๒ การฝึกทักษะการยิงปืนพระยะประชิดท่าเคลื่อนที่เดินไปทางซ้าย

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

๒.๕.๓.๔ ท่าเคลื่อนที่เดินไปทางขวา

๑) เมื่อสิ้นสุดคำสั่งว่า “เตรียมใช้อาวุธ” ให้ผู้รับการฝึกอยู่ในท่าพร้อมใช้อาวุธ มองไปยังเป้าหมาย และฟังคำสั่งว่า “ยิงประกอบการเคลื่อนที่ไปทางขวาหยุดยิงหรือไม่หยุดยิง”

๒) เมื่อสิ้นสุดคำว่า “เคลื่อนที่” ให้ผู้เข้ารับการฝึกเคลื่อนที่ไปทางขวา โดยใช้เท้าซ้ายวางหน้าเท้าขวา แล้วแยกเท้าขวา ห่างประมาณ ๑ ช่วงไหล่ และเล็งปืนไปที่เป้าหมาย (การเดินปลายเท้าสัมผัสพื้นก่อน)

๓) กรณีหยุดยิง เมื่อสิ้นสุดคำสั่ง “ยิง” ให้ผู้รับการฝึกหยุดการเคลื่อนที่ โดยนำเท้าขวาวางเสมอกัน ห่างประมาณ ๑ ช่วงไหล่ ยิงเสร็จเล็งเป้าหมายพร้อมเคลื่อนที่ต่อ

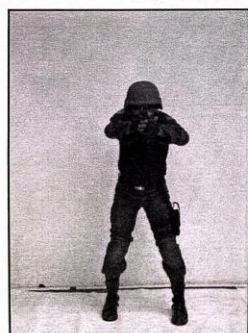
๔) กรณีไม่หยุดยิง เมื่อสิ้นสุดคำสั่ง “ยิง” ให้ผู้รับการฝึกยิง โดยไม่ต้องหยุดการเคลื่อนที่ขณะยิง

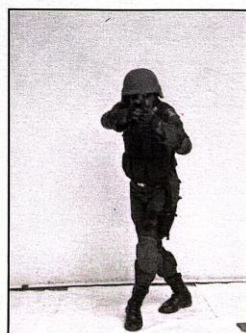
ภาพท่าเตรียม

ภาพท่าเคลื่อนที่

ภาพท่าหยุดยิง

ภาพท่าไม่หยุดยิง

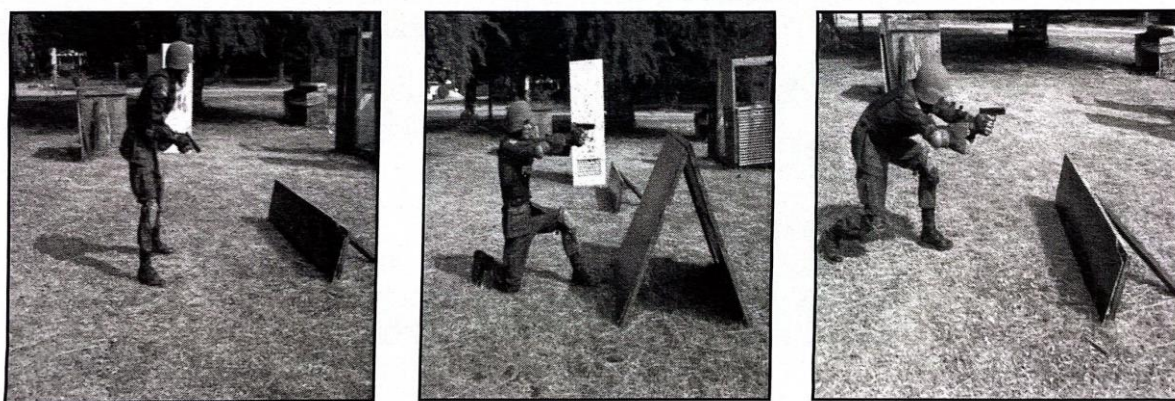
ภาพที่ ๗๓ การฝึกทักษะการยิงปืนพระยะประชิดท่าเคลื่อนที่เดินไปทางขวา

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

๒.๖ การยิงปืนพกหลังที่กำบัง

๒.๖.๑ ที่กำบังต่ำ เป็นที่กำบังที่เหมาะสมสำหรับใช้ในท่านอนยิง การเคลื่อนเข้าหาที่กำบังโดยใช้กำบังเป็นที่ซ่อน ผู้ยิงต้องอยู่ในท่านอนคว่ำ หันศีรษะเข้าหาที่กำบัง ไม่ให้ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายโผล่ออกนอกกำบัง ใช้มือข้างที่ไม่ถนัดวัดระยะห่างประมาณหนึ่งช่วงแขน

๒.๖.๑.๑ การเคลื่อนที่ บรรจุกะสุน หามโก จับปืน ๒ มือ เล็งไปยังเป้าหมายด้านหน้า ด้วยการเดินย่องเข้า ค่อยๆ ต่ำลง ตามลักษณะของที่กำบัง แล้วนอนคว่ำหันศีรษะไปยังที่กำบัง โดยไม่ให้อาวุธปืน และร่างกายยื่นออกนอกที่กำบัง ป้องกันกระสุน สะเก็ดระเบิด และการมองเห็นจากฝ่ายตรงข้าม

ภาพที่ ๗๔ การเคลื่อนที่เข้าหาที่กำบังต่ำ

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๖.๑.๒ การยิงหลังที่กำบังต่ำยังด้านขวา ท่าเตรียม ให้นอนคว่ำหน้าเฉียงไปทางด้านขวา โดยไม่ให้อาวุธปืนและร่างกายยื่นออกนอกกำบัง จากนั้นพลิกตัวไปด้านขวานอนตะแคง แขนขวาอยู่ด้านล่าง ปิดเท้าซ้ายผ่านเท้าขวาค้ำยันยิง แล้วปิดเท้าซ้ายกลับท่าเตรียม

ภาพที่ ๗๕ การยิงหลังที่กำลังดำยั้งด้านขวา

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๖.๑.๓ การยิงหลังที่กำลังดำยั้งด้านซ้าย ทำเตรียม ให้นอนคว่ำหน้าเฉียงไปทางด้านซ้าย โดยไม่ให้อาวุธปืนและร่างกายยื่นออกนอกกำบัง จากนั้นพลิกตัวไปด้านซ้ายนอนตะแคง แขนซ้ายอยู่ด้านล่าง ปิดเท้าขวาผ่านเท้าซ้ายค้ำยันยิง แล้วปิดเท้าขวา กลับท่าเตรียม

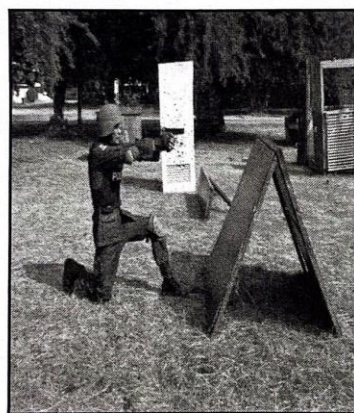
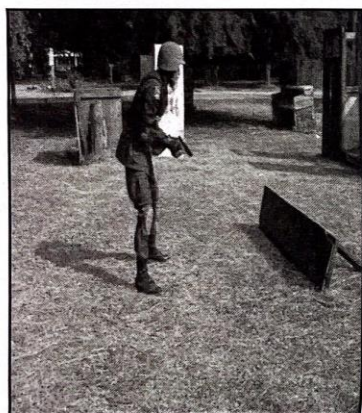
ภาพที่ ๗๖ การยิงหลังที่กำลังดำยั้งด้านซ้าย

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๖.๒ ที่กำบังกลาง เหมาะสำหรับใช้ในท่านอนหรือนั่งยัง การเคลื่อนเข้าหากำบังโดยใช้กำบังเป็นที่ซ่อน ผู้ยิงควรเข้าใกล้ที่กำบังที่กึ่งกลางของที่กำบังเพื่อให้มีพื้นที่มากที่สุด ใช้มือข้างที่ไม่ถนัดวัดระยะห่างประมาณหนึ่งช่วงแขน โดยย่อเข่าลงเพื่อให้ปากกระบอกปืนวางได้พอดี และต้องแน่ใจว่าปากกระบอกปืนไม่โผล่ออกไปนอกที่กำบัง

๒.๖.๒.๑ การเคลื่อนที่ บรรจุกะสุน ห้ามไก จับปืน ๒ มือ เล็งไปยังเป้าหมายด้านหน้า ด้วยการเดินย่องอเข่าไปยังที่กำบังบริเวณกึ่งกลาง โดยไม่ให้อาวุธปืนและร่างกายยื่นออกนอกที่กำบัง ป้องกันกระสุน สะเก็ดระเบิด และการมองเห็นจากฝ่ายตรงข้าม

ภาพที่ ๗๗ การเคลื่อนที่เข้าหาที่กำบังกลาง

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๖.๒.๒ การยิงจากที่กำบังกลาง ท่าเตรียม ผู้ยิงนั่งบนส้นเท้าที่ถนัด ยืนเท้าที่ไม่ถนัดไปด้านหน้า โนมตัวให้ศีรษะต่ำกว่าที่กำบัง จับปืน ๒ มือ มือที่ถนัดแขนตึงชี้ไปยังที่กำบัง จากนั้น ผู้ยิงยกตัวพร้อมปืนพกให้พ้นเหนือที่กำบัง ประมาณ ๒ นิ้วครึ่ง ป้องกันการยิงโดนที่กำบัง ยิงเสร็จมาอยู่ในท่าเตรียม

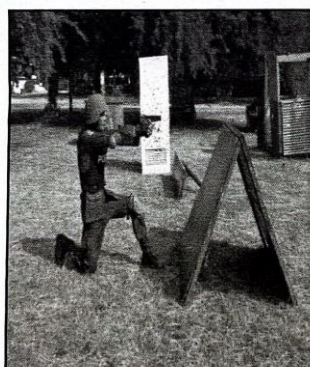
ภาพที่ ๗๘ การยิงจากที่กำบังกลาง

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๖.๓ ที่กำบังสูง เป็นที่กำบังที่สามารถใช้ยิงได้ทั้งท่านอน นั่งหรือยืน ระยะห่างจากที่กำบัง ให้ผู้ยิงใช้มือข้างที่ไม่ถนัดวัดระยะห่างประมาณหนึ่งช่วงแขน

๒.๖.๓.๑ การเคลื่อนที่ บรรจุกะสุน ห้ามโก จับปืน ๒ มือ เล็งไปยังเป้าหมายด้านหน้า เคลื่อนที่ด้วยการเดินย่องเข้าไปยังที่กำบังสูง โดยไม่ให้อาวุธปืนและร่างกายยื่นออกนอกที่กำบัง

ภาพที่ ๗๙ การเคลื่อนที่เข้าหาที่กำบังสูง

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๖.๓.๒ การยิงจากที่กำบังสูงยิงด้านขวา ท่าเตรียม ผู้ยิงยืนหลังที่กำบังด้านขวา หันหลังให้ที่กำบัง เฉียงออกด้านขวา ท่ามุม ๔๕ องศา จับปืนสองมือ ลำกล้องเฉียงลง เพื่อป้องกันอุบัติเหตุปืนลั่นขณะหมุนตัว จากนั้นก้าวเท้าขวาหมุนไปด้านซ้ายวางด้านขวาที่กำบัง โดยใช้เท้าซ้ายเป็นจุดหมุน ยกปืนขึ้นยิงเสร็จแล้วกลับมาอยู่ท่าเตรียม

ภาพที่ ๘๐ การยิงจากที่กำบังสูงยิงด้านขวา

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๖.๓.๓ การยิงจากที่กำบังสูงยิงด้านซ้าย ท่าเตรียม ผู้ยิงยืนหลังที่กำบังด้านซ้าย หันหลังให้ที่กำบัง เฉียงออกด้านซ้าย ท่ามุม ๔๕ องศา จับปืนสองมือ ลำกล้องเฉียงลง เพื่อป้องกันอุบัติเหตุปืนลั่นขณะหมุนตัว จากนั้นก้าวเท้าซ้ายหมุนไปด้านขวาวางด้านซ้ายที่กำบัง โดยใช้เท้าขวาเป็นจุดหมุน ยกปืนขึ้นยิงเสร็จแล้วกลับมาอยู่ท่าเตรียม

ภาพที่ ๘๑ การยิงจากที่กำบังสูงยิงด้านซ้าย

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๗ การฝึกยิงปืนพกประกอบการเคลื่อนที่

๒.๗.๑ ผู้ยิงต้องจัดทำทางการจับอาวุธปืนพกในลักษณะที่พร้อมใช้งาน

๒.๗.๒ ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ เมื่อบรรจุกระสุนเข้ารังเพลิงแล้วห้ามไกปืนไว้

๒.๗.๓ เมื่อได้รับสัญญาณ ผู้ยิงจะทำการเคลื่อนที่ทันที

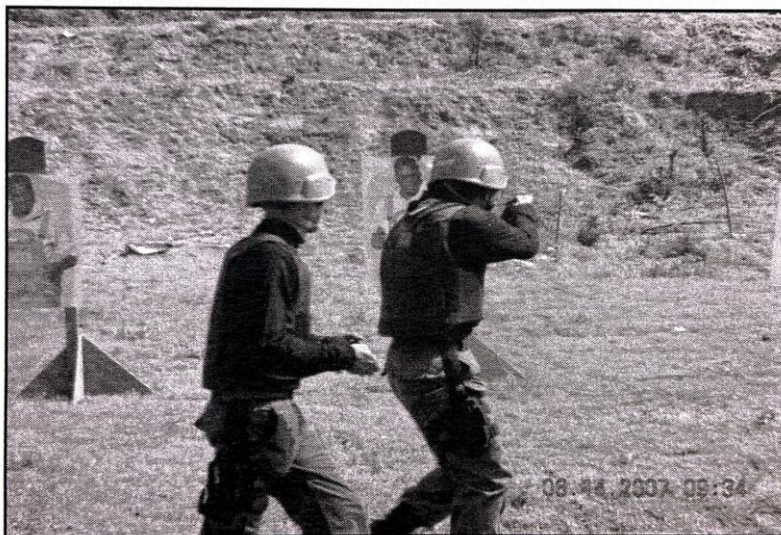
๒.๗.๔ ผู้ยิงใช้สายตาทำการค้นหาเป้าหมายที่อยู่ในทางลึกและทางกว้าง ทั้งทางด้านซ้ายและด้านขวา

๒.๗.๕ ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ ในขณะที่ทำการเคลื่อนที่อยู่นั้น เมื่อพบเป้าหมายให้ยกปืนยิง ยิงเสร็จเป้าแรกให้ทำการห้ามไก

๒.๗.๖ ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ เคลื่อนที่ติดต่อกับเป้าหมายให้ทำการยิงแล้วห้ามไก ทำอย่างนี้จนกว่ากระสุนหมด ทำการเปลี่ยนซองขณะเคลื่อนที่ จนเป้าหมายหมด

๒.๗.๗ ในการยิงเป้าหมาย ให้ยิงเป้าหมายละ ๒ นัด ติดต่อกัน และห้ามยิงทางด้ายซ้าย - ขวา มุมไม่ต่ำกว่า ๙๐ องศา

๒.๗.๘ หลังจากยิงเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ทำการตรวจอาวุธ ปลดของกระสุนค้างเลื่อนรอคำสั่งต่อไป

ภาพที่ ๘๒ การฝึกยิงปืนพกประกอบการเคลื่อนที่

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๘ การจัดสนามและเป้าสำหรับการฝึกยิงปืนระยะประชิด

๒.๘.๑ ในการฝึกยิงระยะประชิดนั้น เพื่อให้ผู้รับการฝึกได้มีการพัฒนาการไปตามลำดับขั้นจนเป็น สัญชาตญาณหรือที่เรียกว่า “ตากับปืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน” สามารถแบ่งการฝึกเป็น ๓ ขั้น ดังนี้

๒.๘.๑.๑ การฝึกยิงขั้นต้น เป็นการฝึกเพื่อให้ผู้รับการฝึกมีทักษะของพลแม่นปืนระยะประชิด (ท่าทาง การจับปืน การเล็ง การควบคุมลมหายใจ การลั่นไกและการเล็ง) โดยเริ่มจากเข้าไปหาเร็ว และระยะ จากไกลไปใกล้เมื่อประสานกับเป้าที่ทำขึ้น โดยเฉพาะจะทำให้ผู้รับการฝึกและครูฝึกตรวจแก้ไขผลการยิงได้ด้วยตนเอง ซึ่งทำให้เกิดความมั่นใจในการฝึกขั้นต่อไป ได้แก่

- ๑) การยิงตามคำสั่งครั้งละนัด สำหรับเป้าหมายเดียว
- ๒) การยิงตามคำสั่งครั้งละนัด สำหรับเป้าตั้งแต่ ๒ เป้าหมายขึ้นไป
- ๓) การยิงตามคำสั่งครั้งละ ๒ นัด แบบซ้ำๆ สำหรับเป้าหมายเดียว
- ๔) การยิงตามคำสั่งครั้งละ ๒ นัด แบบซ้ำๆ สำหรับเป้าตั้งแต่ ๒ เป้าหมายขึ้นไป
- ๕) การยิงหลายตำแหน่งในเป้าหมายเดียว (หน้าอก/หัว)
- ๖) การยิงตามคำสั่งเมื่อผู้ยิงเป็นจุดอ่อน (เป้าหมายด้านข้าง/หลัง)
- ๗) การยิงสลับบุคคล

๒.๘.๑.๒ การฝึกยิงชั้นกลาง เป็นการฝึกเพื่อเพิ่มทักษะโดยเฉพาะความรวดเร็วและการแก้ไข
ปัญหาขณะทำการยิงต่อสู้ได้แก่

- ๑) ทำการฝึกตามแบบการฝึกยิงขั้นต้น โดยเพิ่มความเร็วในการยิงขึ้น
- ๒) การเปลี่ยนอาวุธขณะทำการยิง (อาวุธหลัก/อาวุธรอง)
- ๓) การแก้ไขเหตุขัดข้องขณะทำการยิง
- ๔) การเปลี่ยนซองกระสุน

๒.๘.๑.๓ การฝึกยิงชั้นสูง เป็นการฝึกที่ผสมผสานสถานการณ์ทางยุทธวิธีในลักษณะต่างๆ
ได้แก่

- ๑) การยิงประกอบการเคลื่อนที่
- ๒) การยิงหลังที่กำบัง
- ๓) การยิงในอาคาร/สิ่งปลูกสร้าง

๒.๘.๒ การจัดสนามฝึก

๒.๘.๒.๑ สนามฝึกควรมีระยะยิงจากแนวยิงถึงแนวเป้าไม่น้อยกว่า ๒๕ เมตร ให้มีแนวยิงที่
ระยะ ๒๕, ๒๐, ๑๕, ๑๐, ๗ และ ๓ เมตร ตามลำดับ โดยให้มีป้ายบอกระยะกำกับไว้

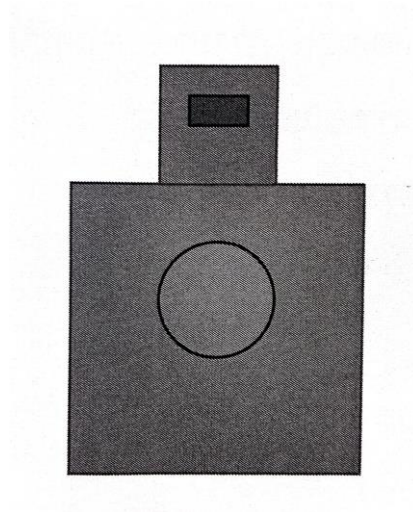
๒.๘.๒.๒ ที่แนวเป้าสามารถปักเป้าได้ตั้งแต่ ๑๐ เป้าหมายขึ้นไป และปักได้หลายระยะ

๒.๘.๒.๓ สำหรับการยิงหลังที่กำบัง จัดให้มีที่กำบัง ๔ ลักษณะ ได้แก่ ที่กำบังต่ำ ที่กำบัง
กลาง ที่กำบังสูงและที่กำบังที่มีช่องยิง

๒.๘.๒.๔ สำหรับการยิงในอาคาร ให้ทำเป็นอาคารจำลองทึบ ๓ ด้านและโล่งด้านที่ใช้ปักเป้า

๒.๘.๓ เป้า

๒.๘.๓.๑ การฝึกยิงขั้นต้น ให้ใช้เป้าหุ่นคนเต็มตัวที่มีสีพื้นเป็นสีจางๆ (ดำ/เทา/เขียว) พ่น
วงกลมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๖ นิ้ว ที่บริเวณหน้าอก และสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาด ๔ x ๒ นิ้ว ที่บริเวณศีรษะ
โดยใช้สีที่ติดกับสีพื้น (แดง/เหลือง/ขาว/น้ำเงิน) ซึ่งเมื่อยิงไปแล้วผู้ฝึกและครูฝึกจะมองเห็นตำแหน่งกระสุนที่
เป้าหมาย ทำให้สามารถแก้ไขการยิงในนัดต่อไปได้

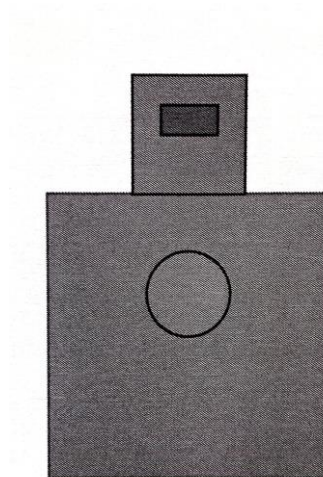

ภาพที่ ๘๓ ตัวอย่างเป่าสำหรับการฝึกยิงขั้นต้น

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๘.๓.๒ การฝึกยิงขั้นกลาง ลักษณะเหมือนเป่าที่ใช้ฝึกยิงขั้นต้น แต่ขนาดของวงกลมบริเวณหน้าให้มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๔ นิ้ว ส่วนบริเวณศีรษะมีขนาดเท่าเดิม

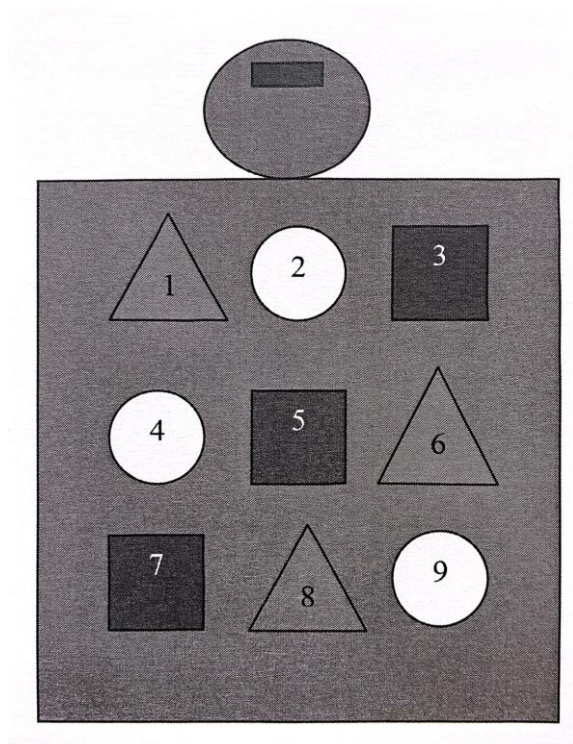

ภาพที่ ๘๔ ตัวอย่างเป่าสำหรับการฝึกยิงขั้นกลาง

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๘.๓.๓ การฝึกยิงขั้นสูง เป็นเป้าที่ใช้ฝึกเพื่อให้ผู้ยิงมีความเร็ว ความแม่นยำสูงสุดในการยิง รวมถึงการแยกแยะเป้าหมายที่คล้ายการยิงต่อเป้าหมายที่เป็นคนร้ายโดยไม่ถูกผู้บริสุทธิ์

ภาพที่ ๘๕ ตัวอย่างเป้าสำหรับการฝึกยิงขั้นสูง

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๙ เทคนิคการยิงในสถานการณ์ต่างๆ

๒.๙.๑ การยิงจากยานยนต์ ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่โดยทั่วไปเมื่อขับขึ้นหรือโดยสารไปกับยานยนต์ ไม่ว่าจะเป็นรถจักรยานยนต์หรือรถยนต์ อาจตกเป็นเป้าหมายจากฝ่ายตรงข้ามได้ เนื่องจากอยู่ในสถานะที่ไม่สามารถต่อสู้หรือป้องกันตนเองได้ แม้จะรู้ตัวหรือเตรียมการป้องกันตนเองไว้แล้วก็ตาม โดยเฉพาะขณะติดไฟแดงหรือการไล่ติดตามของฝ่ายตรงข้ามบนถนนเปลี่ยว หรือท่ามกลางฝูงชน เมื่อรู้ตัวว่าจะถูกลอบยิงจากฝ่ายตรงข้าม ให้ปฏิบัติดังนี้

๒.๙.๑.๑ ให้หยุดรถทันที การหยุดรถอย่างกะทันหันจะทำให้รถที่วิ่งตีชนาบคู่วิ่งเลยรถล้าไปข้างหน้า ทำให้มีเวลาพอที่จะเตรียมตัวสำหรับการตอบโต้

๒.๙.๑.๒ ใช้วิธีขับเบียดกระแทกหรือชน เพื่อให้ฝ่ายตรงข้ามเสียหลัก ล้ม หรือหลุดออกจากถนนไป

๒.๙.๑.๓ ใช้วิธีขับรถให้ชิดกับรถคันอื่น หรือเกาะกลางถนน เพื่อป้องกันไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามเบียดหรือแซงรถเข้ามาใกล้

๒.๙.๑.๔ ระหว่างที่อยู่ในรถ หากถูกจู่โจมจากฝ่ายตรงข้ามไม่ว่าจะขับรถอยู่หรือจอดนิ่งให้ยังตอบโต้ทันที โดยไม่ต้องเสียเวลาลดกระจงลงมาอันอาจทำให้ตนเองตกเป็นเป้ากระสุน ซึ่งสามารถยิงได้ทั้งมือข้างที่ถนัดและไม่ถนัด

๒.๙.๑.๕ ในกรณีที่ต้องลงจากรถให้ปฏิบัติดังนี้

๑) เมื่อจอดรถในที่ปลอดภัย (ถ้าทำได้) ให้ใส่เบรกมือทันที เพื่อป้องกันการเลื่อนไหลของรถขณะทำการยิงต่อสู้แล้วรีบลงจากรถโดยรวดเร็ว

๒) รีบเข้าหาที่กำบังโดยเร็ว จุดที่ปลอดภัยที่สุดของตัวรถ คือบริเวณห้องเครื่องหรือล้อรถ

๓) ตั้งสติแล้วทำการยิงต่อสู้ โดยต้องระวังร่างกายส่วนล่างอาจถูกฝ่ายตรงข้ามยิงลอดผ่านใต้ท้องรถ ทำให้เกิดอันตรายได้ หรือไม่ก็เกิดการฉลอบของลูกกระสุนปืนได้

๔) ระมัดระวังไม่ให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายโผล่ออกนอกกรรที่กำบังอันจะเป็นเป้าหมายของฝ่ายตรงข้าม

๒.๙.๑.๖ การยิงต่อสู้จากรถจักรยานยนต์ ให้ปฏิบัติตามคู่มือการฝึก กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน หมายเลข คผ.๐๙/๒๕๖๘ จักรยานยนต์ทางยุทธวิธี กองกำกับการ ๙ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

ภาพที่ ๘๖ การยิงจากระยะใกล้

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

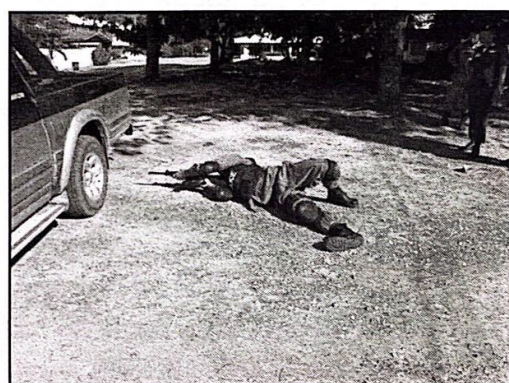
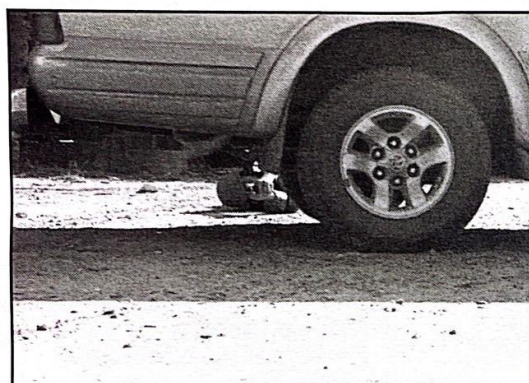
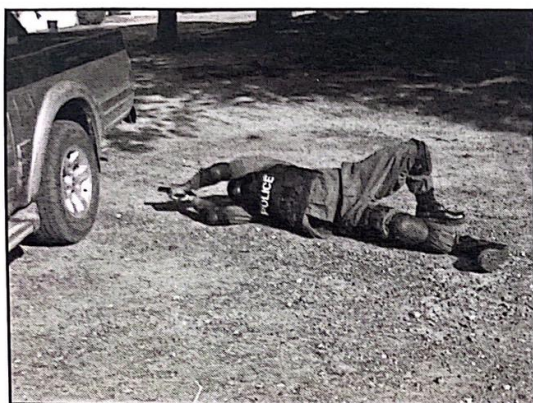
พ.ศ.๒๕๕๔

ภาพที่ ๘๗ การใช้รถยนต์เป็นที่กำบังยิง

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

ภาพที่ ๘๘ การยิงตลอดได้ท้องรถโดยใช้ล้อรถเป็นที่กำบังในท่านอนยิง

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๙.๒ การยิงขณะทำการช่วยเหลือและนำพาผู้บาดเจ็บ เมื่อมีผู้บาดเจ็บจากการยิงต่อสู้ แบ่งเป็น ๒ กรณี ดังนี้

๒.๙.๒.๑ กรณีที่ผู้บาดเจ็บช่วยเหลือตัวเองได้ ให้ผู้ที่ทำการช่วยเหลือนำพาอาวุธปืนอยู่ในท่าที่สามารถยิงด้วยมือข้างเดียวได้ มืออีกข้างหนึ่งใช้พยุงผู้บาดเจ็บ ยิงพร้อมกับนำผู้บาดเจ็บออกจากพื้นที่หรือเข้าหาที่กำบัง ผู้บาดเจ็บใช้แขนอีกข้างหนึ่งคล้องที่ขาของผู้นำพา มืออีกข้างหนึ่งสามารถยิงต่อสู้ได้

๒.๙.๒.๒ กรณีที่ผู้บาดเจ็บช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ให้ผู้นำพาแบกผู้บาดเจ็บใส่บ่าทั้งสองข้าง ใช้แขนข้างหนึ่งคล้องขา ส่วนแขนข้างอื่นดัดให้นำพาอาวุธในท่าที่สามารถยิงด้วยมือข้างเดียวได้

ภาพที่ ๘๙ การยิงต่อสู้ขณะช่วยเหลือนำพาผู้บาดเจ็บ

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๙.๓ การยิงต่อสู้เมื่อมีการจับกุม

๒.๙.๓.๑ เพื่อลดการบาดเจ็บหรือสูญเสียของผู้ปฏิบัติงานที่ต่อสู้กับคนร้ายขณะทำการจับกุม มีข้อพิจารณาก่อนและขณะเข้าทำการจับกุมหลายประการ ดังนี้

๑) การดูแลบำรุงรักษาความสะอาดเอาใจใส่อาวุธประจำกาย อุปกรณ์สื่อสารและอุปกรณ์อื่นๆ ที่จำเป็นในการปฏิบัติให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ

๒) การตรวจค้นและใส่กุญแจมือให้ถูกต้อง

๓) เตรียมร่างกายให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ พักผ่อนให้เพียงพอ อย่าให้ท้องว่าง เพื่อให้ร่างกายตื่นตัวมีสัญชาตญาณในการรับรู้อันตรายอยู่ตลอดเวลา

๔) การเลือกใช้ที่กำบัง การใช้พื้นที่ที่เกิดเหตุให้เป็นประโยชน์

๕) การพิจารณารายละเอียดในการควบคุมคนร้าย (ลักษณะการจับปืน, สิ่งที่ถูกซ่อนอยู่ในมือ)

๖) ใช้ความระมัดระวังตลอดเวลา

๗) ต้องมีความกล้าหาญ เชื่อมั่น

๘) จิตใจที่เป็นกังวลและความเบื่อหน่ายในการปฏิบัติหน้าที่ จะทำให้ขาดสมาธิและเป็นจุดอ่อน

๒.๙.๓.๒ ท่าที่เหมาะสมสำหรับการยิงต่อสู้คนร้ายในกรณีคนร้ายมีอาวุธปืนและใช้ปืนจี้ในระยะไกล

- ๑) ยกมือขึ้นระดับไหล่ กางขาออกในท่าเตรียมต่อสู้
- ๒) เอี้ยวตัวหลบไปในทิศทางตรงกันข้ามกับมือที่ถือปืนของคนร้าย เพื่อให้พ้นวิถีกระสุน พร้อมมือกำที่ด้ามปืน
- ๓) ย่อเข่าลงเล็กน้อย ชักปืนออกจากซองและยิงทันที

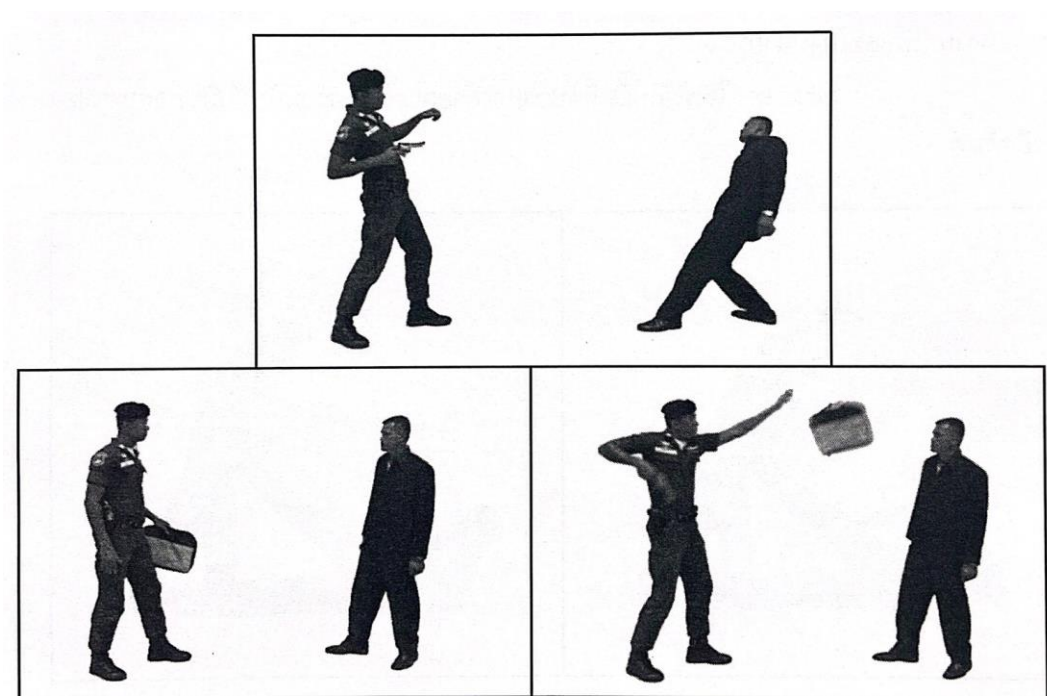
ภาพที่ ๙๐ ท่าที่เหมาะสมสำหรับการยิงต่อสู้คนร้ายในกรณีคนร้ายมีอาวุธปืนและใช้ปืนจี้ในระยะไกล

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๙.๔ การยิงต่อสู้ในสภาวะฉุกเฉินระยะประชิดตัว เป็นการยิงต่อสู้ที่เกิดขึ้นทันทีทันใดและมีระยะใกล้ จำเป็นที่ผู้ยิงจะต้องใช้เทคนิคในการยิงที่รวดเร็วและเหมาะสม เพื่อตอบโต้ภัยที่กำลังจะมาถึงตัว การยิงในระดับสะโพกหรือแบบสปีดล็อก ซึ่งเป็นการยิงจากระดับเอวแบบประชิดตัว โดยการชักปืนออกจากซอง ฟุ้งปากกระบอกปืนเข้าหาเป้าหมายแล้วเหนี่ยวไกประสานความรู้สึกกับแนวลากล่องปืนให้เป็นหนึ่งเดียวกัน โดยไม่มีการเล็ง (การยิงโดยสัญชาตญาณ) ผู้ยิงจะต้องชักปืนอย่างรวดเร็ว และจะต้องยิงให้เร็ว หลักสำคัญอีกประการคือ การป้องกันและยิงไปต่อเนื่องกัน เนื่องจากระยะยิงที่เป็นระยะประชิด หากชักช้าหรือเสียจังหวะเล็กน้อย ฝ่ายตรงข้ามอาจแย่งอาวุธ หรือทำอันตรายได้ วิธีลดอันตรายจากฝ่ายตรงข้าม โดยทำการป้องกันอันตรายไว้ก่อนแล้วชักปืนยิงในระดับสะโพกไปพร้อมกัน มีวิธีปฏิบัติหลายลักษณะ ดังนี้

๒.๙.๔.๑ คนร้ายก้าวเข้าหา มีระยะห่างเกินกว่า ๓ ก้าว

- ๑) ออกคำสั่งให้หยุด หรือขว้างสิ่งของใส่ฝ่ายตรงข้ามเพื่อให้ชะงัก
- ๒) ถอยหลังออกห่าง
- ๓) ซักปิ่นออกจากซองแล้วยิงทันทีในระดับเอว

ภาพที่ ๙๑ การยิงต่อสู้ขณะคนร้ายก้าวเข้าหา มีระยะห่างเกินกว่า ๓ ก้าว

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๙.๔.๒ คนร้ายก้าวเข้าหา มีระยะห่างน้อยกว่า ๓ ก้าว

- ๑) ยื่นมือออกไปข้างหน้า กันฝ่ายตรงข้ามเข้ามาแย่งอาวุธปืนหรือใช้เท้าถีบยันที่

หน้าขา

- ๒) ถอยหลังประมาณ ๒ - ๓ ก้าว เพื่อให้ระยะห่าง

- ๓) ซักปิ่นออกจากซองยิงในระดับเอว

ภาพที่ ๙๒ การยิงต่อสู้ขณะคนร้ายก้าวเข้าหา มีระยะห่างน้อยกว่า ๓ ก้าว

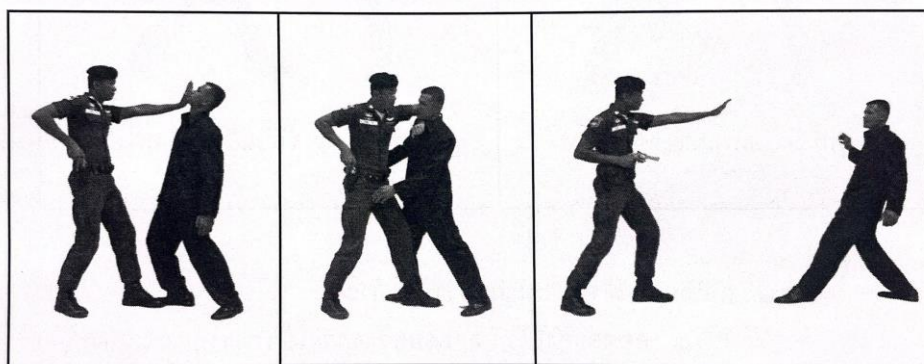
ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๙.๔.๓ คนร้ายประชิดตัว

๑) ป้องกันการแย่งอาวุธและเปิดโอกาสให้ชักปืนออกจากซองด้วยการใช้มือกระแทกปลายคางหรือผลักอก หรือใช้ศอกของข้างที่ไม่ถนัดฟันเข้าที่ใบหน้าหรือปลายคางให้ฝ่ายตรงข้ามผละออกไป

๒) ชักปืนออกจากซองแล้วยิงทันทีในระดับเอว

ภาพที่ ๙๓ การยิงต่อสู้ขณะคนร้ายประชิดตัว

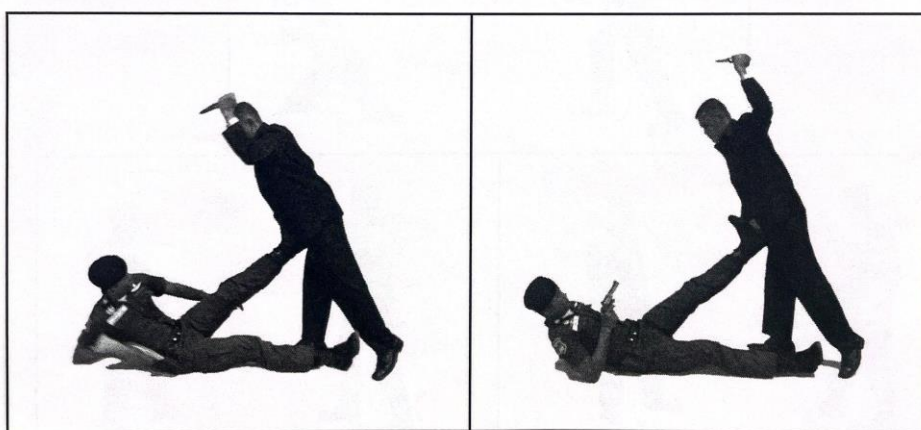
ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๙.๔.๔ คนร้ายมีอาวุธมีด

๑) หากไม่สามารถหลบพ้นหรือกระทำการเป็นอย่างอื่นได้ ให้ทั้งตัวลงนอนหงาย เพื่อลดเป้าหมาย

๒) ใช้เท้าถีบยันที่ต้นขาของฝ่ายตรงข้าม พร้อมกับชักปืนออกจากซองแล้วยิงทันที

ภาพที่ ๙๔ การยิงต่อสู้ขณะคนร้ายมีอาวุธมีด

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๙.๕ การยิงปืนในความมืด

๒.๙.๕.๑ การมองในความมืด ธรรมชาติได้สร้างส่วนประกอบของร่างกายมนุษย์ให้เหมาะสมกับการใช้งาน เพื่อความอยู่รอดอย่างครบถ้วน ส่วนการมองในเวลากลางวันไม่มีปัญหาในการฝึกมากนัก แต่การมองในเวลากลางคืนจะต้องได้รับการฝึกให้รู้จักใช้วิธีการมอง และเทคนิคต่างๆ จะช่วยให้การมองเห็นในเวลากลางคืนดี

๒.๙.๕.๒ การทำงานของดวงตา นัยน์ตามนุษย์มีเซลล์ที่ทำหน้าที่ให้มองเห็นภาพซึ่งเปรียบเสมือนจอร์รับภาพจากเลนส์ตา ๒ ชนิด มีหน้าที่แตกต่างกัน ดังนี้

๑) โคนเซลล์ มีหน้าที่รับภาพในเวลาที่มีแสงสว่างส่องภาพ ไม่ว่าจะเป็นเวลากลางวันหรือกลางคืน โคนเซลล์ทำงานได้ไวและหยุดการทำงานได้ไว เมื่อมีแสงสว่างเข้าตาเราในระดับที่มองเห็นภาพได้ โคนเซลล์จะรับภาพได้ทันที เราจึงมองเห็นสิ่งต่างๆ ได้ดีในขณะที่มีแสงสว่าง แต่เมื่อไม่มีแสง โคนเซลล์จะหยุดทำงานทันที เราจึงมองไม่เห็นภาพ

๒) ร็อดเซลล์ มีหน้าที่รับภาพในความมืดที่มีแสงสว่างเล็กน้อยแต่มีลักษณะแตกต่างจากโคนเซลล์ คือต้องใช้เวลาค่อยๆ เริ่มทำงานที่ละน้อยจนกว่าจะทำงานได้เต็มที่ ดังนั้น การใช้ร็อดเซลล์มีข้อเสียที่ต้องฝึกใช้งานอยู่เสมอ ทำให้สายตาคุ้นชินกับความมืดเสียก่อนจึงจะทำงานได้สมบูรณ์เต็มที่ และเมื่อมีแสงสว่างเข้าตาเมื่อใด ร็อดเซลล์จะหยุดการทำงานทันที

๒.๙.๕.๓ การค้นหาเป้าในความมืด ต้องอาศัยการฟังเสียง เพื่อสังเกตทิศทางที่เกิดเสียงนั้น ช่วยให้เราคาดคะเนว่าเป้าหมายอยู่ในทิศทางใด แล้วจึงใช้หลักการค้นหาเป้าในความมืดมองหาเป้าหมาย มี ๔ ประการ ดังนี้

๑) การทำสายตาให้คุ้นกับความมืด เป็นขั้นแรกของการฝึก มองหาเป้าหมาย ผู้ฝึกอยู่ในความมืดเพื่อให้สายตาคุ้นกับความมืดให้ร็อดเซลล์เริ่มทำงานเต็มที่เสียก่อน ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาประมาณ ๓๐ นาที หากไม่มีเวลาเพียงพอ ให้มองแสงสีแดง ๒๐ นาที เมื่อไปอยู่ในความมืดจะใช้เวลาเพียง ๑๐ นาทีก็สามารถปฏิบัติงานได้

๒) การมองเฉียง เป็นการมองจากซ้ายไปขวา บนลงล่าง ไม่เกิน ๓๐ องศาจากเป้า เป็นเทคนิคที่ช่วยให้มองเห็นเป้าในความมืดได้ดีขึ้น เพราะจะทำให้เกิดเงาของเป้าหมาย ทำให้สะดุดตากับการมองเป้าหมายในเวลากลางคืน

๓) การวัดสายตา เนื่องจากรีดเซลล์มีลักษณะเป็นจุดอ่อนอยู่ประการหนึ่ง คือจะทำงานได้เพียง ๔ - ๑๐ วินาที ดังนั้นการมองเพ่งไปยังจุดใดนานๆ จะทำให้ตาพร่า เพราะรีดเซลล์เกิดความเมื่อยล้า จึงต้องใช้วิธีวัดสายตา คือเปลี่ยนจุดมองไปยังจุดอื่นในบริเวณใกล้เคียง เปลี่ยนจุดมองทุก ๒ - ๓ วินาที ติดต่อกันไปตลอดเวลาจนกว่าจะสามารถจับที่อยู่และรูปร่างของเป้าหมาย

๔) ความเชื่อมั่นในตัวเอง ทำได้โดยการฝึกฝน สังเกตทิศทางของเป้าหมายจากการฟังเสียงในความมืดเพื่อค้นหาเป้าหมายให้พบด้วยตนเอง จนเกิดความชำนาญ

๒.๙.๕.๔ การถนัดสายตาในเวลากลางคืน เมื่อสามารถปรับสายตาจนสามารถมองเห็นในเวลากลางคืนได้แล้ว มีข้อแนะนำ ดังนี้

๑) หลีกเลี่ยงการมองแสงสว่าง เช่น ดวงไฟหรือจากแหล่งอื่น

๒) งดปฏิบัติงานในเวลากลางคืน และมีการใช้พลูส่องสว่างหรือพลูสะดุ ซึ่งมีแสงสว่างมาก อาจทำให้เสียการมองเห็นชั่วคราวแบบฉับพลัน ให้หลบเข้าหาที่กำบังแล้วหลับตาไว้ เมื่อแสงหมดก็จะสามารถใช้สายตาได้ตามปกติ หรือหากมีการยิงจากฝ่ายตรงข้ามแล้ว ไม่ตัดการมองจนหมดสิ้น ให้หลับตาเพียงข้างเดียวจนหมดแสงสว่าง ก็จะสามารถใช้สายตาได้ตามปกติต่อไป

๒.๙.๕.๕ การตรวจการณ์ในเวลากลางคืน เพื่อค้นหาเป้าหมาย เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ปฏิบัติงานในเวลากลางคืน มีหลักการสังเกต ดังนี้

๑) การมองเห็นเป้าหมาย ได้แก่

๑.๑) เป้าหมายที่ติดกับเส้นขอบฟ้า เช่น ที่ลาด หลังเนินหรือบนถนนเป็นเป้าหมาย ที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนและรวดเร็ว

๑.๒) เป้าหมายที่มีฉากหลัง เช่น เป้าหมายที่อยู่หน้าเนินในป่าหรือเป้าหมายที่กลมกลืนกับฉากหลัง หรือบริเวณที่เป็นอยู่ปกติ จะค้นหาลำบาก

๒) ข้อแนะนำสำหรับการตรวจการณ์ ได้แก่ สิ่งที่เกิดขึ้นจากปกติที่เป็นอยู่ จำนวนที่เปลี่ยนไป ระยะห่าง รูปร่างลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม แสง - เงา สี กลิ่น เสียง

๒.๙.๕.๖ อุปกรณ์ช่วยสำหรับการยิงปืนในความมืด

๑) ศูนย์เรืองแสง

๒) ศูนย์เลเซอร์ สามารถจับเป้าหมายได้ไกลถึง ๓๐๐ เมตร ใช้ข่มขวัญฝ่ายตรงข้ามได้เป็นอย่างดีเมื่อลำแสงชี้ตรงเป้าหมาย ในทางตรงกันข้ามก็เป็นการแสดงตำแหน่งของตนเอง

๓) ศูนย์ไฟฉาย หรือใช้ไฟฉายประกอบการช่วยยิง

๒.๙.๕.๗ ข้อแนะนำเมื่อจำเป็นต้องยืนต่อสู้ในความมืด

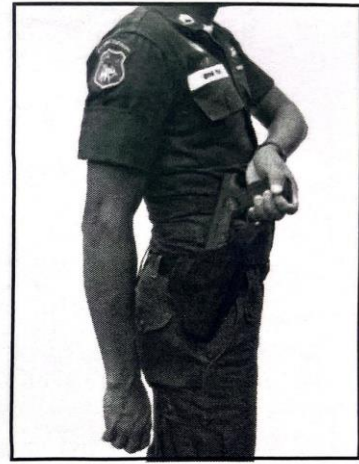
- ๑) อย่าอยู่ในที่มืดโล่ง
- ๒) อย่าหันหน้าเข้าหาแสงสว่าง เพราะจะทำให้มองเห็นเป้าหมายไม่ชัด
- ๓) ระวังการเกิดแสง เงา ที่จะเป็นการพ้องตำแหน่งของตนเอง
- ๔) การแต่งกายต้องกลมกลืนกับความมืด
- ๕) อย่าเปิดแสงเลเซอร์หรือไฟฉาย จนกว่าจะมองเห็นเป้าหมาย
- ๖) ยิงทันทีเมื่อฝ่ายตรงข้ามเปิดเผยตัว หรือสามารถจับการเคลื่อนไหวได้
- ๗) เมื่อยิงกระสุนออกไปแล้ว ให้เปลี่ยนตำแหน่ง หรือที่หลบซ่อน เพื่อป้องกันการ

พ้องตำแหน่งของตนเองให้ฝ่ายตรงข้ามรู้

๒.๙.๑๐ การยิงปืนพกด้วยมือที่ไม่ถนัดข้างเดียว

๒.๙.๑๐.๑ การนำปืนออกจากซองพก ทำได้ ๒ วิธี ดังนี้

- ๑) ใช้มือข้างที่ไม่ถนัดจับปืนจากทางด้านหน้า โดยการจับที่ด้ามปืน ดึงปืนออกจนเกือบหลุดจากซอง แล้วหมุนด้ามปืนกลับมาทางด้านหน้า พลิกข้อมือกลับมาจับด้ามปืน ชักปืนออกมาอยู่ในท่าพร้อมยิง

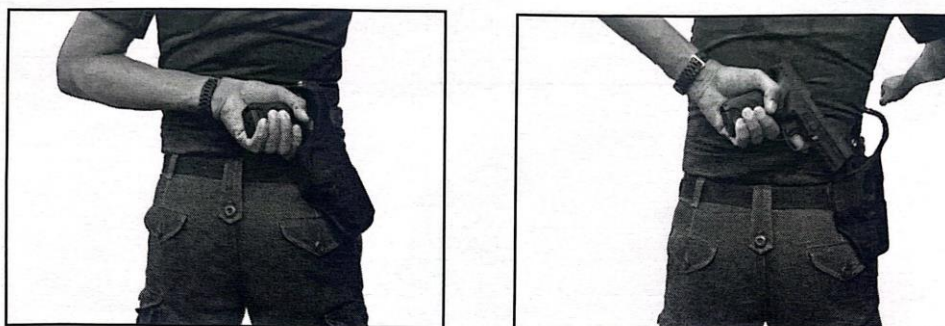

ภาพที่ ๙๕ การนำปืนออกจากซองพกโดยใช้มือข้างที่ไม่ถนัดจับปืนจากทางด้านหน้า

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒) ไชว์แขนไปจับปืนจากทางด้านหลัง พร้อมกับดึงปืนออกจากซอง แต่มีสิ่งกีดขวาง คือ ไม่สอดนิ้วเข้าในโกร่งไก

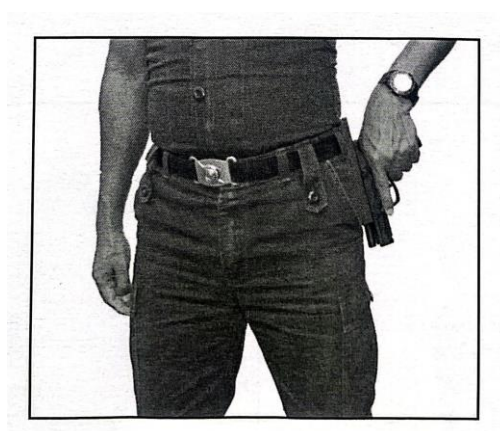

ภาพที่ ๙๖ การนำปืนออกจากซองพกโดยไชว์แขนไปจับปืนจากทางด้านหลัง

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๙.๑๐.๒ การบรรจุกระสุนเข้าสู่รังเพลิง ในกรณีที่ยังไม่ได้บรรจุไว้ก่อน ให้ใช้ศูนย์หลังวางที่ขอบกางเกงหรือเข็มขัด ดันให้เลื่อนปืนถอยหลังแล้วปล่อย เพื่อส่งกระสุนเข้าสู่รังเพลิง

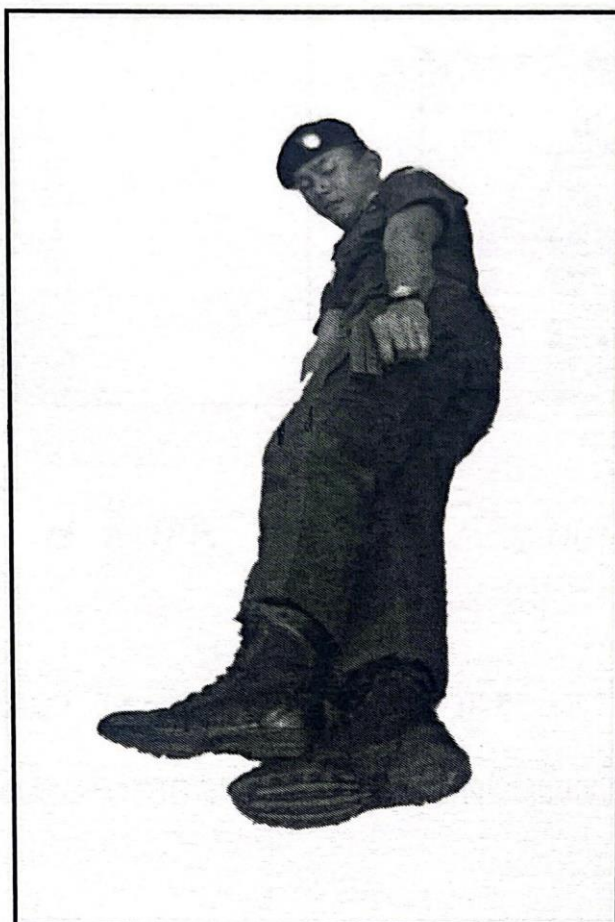
ภาพที่ ๙๗ การบรรจุกระสุนเข้าสู่รังเพลิง ในกรณีที่ยังไม่ได้บรรจุไว้ก่อน

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๙.๑๐.๓ ทำยิ๊งที่เหมาะสม เมื่อยิ๊งด้วยมือที่ไม่ถนัดข้างเดียว สามารถทำการยิ๊งได้ทุกท่าเหมือนมือที่ถนัด แต่ในการบังคับปืนให้ยิงเพื่อผลการยิ๊งที่แม่นยำ ควรมีสื่อรองรับมือหรือแขนเพื่อให้ปืนนิ่งและทำการเล็งยิงได้อย่างมั่นคง

๑) นอนตะแคงยิงโดยใช้ขาท่อนบนเป็นที่รองรับ

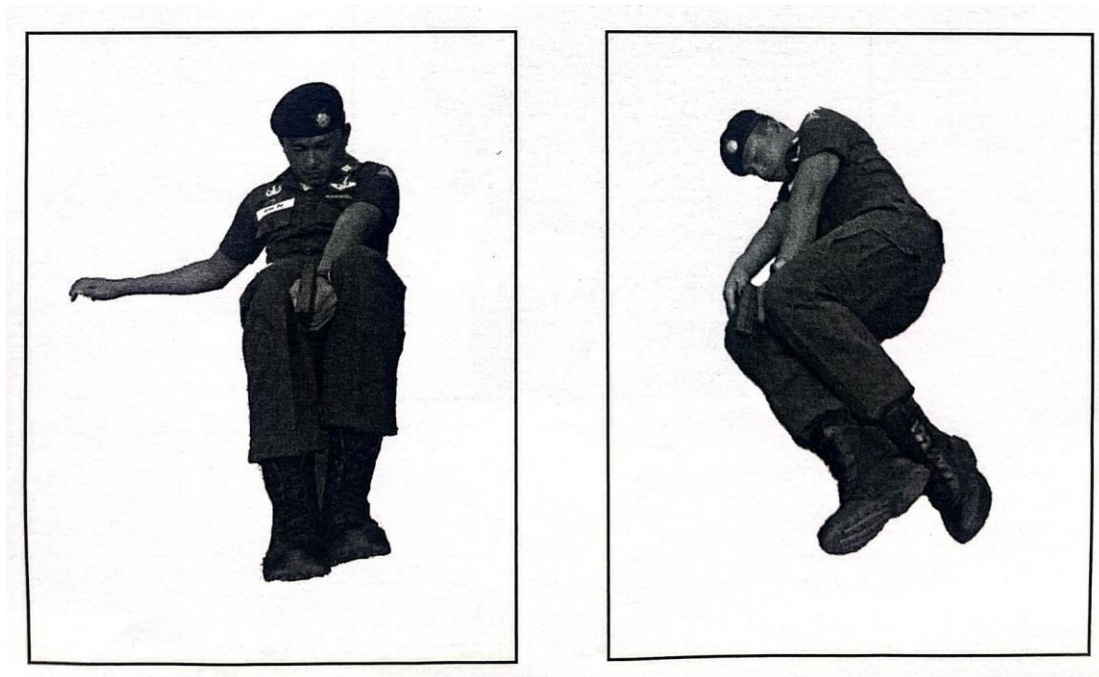

ภาพที่ ๙๘ ท่านอนตะแคงยิงโดยใช้ขาท่อนบนเป็นที่รองรับแขนข้างที่ไม่ถนัด

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ.๒๕๕๔

๒) นอนหงายและนอนตะแคงหนีบเข่า

ภาพที่ ๙๙ ท่านอนหงายและนอนตะแคงหนีบเข่าเป็นที่รองรับแขนข้างที่ไม่ถนัด

ที่มา : คู่มือการฝึกการยิงปืนทางยุทธวิธี กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
พ.ศ.๒๕๕๔

๒.๙.๑๐.๔ การปฏิบัติเมื่อกระสุนหมด

๑) ปืนพกกลุ่กโม้ ใช้หัวแม่มือหรือนิ้วชี้ดันปุ่มปลดโม้ กระแทกโม้ลงบนเข่า หรือส่วนอื่นของร่างกายให้โม้เปิด เทปลอกกระสุน บรรจุกระสุนเข้าไปในโม้ ปิดโม้ และทำการยิง

๒) ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ ปลดซองกระสุน นำซองใหม่เข้าไปกับตัวปืน ดันซองให้ติดแน่นกับปืน ขึ้นลำโดยใช้ศูนย์หลังวางที่ขอบกางเกงหรือเข็มขัด ดันให้เลื่อนปืนถอยหลังแล้วปล่อย เพื่อส่งกระสุนเข้าสู่รังเพลิง หรือใช้วิธีครอบลำกล้องดันกับขอบโต๊ะหรือวัสดุที่แข็ง ก็สามารถขึ้นลำได้

บทที่ ๓

หลักสูตรการยิงปืนพกของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๓.๑ วัตถุประสงค์การเรียนรู้การสอน

๓.๑.๑ เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักระบบการยิงปืนพกที่มีในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๓.๑.๒ เพื่อให้ผู้เรียนได้นำระบบการยิงปืนพกของสำนักงานตำรวจแห่งชาติไปปรับใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๑.๓ เพื่อเป็นการประเมินผลของการฝึกยิงปืนพก

๓.๑.๔ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีเครื่องหมายคุณวุฒิประดับเครื่องหมาย ให้เกิดความภาคภูมิใจ และสร้างความมั่นใจในการปฏิบัติหน้าที่

๓.๒ บทนำเข้าสู่บทเรียน

การใช้อาวุธปืนพกของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่ มิใช่จะฝึกเพียงเพื่อให้ยิงกระสุนปืนอย่างแม่นยำเท่านั้น หากยังต้องฝึกเพิ่มเติม เทคนิคการใช้อาวุธปืนพกในหลายๆ ลักษณะ ทั้งการใช้ภูมิประเทศ ใช้สิ่งปลูกสร้างเป็นที่กำบังของร่างกาย เพื่อให้ปลอดภัยต่อชีวิตของตนเอง อีกทั้งการยิงปืนในสภาวะต่างๆ ทั้งกลางวันและกลางคืน พร้อมทั้งใช้อาวุธปืนพกประกอบด้วยอุปกรณ์ต่างๆ การแก้ไขปัญหาติดขัดต่างๆ ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ในขณะทำการยิงปืนพก เจ้าหน้าที่ตำรวจ จึงต้องแก้ไขปัญหาให้ได้ในทันทีทันใด

ดังนั้น จึงจำเป็นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ต้องฝึกการยิงปืนพก เพื่อเพิ่มทักษะให้เกิดความคล่องแคล่ว รวดเร็ว ถูกวิธี แม่นยำ เพื่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดความปลอดภัยสูงสุด ทั้งต่อตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจเองและประชาชน

๓.๓ หลักสูตรการยิงปืนพกแบบ เอ็น.อาร์.เอ. NATIONAL RIFLE ASSOCIATION (N.R.A.) ประเภท ปืนพกลูกโม่และปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

หลักสูตรการยิงปืนพกแบบ เอ็น.อาร์.เอ. เป็นหลักสูตรการฝึกยิงปืนพกที่จะใช้ฝึกข้าราชการตำรวจ หรือผู้บังคับใช้กฎหมาย โดยเริ่มจากการยิงช้า ยิงแรง ยิงเร็ว และยิงเป้าหุ่นเงาคน เพื่อให้ผู้รับการฝึกได้เรียนรู้ กฎแห่งความปลอดภัย การใช้อาวุธปืน การจับปืน การเล็ง การลั่นไก ท่าทางการยิงปืน การบรรจุกระสุนปืน การแก้ไขปัญหาข้อขัดข้อง กฎ กติกา มีหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการยิง ดังนี้

๓.๓.๑ อาวุธปืน เป็นไปตามมาตรฐานของโรงงานผู้ผลิต ลำกล้องปืนไม่มีการเจาะรูเพื่อลดแรงสั่น ไม่ติดตั้งเครื่องช่วยเล็งหรืออุปกรณ์เสริมใด ๆ มี ๒ ประเภท ดังนี้

๓.๓.๑.๑ ปืนพกลูกโม่ ขนาด .๓๘ นิ้ว .๓๕๗ นิ้ว หรือ .๔๕ นิ้ว มีความยาวลำกล้องปืน ไม่เกิน ๔ นิ้ว น้ำหนักไกปืนแบบจ้งงานกปืนไม่น้อยกว่า ๒.๕ ปอนด์ และน้ำหนักไกปืนแบบไม่จ้งงานกปืน ไม่น้อยกว่า ๕.๕ ปอนด์

๓.๓.๑.๒ ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ ขนาด ๙ มิลลิเมตร ๑๐ มิลลิเมตร หรือ ๑๑ มิลลิเมตร มีความยาวลำกล้องปืนไม่เกิน ๕.๕ นิ้ว น้ำหนักไกปืนแบบจ้งงานกปืนไม่น้อยกว่า ๓.๕ ปอนด์ และน้ำหนัก ไกปืน แบบไม่จ้งงานกปืนไม่น้อยกว่า ๕.๕ ปอนด์

๓.๓.๒ กระสุนปืน

๓.๓.๒.๑ ปืนพกลูกโม่ ใช้กระสุนปืนขนาด .๓๘ นิ้ว .๓๕๗ นิ้ว หรือ .๔๕ นิ้ว จำนวน ๔๐ นัด

๓.๓.๒.๒ ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ ใช้กระสุนปืนขนาด ๙ มิลลิเมตร ๑๐ มิลลิเมตร หรือ ๑๑ มิลลิเมตร จำนวน ๓๐ นัด

๓.๓.๓ เป้าปืน

๓.๓.๓.๑ เป้าวงกลม จำนวน ๓ แผ่น ใช้สำหรับขั้นตอนการยิงช้า ยิงแรง และยิงเร็ว มีขนาด และค่าคะแนนตามวงต่าง ๆ ดังนี้

- ๑) วง X เส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๕ นิ้ว มีค่า ๑๐ คะแนน
- ๒) วง ๑๐ เส้นผ่าศูนย์กลาง ๓.๕ นิ้ว มีค่า ๑๐ คะแนน
- ๓) วง ๙ เส้นผ่าศูนย์กลาง ๖ นิ้ว มีค่า ๙ คะแนน
- ๔) วง ๘ เส้นผ่าศูนย์กลาง ๘ นิ้ว มีค่า ๘ คะแนน
- ๕) วง ๗ เส้นผ่าศูนย์กลาง ๑๒ นิ้ว มีค่า ๗ คะแนน
- ๖) วง ๖ เส้นผ่าศูนย์กลาง ๑๕ นิ้ว มีค่า ๖ คะแนน
- ๗) วง ๕ เส้นผ่าศูนย์กลาง ๒๐ นิ้ว มีค่า ๕ คะแนน

ภาพที่ ๑๐๐ ภาพลักษณะเป้าวงกลมหลักสูตรการยิงปืนพกแบบ เอ็น.อาร์.เอ.

ที่มา : ประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๕๘ ระบบการยิงปืนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๓.๓.๓.๒ เป้าหุ่นเงาคน จำนวน ๑ แผ่น มีรูปร่างลักษณะคล้ายคนครึ่งตัว มีความสูงตั้งแต่ศีรษะถึงเอว ๒๗ นิ้ว มีความกว้างตั้งแต่แขนขวาถึงแขนซ้าย ๒๔ นิ้ว แขนขวาของเป้าหุ่นทำท่าชักปืน แขนซ้ายปล่อยห้อย บริเวณกลางลำตัวมีวงกลมซ้อนกัน ๓ วง วงในสุดมีตัวอักษร X มีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๕ นิ้ว วงกลางมีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๓.๕ นิ้ว วงนอกสุดมีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๖ นิ้ว มีพื้นที่อักษร ต มีค่าคะแนน ๑๐ คะแนน และบริเวณนอกลำตัวมีพื้นที่อักษร พ มีค่าคะแนน ๕ คะแนน พื้นที่ทั้งสอง มีเส้นแบ่งคะแนนใช้สำหรับขั้นตอนการยิงเป้าหุ่นเงาคน

ภาพที่ ๑๐๑ ภาพลักษณะเป้าหุ่นเงาคน หลักสูตรการยิงปืนพกแบบ เอ็น.อาร์.เอ.

ที่มา : ประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๕๘ ระบบการยิงปืนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๓.๓.๔ ลักษณะของสนาม

๓.๓.๔.๑ สนามต้องมีความยาวจากแนวยิงถึงแนวเป้า ๒๕ หลา แต่ละช่องยิงห่างกันนับจากจุดศูนย์กลางของที่วางปืนถึงจุดศูนย์กลางของที่วางปืนอีกตัวหนึ่ง ๑๒๐ เซนติเมตร

๓.๓.๔.๒ ที่วางปืนเป็นโต๊ะหรือแท่นใช้สำหรับวางอาวุธปืนและอุปกรณ์อื่น ๆ มีความกว้างไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ความยาวไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร และความสูง ๗๐ – ๘๐ เซนติเมตร

๓.๓.๔.๓ ระหว่างช่องยิงมีแผงกั้นบล็อกกระสุนปืน ถ้าเป็นชนิดตั้งพื้น กว้าง ๒๐๐ เซนติเมตร สูง ๒๐๐ เซนติเมตร ถ้าเป็นชนิดติดบนที่วางปืน กว้าง ๑๕๐ เซนติเมตร สูง ๑๒๐ เซนติเมตร

๓.๓.๔.๔ บนพื้นบริเวณแนวยิงมีเส้นระยะ ๒๕ หลา อาจจะทำสี กว้าง ๒ นิ้ว ยาวตลอดแนวยิง

๓.๓.๕ ขั้นตอนการฝึกและวิธีการยิง

๓.๓.๕.๑ การยิงปืนพกแบบ เอ็น.อาร์.เอ. แบ่งเป็น ๒ ภาค

๑) ภาคทฤษฎี เป็นการฝึกให้รู้จักกฎแห่งความปลอดภัย การใช้อาวุธปืน การจับปืน การเล็ง การลั่นไก ท่าทางการยิง การบรรจุกระสุนปืน การเลิกบรรจุ การแก้ไขปัญหาข้อขัดข้อง กฎ กติกา และวิธีการยิง ใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๑๖ ชั่วโมง

๒) ภาคปฏิบัติ เป็นการยิงด้วยกระสุนปืนหลังจากภาคทฤษฎี แบ่งการยิงออกเป็น ๔ ขั้นตอน ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๑๖ ชั่วโมง โดยแบ่งเป็น ๔ ขั้นตอน ดังนี้

๒.๑) ขั้นตอนที่ ๑ การยิงช้า กระสุนปืนจำนวน ๑๐ นัด ยิงต่อเนื่องจนครบ ๑๐ นัด ภายในเวลา ๕ นาที

๒.๒) ขั้นตอนที่ ๒ การยิงเร่ง กระสุนปืนจำนวน ๑๐ นัด แบ่งเป็น ๒ ชุด ชุดละ ๕ นัด ใช้เวลายิงชุดละ ๒๐ วินาที

๒.๓) ขั้นตอนที่ ๓ การยิงเร็ว กระสุนปืนจำนวน ๑๐ นัด แบ่งเป็น ๒ ชุด ชุดละ ๕ นัด ใช้เวลายิงชุดละ ๑๐ วินาที

๒.๔) ขั้นตอนที่ ๔ การยิงเป้าหุ่นเงาคน กระสุนปืนจำนวน ๑๐ นัด แบ่งเป็น ๒ ชุด ชุดละ ๕ นัด ใช้เวลายิงชุดละ ๑๒ วินาที

๓.๓.๕.๒ การยิงปืนพกแบบ เอ็น.อาร์.เอ. มี ๒ ประเภท คือ ประเภทปืนพกลูกไม้ และ ประเภทปืนพกกึ่งอัตโนมัติ มีวิธีการยิงแต่ละประเภท ดังนี้

๑) วิธีการยิงประเภทปืนพกลูกไม้

๑.๑) ขั้นตอนที่ ๑ การยิงช้า

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “แนวยิงประจำที่”

ผู้ยิง ยืนในท่าตรงที่ระยะ ๒๕ หลา นำอาวุธปืนที่เปิดลูกไม้ปืน วางไว้บนที่วางปืน พร้อมกระสุนปืนจำนวน ๔๐ นัด

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ตรวจอาวุธ”

ผู้ยิง ก้าวเท้าขวาไปด้านหลังครึ่งก้าว ลำตัวห่างจากที่วางปืนประมาณ ๑ ฟามือ ยืนท่ามุมประมาณ ๔๕ องศา กับแนวยิง ใช้มือจับอาวุธปืนตรวจสอบอาวุธปืนว่าอยู่ในสภาพพร้อมใช้งานหรือไม่ ในลำกล้องปืนไม่มีสิ่งใดอยู่ภายใน หมุดยึดตัวปืนและลูกไม้ไม่หลวมคลอน เสร็จแล้ววางปืนบนที่วางปืน กลับมายืนในท่าตรง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “๕ นัด บรรจุ”

ผู้ยิง ก้าวเท้าขวาไปด้านหลังครึ่งก้าว ใช้มือจับอาวุธปืนและกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด บรรจุกระสุนปืน ขณะบรรจอาวุธปืนจะต้องอยู่เหนือที่วางปืน บรรจุเสร็จ ปิดลูกโมปืน วางอาวุธปืนบนที่วางปืน หันด้ามปืนไปทางด้านมือที่ถนัด ลากล่องปืนขึ้นไปยังเป้า กลับมายืนในท่าตรง รอฟังคำสั่ง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “แนวยิงประจำที่”

ผู้ยิง จัดท่าทางการยิง โดยก้าวเท้าข้างไม่ถนัดไปด้านหลังครึ่งก้าว หันข้างลำตัวด้านมือที่ถนัดเข้าหาแนวยิง เท้าห่างกันประมาณ ๑ ช่วงไหล่ ใช้มือที่ถนัดจับอาวุธปืนบนที่วางปืนมาถือในท่าจับปืน มือที่ไม่ถนัดเท้าที่เอว ล้วงกระเป๋ หรือใช้นิ้วเกี่ยวไว้ที่ขอบกางเกง ห้ามส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายสัมผัสที่วางปืน เท้าจะต้องไม่เหยียบเส้นแนวยิง รอฟังคำสั่ง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ต่อไปเป็นการยิงซ้ำ กระสุนปืน ๑๐ นัด ใช้เวลา ๕ นาที” และสั่งตรวจความพร้อมเป็นครั้งสุดท้ายก่อนการยิง “แนวยิง ซ้ายพร้อม ขวาพร้อม ทุกคนพร้อม” ผู้ควบคุมช่องยิงตรวจความพร้อมของผู้ยิงอีกครั้ง ถ้าขัดข้องหรือไม่พร้อม แจ้งให้ ผู้ควบคุมการยิงทราบและแก้ไขให้เรียบร้อย เมื่อผู้ควบคุมการยิงเห็นว่าเรียบร้อย ก็ให้สั่ง “เตรียมตัว ระวัง” และให้สัญญาณเริ่มยิง (รวมเวลา ๕ วินาที ในการสั่ง) พร้อมกับบันทึกเวลา

ผู้ยิง เมื่อได้ยินคำสั่ง “พร้อม” ถ้าต้องการยิงโดยจ้งนบกปืน ให้จ้งนบกปืนในจ้งหะนี้ นิ้วชี้จะต้องอยู่นอกโกร่งไกปืน

ผู้ยิง เมื่อได้ยินคำสั่ง “เตรียมตัว ระวัง” ให้ยกอาวุธปืนขึ้นในระดับสายตา ลากล่องปืนขึ้นไปยังเป้า แขนเหยียดตึงพร้อมกับเล็งศูนย์ปืนให้ชัดเจน นิ้วชี้แตะที่ไกปืนแต่ยังไม่ต้องเดินไกปืน หรือเพิ่มน้ำหนักการเหนี่ยวไกปืน

ผู้ยิง เมื่อได้ยินคำสั่งหรือสัญญาณให้เริ่มยิง โดยเวลาจะห่างจากคำสั่ง “ระวัง” ๒ วินาที ให้เริ่มยิงได้ การยิงนัดต่อไปจะจ้งนบกปืนหรือไม่จ้งนบกปืนก็ได้ ในขั้นตอน การยิงซ้ำสามารถลดปืนในระหว่างการยิงได้ ยิงจำนวน ๒ ชุด ชุดละ ๕ นัด ภายในเวลา ๕ นาที เมื่อยิงเสร็จให้เลิกบรรจุ วางอาวุธปืนไว้บนที่วางปืนในลักษณะเปิดลูกโมปืน กลับมายืนในท่าตรง รอฟังคำสั่งต่อไป

ผู้ควบคุมการยิง ในระหว่างการยิงซ้ำจะเตือนเวลาผู้ยิงเมื่อเหลือเวลา ๒ นาที ๑ นาที และ ๓๐ วินาที ให้สัญญาณ “หยุดยิง” เมื่อครบกำหนด ๕ นาที พร้อมกับหยุดเวลา และตรวจสอบ ถ้าเห็นว่าผู้ยิงปฏิบัติถูกต้อง สั่ง “ตรวจอาวุธ”

ผู้ยิง ตรวจอาวุธปืนตามแบบฝึกว่าไม่มีกระสุนปืนหลงเหลืออยู่ เสร็จแล้ว
เปิดลูกโมปืน วางอาวุธปืนบนที่วางปืน

๑.๒) ขั้นตอนที่ ๒ การยิงเร่ง ให้ผู้ควบคุมการยิงและผู้ยิงปฏิบัติเช่นเดียวกับการยิงช้า โดยมีส่วนที่แตกต่างกัน ดังนี้

๑.๒.๑) ใช้เวลายิงชุดละ ๒๐ วินาที

๑.๒.๒) ในการยิงแต่ละชุดห้ามผู้ยิงลดปืนลงในขณะยิง

๑.๒.๓) ในขณะยิงผู้ควบคุมการยิงไม่ต้องเตือนเวลา

๑.๒.๔) หลังจากการยิงชุดแรกเสร็จ ให้ผู้ควบคุมการยิงสั่งบรรจุกระสุน
ชุดใหม่

๑.๓) ขั้นตอนที่ ๓ การยิงเร็ว ให้ผู้ควบคุมการยิงและผู้ยิงปฏิบัติเช่นเดียวกับการยิงเร่ง โดยมีส่วนที่แตกต่างกันที่การยิงเร็วใช้เวลายิงชุดละ ๑๐ วินาที

๑.๔) ขั้นตอนที่ ๔ การยิงเป้าหุ่นเงาคน ให้ผู้ควบคุมการยิงและผู้ยิงปฏิบัติเช่นเดียวกับการยิงเร่งและยิงเร็ว โดยมีส่วนที่แตกต่างกัน ดังนี้

๑.๔.๑) หลังจากที่ยิงบรรจุกระสุนเสร็จแล้ว ให้ยืนในท่าตรง หันหน้าเข้าหาแนวเป้า ห้ามจับอาวุธปืนจนกว่าจะได้รับสัญญาณเริ่มยิง

๑.๔.๒) เมื่อผู้ยิงได้รับสัญญาณเริ่มยิง ให้ผู้ยิงจับอาวุธปืนและปฏิบัติเช่นเดียวกับการยิงเร่งและยิงเร็ว

๑.๔.๓) ใช้เวลายิงชุดละ ๑๒ วินาที

๒) วิธีการยิงประเภทปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

๒.๑) ขั้นตอนที่ ๑ การยิงช้า

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “แนวยิงประจำที่”

ผู้ยิง ยืนในท่าตรงที่ระยะ ๒๕ หลา นำอาวุธปืนที่เปิดลำเลื่อนค้างไว้วางไว้บนที่วางปืน พร้อมซองกระสุนปืนและกระสุนปืนจำนวน ๓๐ นัด

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ตรวจอาวุธ”

ผู้ยิง ก้าวเท้าขวาไปด้านหลังครึ่งก้าว ลำตัวห่างจากที่วางปืนประมาณ ๑ ฝ่ามือ ยืนท่ามุมประมาณ ๔๕ องศา กับแนวยิง ใช้มือจับอาวุธปืนตรวจสอบอาวุธปืนว่าอยู่ในสภาพพร้อมใช้งานหรือไม่ ในลำกล้องปืนไม่มีสิ่งใดอยู่ภายใน ตรวจสอบของกระสุนปืน เสร็จแล้ววางปืนบนที่วางปืน กลับมายืนในท่าตรง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “๕ นัด บรรจุ”

ผู้ยิง ก้าวเท้าขวาไปด้านหลังครึ่งก้าว ใช้มือหยิบกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด บรรจุกระสุนปืนในช่องกระสุนปืน (ถ้ามีช่องกระสุนปืนจำนวน ๒ ช่อง ให้บรรจุกระสุนปืนในช่องกระสุนปืนช่องละ ๕ นัด) จากนั้นบรรจุของกระสุนปืนใส่ตัวปืน ขณะบรรจุอาวุธปืนจะต้องอยู่เหนือ ที่วางปืน เมื่อบรรจุเสร็จปลดลำเลื่อนไปด้านหลังในลักษณะพร้อมยิง นิ้วอยู่นอกโกร่งไกปืน ลำกล้องปืน ชี้ไปยังเป้า จัดท่าทางการยิง โดยให้หันข้างลำตัวด้านมือถนัดเข้าหาแนวยิง เท้าห่างกันประมาณ ๑ ช่วงไหล่ ใช้มือที่ถนัดจับอาวุธปืน มือที่ไม่ถนัดเท้าที่เอว ล้วงกระเป่า หรือใช้นิ้วเกี่ยวไว้ที่ขอบกางเกง ห้ามส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายสัมผัสที่วางปืน เท้าจะต้องไม่เหยียบเส้นแนวยิง รอฟังคำสั่ง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ต่อไปเป็นการยิงซ้ำ กระสุนปืน ๑๐ นัด ใช้เวลา ๕ นาที” และสั่งตรวจความพร้อมเป็นครั้งสุดท้ายก่อนการยิง “แนวยิง ซ้ายพร้อม ขวาพร้อม ทุกคนพร้อม” ผู้ควบคุมช่องยิงตรวจความพร้อมของผู้ยิงอีกครั้ง ถ้าขัดข้องหรือไม่พร้อม แจ้งให้ผู้ควบคุมการยิงทราบและแก้ไขให้เรียบร้อย เมื่อผู้ควบคุมการยิงเห็นว่าเรียบร้อย ก็ให้สั่ง “เตรียมตัว ระวัง” และ ให้สัญญาณเริ่มยิง (รวมเวลา ๕ วินาที ในการสั่ง) พร้อมกับบันทึกเวลา

ผู้ยิง เมื่อได้ยินคำสั่ง “เตรียมตัว” ให้ยกอาวุธปืนขึ้นในระดับสายตา ลำกล้องปืนชี้ไปยังเป้า แขนเหยียดตึงพร้อมกับเล็งศูนย์ปืนให้ชัดเจน นิ้วชี้แตะที่ไกปืนแต่ยังไม่ต้องเดินไกปืน หรือเพิ่มน้ำหนักการเหนี่ยวไกปืน

ผู้ยิง เมื่อได้ยินคำสั่งหรือสัญญาณให้เริ่มยิง โดยเวลาจะห่างจากคำสั่ง “ระวัง” ๒ วินาที ให้เริ่มยิงได้ ในขั้นตอนการยิงซ้ำสามารถลดปืนในระหว่างการยิงได้ ยิงจำนวน ๒ ชุด ชุดละ ๕ นัด ภายในเวลา ๕ นาที เมื่อยิงเสร็จให้เลิกบรรจุโดยปลดของกระสุนปืนออกจากตัวปืน และวางอาวุธปืนบนที่วางปืนในลักษณะเปิดลำเลื่อนปืนค้างไว้ กลับมายืนในท่าตรง รอฟังคำสั่งต่อไป

ผู้ควบคุมการยิง ในระหว่างการยิงซ้ำจะเตือนเวลาผู้ยิงเมื่อเหลือเวลา ๒ นาที ๑ นาที และ ๓๐ วินาที ให้สัญญาณ “หยุดยิง” เมื่อครบกำหนด ๕ นาที พร้อมกับหยุดเวลา และตรวจสอบ ถ้าเห็นว่าผู้ยิงปฏิบัติถูกต้อง สั่ง “ตรวจอาวุธ”

ผู้ยิง ตรวจอาวุธปืนตามแบบฝึกหัดว่าไม่มีกระสุนปืนหลงเหลืออยู่ เสร็จแล้ว
เปิดลำเลื่อนปืนค้างไว้ วางอาวุธปืนบนที่วางปืน

๒.๒) ขั้นตอนที่ ๒ การยิงเร่ง ให้ผู้ควบคุมการยิงและผู้ยิงปฏิบัติเช่นเดียวกับการยิงช้า โดยมีส่วนที่แตกต่างกัน ดังนี้

๒.๒.๑) ใช้เวลายิงชุดละ ๒๐ วินาที

๒.๒.๒) ในการยิงแต่ละชุดห้ามผู้ยิงลดปืนลงในขณะยิง

๒.๒.๓) ในขณะยิงผู้ควบคุมการยิงไม่ต้องเตือนเวลา

๒.๒.๔) หลังจากการยิงชุดแรกเสร็จ ให้ผู้ควบคุมการยิงสั่งบรรจุกระสุนชุดใหม่ เสร็จแล้วให้ปฏิบัติตามขั้นตอนการยิง

๒.๓) ขั้นตอนที่ ๓ การยิงเร็ว ให้ผู้ควบคุมการยิงและผู้ยิงปฏิบัติเช่นเดียวกับการยิงเร่ง โดยมีส่วนที่แตกต่างกันที่การยิงเร็วใช้เวลายิงชุดละ ๑๐ วินาที

๓.๓.๖ กฎการยิงปืนพกมาตรฐานแบบ เอ็น.อาร์.เอ.

๓.๓.๖.๑ ก่อนยิงจะต้องเขียนยศ ชื่อตัว ชื่อสกุล สังกัด และรายละเอียดอื่น ๆ ตามที่กำหนดลงบนแผ่นเป้า กรณียาฝึกเป็นมือปืน

๓.๓.๖.๒ ห้ามทำคำหยาบ จดเล็ง หรือเครื่องหมายใด ๆ บนแผ่นเป้า กรณียาฝึกเป็นมือปืน

๓.๓.๖.๓ ห้ามผู้ยิงบรรจุกระสุนปืนก่อนที่จะได้รับคำสั่งให้บรรจุ

๓.๓.๖.๔ ในระหว่างยิงทั้งปืนพกกลไกและปืนพกกึ่งอัตโนมัติ หากเกิดเหตุขัดข้อง ทำให้เสียเวลาในการยิงตามกำหนดเวลา ซึ่งมีสาเหตุจากความบกพร่องของผู้ยิง เช่น กระสุนปืนด้าน ปืนขัดลำเป็นต้น การปฏิบัติ ในการยิงช้าให้ผู้ยิงแก้ไขภายในเวลาที่กำหนด ส่วนในการยิงเร่ง ยิงเร็ว และยิงเป้าหุ่นเงาคน ให้ผู้ควบคุมช่องยิงตรวจสอบเหตุขัดข้อง หากพบว่ากระสุนปืนด้าน ปืนขัดลำ ให้ผู้ควบคุมการยิงสั่งให้ผู้ยิงแก้ไข โดยให้เฉลี่ยเวลาตามขั้นตอนการยิงและตามจำนวนกระสุนปืนที่เกิดเหตุขัดข้อง

๓.๓.๖.๕ ห้ามยิงก่อนคำสั่งหรือสัญญาณเริ่มยิง หรือยิงหลังคำสั่งหรือสัญญาณหยุดยิง หากฝ่าฝืนให้ตัดคะแนนสูงสุดในการยิงนั้นตามจำนวนนัดที่ได้ยิงไป

๓.๓.๖.๖ หากปรากฏว่าผู้ใดไม่เชื่อฟังคำสั่งหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำของผู้ควบคุมการยิง ผู้ควบคุมการยิงมีอำนาจสั่งให้ผู้ผู้นั้นออกไปนอกบริเวณสนามยิงปืนได้ทันที

๓.๓.๖.๗ การตัดสินของผู้ควบคุมการยิงให้ถือเป็นอันยุติ

๓.๓.๗ การนับคะแนน

๓.๓.๗.๑ เป้าวงกลม นับคะแนนตั้งแต่ ๕ - ๑๐ คะแนน ส่วนวง X ให้นับคะแนนเป็น ๑๐ คะแนน

๓.๓.๗.๒ เป้าหุ่นเงาคน บริเวณพื้นที่อักษร ต เท่ากับ ๑๐ คะแนน และบริเวณพื้นที่อักษร พ เท่ากับ ๕ คะแนน

๓.๓.๗.๓ การนับคะแนนให้นับคะแนนตามเส้นเขตที่แบ่งไว้ในเป้า รอยกระสุนปืน ต้องตัดเส้นแบ่งเขตเป้าหมายให้ถือค่าคะแนนตามบริเวณคะแนนที่สูงกว่า

๓.๓.๗.๔ ห้ามแตะต้องหรือสัมผัสรอยกระสุนปืนบนแผ่นเป้า ตรวจสอบพบ ถือเป็นโมฆะ

๓.๓.๗.๕ คะแนนเต็มแต่ละเป้าเป็น ๑๐๐ คะแนน สำหรับปืนพกลูกโม้คิดเป็น ๔๐๐ คะแนน ส่วนปืนพกกึ่งอัตโนมัติทุกเป้ารวม ๓๐๐ คะแนน

๓.๓.๗.๖ กรณีรอยกระสุนปืนเกินอยู่ในเป้า

๑) ตรวจสอบรอยกระสุนปืนจากเป้าทางซ้ายและขวา ถ้ามี รอยกระสุนปืนในเป้าของทางซ้ายหรือขวาไม่ครบ ให้ตัดคะแนนของรอยกระสุนปืนที่ได้คะแนนต่ำสุด ที่ปรากฏในเป้าที่เกินออกไป

๒) ถ้าตรวจสอบรอยกระสุนปืนจากเป้าทางซ้ายและขวาแล้ว ปรากฏว่ามี รอยกระสุนปืนของเป้าทางซ้ายและขวาครบ ให้ตัดคะแนนสูงสุดของรอยกระสุนปืนที่เกินออกไป

๓.๓.๘ เครื่องหมายแม่นยำปืนมี ๒ ประเภท แต่ละประเภทแบ่งออกเป็น ๕ ชั้น มีลักษณะดังนี้

๓.๓.๘.๑ ประเภทปืนพกลูกโม้ เครื่องหมายแม่นยำปืนมีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ปลายมุมโค้งมน ยกขอบ มีขนาดกว้าง ๒.๒ เซนติเมตร ยาว ๒.๘ เซนติเมตร หนา ๐.๑๕ เซนติเมตร ที่มุมทั้งสี่ด้าน ดุนเป็นลายกนก ตรงกึ่งกลางเครื่องหมายดุนเป็นรูปพระแสงดาบเขนและโล่ และมีรูปจำลองปืนพกลูกโม้พร้อมกระสุนปืนขนาดพองามดุนขนาดหัดอยู่บนรูปพระแสงดาบเขนและโล่อีกชั้นหนึ่ง ปากกระบอกปืนหันออกจากลำตัวของผู้ที่ประทับเครื่องหมาย สีของเครื่องหมายแตกต่างกัน ดังนี้

๑) ชั้นเยี่ยม สีของพื้น ลายกนก รูปจำลองปืนพกลูกโม้และกระสุนปืนเป็นสีทอง บริเวณพื้นที่ด้านในของรูปพระแสงดาบเขนและโล่ลงยาสีแดง

๒) ชั้นที่ ๑ สีของเครื่องหมายทั้งหมดเป็นสีทอง

๓) ชั้นที่ ๒ สีของเครื่องหมายทั้งหมดเป็นสีเงิน

๔) ชั้นที่ ๓ สีของเครื่องหมายทั้งหมดเป็นสีทองแดง

๕) เครื่องหมายแม่นยำปืนชั้นกิตติมศักดิ์มีลักษณะเช่นเดียวกับเครื่องหมายแม่นยำปืนชั้นเยี่ยม แตกต่างที่ลายกนกและพื้นของเครื่องหมายลงยาสีแดง

๓.๓.๘.๒ ประเภทปืนพกกึ่งอัตโนมัติ มีลักษณะเช่นเดียวกับเครื่องหมายแม่นยำปืนประเภทปืนพกลูกโม้ แตกต่างที่รูปจำลองปืนและกระสุนปืนเป็นปืนพกกึ่งอัตโนมัติและกระสุนปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

๓.๓.๙ การเทียบวุฒิ

๓.๓.๙.๑ ประเภทปืนพกลูกโม้

- ๑) ชั้นเยี่ยม ต้องได้คะแนน ๓๘๐ - ๔๐๐ คะแนน
- ๒) ชั้นที่ ๑ ต้องได้คะแนน ๓๖๐ - ๓๗๙ คะแนน
- ๓) ชั้นที่ ๒ ต้องได้คะแนน ๓๒๐ - ๓๕๙ คะแนน
- ๔) ชั้นที่ ๓ ต้องได้คะแนน ๒๘๐ - ๓๑๙ คะแนน

๓.๓.๙.๒ ประเภทปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

- ๑) ชั้นเยี่ยม ต้องได้คะแนน ๒๘๖ - ๓๐๐ คะแนน
- ๒) ชั้นที่ ๑ ต้องได้คะแนน ๒๗๐ - ๒๘๕ คะแนน
- ๓) ชั้นที่ ๒ ต้องได้คะแนน ๒๔๐ - ๒๖๙ คะแนน
- ๔) ชั้นที่ ๓ ต้องได้คะแนน ๒๑๐ - ๒๓๙ คะแนน

๓.๔ หลักสูตรการยิงปืนพกต่อสู้แบบ พี.พี.ซี. PRACTICAL PISTOLS COURSE (P.P.C.)

หลักสูตรการยิงปืนพกต่อสู้แบบ พี.พี.ซี. เป็นหลักสูตรการยิงปืนที่จะทำให้ผู้รับการฝึก มีความสามารถในการใช้อาวุธปืนอย่างถูกต้องปลอดภัย มีความคล่องตัวในการใช้อาวุธปืนต่อสู้ป้องกันตัว รู้จักการใช้กฎหมายเป็นที่ยอมรับอย่างเหมาะสม โดยมีหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการยิง ดังนี้

๓.๔.๑ อาวุธปืน เป็นไปตามมาตรฐานของโรงงานผู้ผลิต ไม่ติดตั้งเครื่องช่วยเล็งหรืออุปกรณ์เสริมใด ๆ ลำกล้องปืนไม่มีการเจาะรูเพื่อลดแรงสั่น

๓.๔.๑.๑ ปืนพกลูกโม้ ขนาด .๓๘ นิ้ว หรือ .๓๕๗ นิ้ว มีความยาวลำกล้องปืนไม่เกิน ๔ นิ้ว

๓.๔.๑.๒ ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ ขนาด ๙ มิลลิเมตร ๑๐ มิลลิเมตร หรือ ๑๑ มิลลิเมตร มีความยาวลำกล้องปืนไม่เกิน ๕.๕ นิ้ว

๓.๔.๒ กระสุนปืน

๓.๔.๒.๑ ปืนพกลูกโม้ ใช้กระสุนปืนขนาด .๓๘ นิ้ว หรือ .๓๕๗ นิ้ว จำนวน ๕๐ นัด

๓.๔.๒.๒ ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ ใช้กระสุนปืนขนาด ๙ มิลลิเมตร ๑๐ มิลลิเมตร หรือ ๑๑ มิลลิเมตร จำนวน ๕๐ นัด

๓.๔.๓ ชองปืน เป็นชองปืนชนิดพกนอกหุ้มโกร่งไกปืน สำหรับใช้กับเครื่องแบบคาดติดเข็มขัด ห้ามใช้ชองปืนคาดต่ำกว่าแนวเข็มขัดชนิดผูกติดขา ชองเปลือย หรือมองเห็นลำกล้องปืน

๓.๔.๔ เป้าปืน เป้าหุ่นเงาคน จำนวน ๑ แผ่น มีรูปร่างลักษณะคล้ายคนครึ่งตัว มีความสูงตั้งแต่ศีรษะถึงเอว ๔๑.๕ นิ้ว มีความกว้างตั้งแต่แขนขวาถึงแขนซ้าย ๒๘.๕ นิ้ว แขนขวาของเป้าหุ่นทำท่าชักปืน แขนซ้ายปล่อยห้อย บริเวณเป้ามีเส้นแบ่งคะแนน ๕ คะแนน ๔ คะแนน ๓ คะแนน ๒ คะแนน และ ๐ คะแนน เป็นเป้ายิงปืนในแบบ P.P.C. โดยเฉพาะตามมาตรฐานของ F.B.I.

ภาพที่ ๑๐๒ ภาพลักษณะเป้าหุ่นเงาคน หลักสูตรการยิงปืนพกต่อสู้แบบ พี.พี.ซี.

ที่มา : ประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๕๘ ระบบการยิงปืนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๓.๔.๕ ลักษณะของสนาม

๓.๔.๕.๑ สนามต้องมีระยะยิง ๖๐ หลา แต่ละช่องยิงมีระยะห่างกันไม่น้อยกว่า ๖ หลา แบ่งระยะยิงเป็น ๔ ระยะ คือ ๖๐ หลา ๕๐ หลา ๒๕ หลา และ ๗ หลา

๓.๔.๕.๒ ที่ระยะ ๕๐ หลา และ ๒๕ หลา มีที่กำบังสูง ๑๘๐ เซนติเมตร ความกว้างไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร

๓.๔.๖ ขั้นตอนการฝึกและวิธีการยิง

๓.๔.๖.๑ การยิงปืนพกต่อสู้แบบ พี.พี.ซี. แบ่งออกเป็น ๒ ภาค

๑) ภาคทฤษฎี เป็นการฝึกให้รู้จักกฎแห่งความปลอดภัย การใช้อาวุธปืน การจับปืน การเล็ง การลั่นไก ท่าทางการยิง การบรรจุกระสุนปืน การเลิกบรรจุ การใช้ที่กำบัง การแก้ไขปัญหาข้อขัดข้อง ใช้เวลา ๒๐ ชั่วโมง

๒) ภาคปฏิบัติ เป็นการฝึกยิงด้วยกระสุนปืนหลังจากการฝึกภาคทฤษฎี แบ่งการยิงออกเป็น ๒ ประเภท คือ “ประเภทไม่จำกัดเวลา” และ “ประเภทจำกัดเวลา”

๒.๑) การยิงประเภทไม่จำกัดเวลา ให้ยิงตามหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการยิง เช่นเดียวกับการยิงประเภทจำกัดเวลา ฝึกยิงครั้งละหลายคน โดยให้เปลี่ยนระยะยิงพร้อม ๆ กัน ใช้กระสุนปืนจำนวน ๕๐ นัด

๒.๒) การยิงประเภทจำกัดเวลา เป็นการทดสอบและบันทึกคะแนนเป็นหลักฐาน ใช้กระสุนปืนจำนวน ๕๐ นัด ผู้ที่จะยิงประเภทจำกัดเวลาต้องผ่านการฝึกภาคทฤษฎีและต้องยิงปืนประเภทไม่จำกัดเวลามาก่อน โดยได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐

๓.๔.๗ การยิงปืนแบบ พี.พี.ซี. มี ๒ ประเภท คือ ประเภทปืนพกลูกไม้ และประเภทปืนพกกึ่งอัตโนมัติ มีวิธีการยิงแต่ละประเภท ดังนี้

๓.๔.๗.๑ วิธีการยิงประเภทปืนพกลูกไม้

๑) ขั้นตอนที่ ๑ ระยะ ๗ หลา ทำยิงฉับพลัน ใช้กระสุนปืนจำนวน ๑๐ นัด บรรจุกระสุนปืนครั้งละ ๕ นัด จำนวน ๒ ครั้ง ใช้เวลา ๒๕ วินาที ยิงโดยไม่ทำงานปืน

ผู้ยิง ยืนรอฟังคำสั่งที่แนวยิงระยะ ๗ หลา อาวุธปืนอยู่ในซอง กระสุนปืน อยู่ในกระเป๋ากางเกงด้านขวาจำนวน ๕๐ นัด

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ตรวจอาวุธ”

ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ตรวจอาวุธปืนตามแบบฝึก ตรวจเสร็จ เก็บปืนใส่ซอง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “๕ นัด บรรจุ”

ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง บรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด ใส่ลูกโมเป็น บรรจุเสร็จเก็บปืนใส่ซอง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ต่อไปเป็นการยิงที่ระยะ ๗ หลา ในท่าฉับพลัน กระสุนปืน ๑๐ นัด ใช้เวลา ๒๕ วินาที” และสั่งตรวจความพร้อมเป็นครั้งสุดท้ายก่อนการยิง “แนวยิง ช้ายพร้อม ขวาพร้อม ทุกคนพร้อม” ผู้ควบคุมชั่งยิงตรวจความพร้อมของผู้ยิงอีกครั้ง ถ้าขัดข้องหรือไม่พร้อม แจ้งให้ผู้ควบคุมการยิงทราบและแก้ไขให้เรียบร้อย เมื่อผู้ควบคุมการยิงเห็นว่าเรียบร้อย ก็ให้สั่ง “เตรียมตัว ระวัง” และให้สัญญาณเริ่มยิง (รวมเวลา ๕ วินาที ในการสั่ง) พร้อมกับบันทึกเวลา

ผู้ยิง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิงก้าวเท้าข้างที่ถนัดถอยมาด้านหลังประมาณ ครึ่งก้าว พร้อมใช้มือที่ถนัดชักอาวุธปืนออกจากซอง ยกปืนขึ้นในระดับสายตา ลำกล้องปืนชี้ไปยังเป้า และใช้มือที่ไม่ถนัดช่วยประคองปืน โดยให้แขนข้างที่ถนัดเหยียดตึง ส่วนแขนข้างที่ไม่ถนัดงอเล็กน้อย ยืนทิงน้ำหนักตัวไปด้านหน้า ใช้สายตาดำรงมือที่จับปืนยิงเล็งศูนย์ปืนให้ชัดเจน ยิงจำนวน ๒ ชุด ชุดละ ๕ นัด โดยไม่จ้องนกปืน ภายในเวลา ๒๕ วินาที เมื่อยิงเสร็จเก็บปืนใส่ซอง รอฟังคำสั่งต่อไป

ผู้ควบคุมการยิง เมื่อครบกำหนด ๒๕ วินาที ให้สัญญาณหยุดยิงพร้อมกับหยุดเวลาและตรวจสอบ ถ้าเห็นว่าผู้ยิงปฏิบัติถูกต้อง สั่ง “เลิกบรรจุ”

ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซองพร้อมก้าวเท้าขวาไปด้านหลังประมาณครึ่งก้าว เปิดลูกโม เทปล็อกกระสุนปืน ปิดลูกโม เก็บปืนใส่ซอง ถ้ามีกระสุนปืนเหลือจากการยิงให้ส่งคืนผู้ควบคุมชั่งยิง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ประจำที่ ๖๐ หลา”

ผู้ยิง เดินไปที่ระยะ ๖๐ หลา รอฟังคำสั่งต่อไป

๒) ขั้นตอนที่ ๒ มี ๓ ระยะ ๘ ท่ายิง ใช้กระสุนปืนจำนวน ๔๐ นัด ใช้เวลา ๕ นาที ๔๕ วินาที

ที่ระยะ ๖๐ หลา ท่านอนยิงจำนวน ๕ นัด เมื่อยิงเสร็จ เคลื่อนที่ไปที่ระยะ ๕๐ หลา

ที่ระยะ ๕๐ หลา ทำนั้งราบยิงจำนวน ๕ นัด ทำนอนยิงจำนวน ๕ นัด ทำยืนยิงด้วยมือที่ไม่ถนัดหลังที่กำบังจำนวน ๕ นัด และทำยืนยิงด้วยมือที่ถนัดหลังที่กำบังจำนวน ๕ นัด เคลื่อนที่ไปที่ระยะ ๒๕ หลา

ที่ระยะ ๒๕ หลา ทำนั้งคุกเข่ายิงจำนวน ๕ นัด ทำยืนยิงด้วยมือที่ถนัด หลังที่กำบังจำนวน ๕ นัด และในทำยืนยิงด้วยมือที่ไม่ถนัดหลังที่กำบังจำนวน ๕ นัด

ผู้ยิง ยืนรอฟังคำสั่งที่แนวยิงระยะ ๖๐ หลา อาวุธปืนอยู่ในซอง กระสุนปืนอยู่ในกระเป๋ากางเกงด้านขวาจำนวน ๔๐ นัด

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ตรวจอาวุธ”

ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ตรวจอาวุธปืนตามแบบฝึก เมื่อเสร็จเก็บปืนใส่ซอง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “๕ นัด บรรจุ”

ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง บรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด ใส่ลูกโมเป็น บรรจุเสร็จเก็บปืนใส่ซอง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ต่อไปเป็นการยิงที่ระยะ ๖๐ หลา ๕๐ หลา และ ๒๕ หลา มี ๘ ทำยิง กระสุนปืนจำนวน ๔๐ นัด ใช้เวลา ๕ นาที ๔๕ วินาที” และสั่งตรวจความพร้อม เป็นครั้งสุดท้ายก่อนการยิง “แนวยิง ซ้ายพร้อม ขวาพร้อม ทุกคนพร้อม” ผู้ควบคุมต้องยิงตรวจความพร้อมของผู้ยิงอีกครั้ง ถ้าขัดข้องหรือไม่พร้อม แจ้งให้ผู้ควบคุมการยิงทราบและแก้ไขให้เรียบร้อย เมื่อผู้ควบคุมการยิงเห็นว่าเรียบร้อยก็ให้สั่ง “เตรียมตัว ระวัง” และให้สัญญาณเริ่มยิง (รวมเวลา ๕ วินาที ในการสั่ง) พร้อมกับบันทึกเวลา

ผู้ยิง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิงลดตัวลงในท่าคุกเข่าพร้อมกับใช้มือที่ถนัด ชักอาวุธปืนออกจากซอง ลำกล้องปืนชี้ไปยังเป้า ใช้มือที่ไม่ถนัดเท้าพื้น ทรุดตัวลงในท่านอนคว่ำ งอขา ข้างที่ไม่ถนัดเล็กน้อย ใช้มือที่ไม่ถนัดช่วยประคองปืน แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง ใช้สายตาข้างมือที่จับปืนยิงเล็ง ศูนย์ปืนให้ชัดเจน ยิงจำนวน ๕ นัด โดยจ้งนกกปืนหรือไม่จ้งนกกปืนก็ได้ เมื่อยิงเสร็จเอียงตัวไปด้านที่ไม่ถนัดเล็กน้อย เลิกบรรจุและบรรจุกระสุนชุดใหม่จำนวน ๕ นัด ปิดลูกโม และลุกขึ้นยืนเก็บปืนใส่ซอง ใช้มือที่ถนัดจับด้ามปืนพร้อมเคลื่อนที่ไปที่ระยะ ๕๐ หลา

ผู้ยิง ที่ระยะ ๕๐ หลา ด้านขวาที่กำบัง ในแนวยิงนี้ผู้ยิงสามารถยิงแบบ จ้งนกกปืนหรือไม่จ้งนกกปืนก็ได้ ลดตัวลงในท่านั้งราบ พร้อมกับใช้มือที่ถนัดชักอาวุธปืนออกจากซอง ลำกล้องปืนชี้ไปยังเป้า ส่วนมือที่ไม่ถนัดช่วยประคองปืน แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง วางอยู่บนหัวเข่า ยิงจำนวน ๕ นัด

เมื่อยังเสร็จให้เลิกบรรจุ เปิดลูกไม้ อารูสปืนยังอยู่ในมือซ้าย ใช้มือขวา เท้าพื้น หมุนตัวลงในท่านอนคว่ำ บรรจุกระสุนปืนในท่านอนตะแคงจำนวน ๕ นัด ยิงในท่านอน ยิงจำนวน ๕ นัด

เมื่อยังเสร็จให้ลุกขึ้นยืน เลิกบรรจุและบรรจุกระสุนชุดใหม่จำนวน ๕ นัด จัดท่าทางในท่านยืน ยิงหลังที่กำบังด้านที่ไม่ถนัดด้วยมือที่ไม่ถนัด โดยมือที่ไม่ถนัดจับปืนเหยียดออกไปข้างที่กำบัง ด้านที่ไม่ถนัด มือที่ถนัดช่วยประคองปืน ก้าวเท้าข้างที่ถนัดไปด้านหน้าประมาณครึ่งก้าว ลำตัว ตั้งตรง ใช้สายตาข้างมือที่จับปืนยิงเล็งศูนย์ปืนให้ชัดเจน ยิงจำนวน ๕ นัด

เมื่อยังเสร็จเลิกบรรจุและบรรจุกระสุนชุดใหม่จำนวน ๕ นัด จัดท่าทาง ในท่านยืนยิงหลังที่กำบังด้านที่ถนัดด้วยมือที่ถนัด โดยมือที่ถนัดจับปืนเหยียดออกไปข้างที่กำบังด้านที่ถนัด มือที่ไม่ถนัดช่วยประคองปืน ก้าวเท้าข้างที่ไม่ถนัดไปด้านหน้าประมาณครึ่งก้าว ลำตัวตั้งตรง ใช้สายตาข้างมือที่จับปืนยิงเล็งศูนย์ปืนให้ชัดเจน ยิงจำนวน ๕ นัด

เมื่อยังเสร็จเลิกบรรจุและบรรจุกระสุนชุดใหม่จำนวน ๕ นัด เก็บปืนใส่ซอง ใช้มือที่ถนัดจับด้ามปืนเคลื่อนที่ไปที่ระยะ ๒๕ หลา

ผู้ยิง ที่ระยะ ๒๕ หลา ด้านขวาที่กำบัง ในแนวยิงนี้ผู้ยิงต้องยิงแบบไม่จางนบกปืน ลดตัวลงในท่าคุกเข้าข้างที่ถนัดลงกับพื้น เท้าข้างที่ไม่ถนัดอยู่ด้านหน้า พร้อมกับใช้มือที่ถนัดชักอารูสปืนออกจากซอง ยกปืนขึ้นในระดับสายตา ลำกล้องปืนชี้ไปยังเป้า ส่วนมือที่ไม่ถนัดช่วยประคองปืน ใช้สายตาข้างมือที่จับปืนยิงเล็งศูนย์ปืนให้ชัดเจน ยิงจำนวน ๕ นัด

เมื่อยังเสร็จลุกขึ้นยืน เลิกบรรจุและบรรจุกระสุนชุดใหม่จำนวน ๕ นัด หลังที่กำบังจัดทำยิงในท่านยืนยิงด้วยมือที่ถนัดหลังที่กำบังด้านที่ถนัด ใช้สายตาข้างมือที่จับปืนยิงเล็งศูนย์ปืนให้ชัดเจน ยิงจำนวน ๕ นัด

เมื่อยังเสร็จเลิกบรรจุและบรรจุกระสุนชุดใหม่จำนวน ๕ นัด หลังที่กำบัง จัดท่ายิงในท่านยืนยิงด้วยมือที่ไม่ถนัดหลังที่กำบังด้านที่ไม่ถนัด ยิงจำนวน ๕ นัด เมื่อยังเสร็จเก็บปืนใส่ซอง รอฟังคำสั่งต่อไป

ผู้ควบคุมการยิง เมื่อครบกำหนด ๕ นาที ๔๕ วินาที ให้สัญญาณหยุดยิง พร้อมกับหยุดเวลาและตรวจสอบ ถ้าเห็นว่าผู้ยิงปฏิบัติถูกต้อง สั่ง “เลิกบรรจุ”

ผู้ยิง ชักอารูสปืนออกจากซองพร้อมก้าวเท้าขวาไปด้านหลังครึ่งก้าว เปิดลูกไม้ เทปลอกกระสุนปืน ปิดลูกไม้ เก็บปืนใส่ซอง ถ้ามีกระสุนปืนเหลือจากการยิงให้ส่งคืนผู้ควบคุมช่องยิง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ตรวจอารู”

ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ตรวจอาวุธปืน ตรวจดูอุปกรณ์ปืนทุกชิ้น อยู่ครบ ไม่มีกระสุนปืนหรือปลอกกระสุนปืนอยู่ในลูกไม่ ตรวจเสร็จเก็บปืนใส่ซอง

๓.๔.๗.๒ วิธีการยิงประเภทปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

๑) ขั้นตอนที่ ๑ ระยะ ๗ หลา ทำยิงฉับพลัน ใช้กระสุนปืนจำนวน ๑๐ นัด บรรจุกระสุนปืนใส่ซองกระสุนปืนของละ ๕ นัด จำนวน ๒ ซอง ใช้เวลา ๒๐ วินาที

ผู้ยิง ยืนรอฟังคำสั่งที่แนวยิงระยะ ๗ หลา อาวุธปืนอยู่ในซอง กระสุนปืน อยู่ในกระเป๋ากางเกงด้านขวาจำนวน ๕๐ นัด ซองกระสุนปืนจำนวน ๒ ซอง พกติดเข็มขัดด้านมือที่ไม่ถนัด

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ตรวจอาวุธ”

ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ตรวจอาวุธปืนตามแบบฝึก เมื่อเสร็จเก็บปืนใส่ซอง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “บรรจุกระสุนปืนใส่ซองกระสุนปืนของละ ๕ นัด จำนวน ๒ ซอง”

ผู้ยิง ดึงซองกระสุนปืน บรรจุกระสุนปืน บรรจุเสร็จเก็บซองกระสุนปืนใส่ซอง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “บรรจุซองกระสุนปืนใส่ตัวปืน”

ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง บรรจุซองกระสุนปืนใส่ตัวปืนไม่ต้องขึ้นลำเลื่อนปืน เก็บปืนใส่ซอง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ต่อไปเป็นการยิงที่ระยะ ๗ หลา ในท่าฉับพลัน กระสุนปืนจำนวน ๑๐ นัด ใช้เวลา ๒๐ วินาที” และสั่งตรวจความพร้อมเป็นครั้งสุดท้ายก่อนการยิง “แนวยิง ช้ายพร้อม ขวาทพร้อม ทุกคนพร้อม” ผู้ควบคุมช่องยิงตรวจความพร้อมของผู้ยิงอีกครั้ง ถ้าขัดข้องหรือไม่พร้อม แจ้งให้ผู้ควบคุมการยิงทราบและแก้ไขให้เรียบร้อย เมื่อผู้ควบคุมการยิงเห็นว่าเรียบร้อย ก็ให้สั่ง “เตรียมตัว ระวัง” และให้สัญญาณเริ่มยิง (รวมเวลา ๕ วินาที ในการสั่ง) พร้อมกับบันทึกเวลา

ผู้ยิง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิงก้าวเท้าข้างที่ถนัดถอยไปด้านหลังประมาณ ครึ่งก้าว ใช้มือที่ถนัดชักอาวุธปืนออกจากซอง ยกปืนขึ้นในระดับสายตา ลำกล้องปืนชี้ไปยังเป้า ใช้มือที่ไม่ถนัดดึงลำเลื่อนปืนเพื่อให้กระสุนเข้ารังเพลิง ใช้มือที่ไม่ถนัดช่วยประคองปืน ให้แขนข้างที่ถนัดเหยียดตึง ส่วนแขนข้างที่ไม่ถนัดงอเล็กน้อย ยืนทั้งน้ำหนักตัวไปด้านหน้า ใช้สายตาข้างมือที่จับปืนยิงเล็งศูนย์ปืนให้ชัดเจน ยิงจำนวน ๒ ชุด ชุดละ ๕ นัด ภายในเวลา ๒๐ วินาที เมื่อยิงเสร็จปลดซองกระสุนปืนออกจากตัวปืน ดึงลำเลื่อนปืนเพื่อตรวจอาวุธปืนว่าไม่มีกระสุนค้างในลำกล้องปืน ปลดลำเลื่อนปืน ไปด้านหน้า ลดนกปืน เก็บปืนใส่ซอง รอฟังคำสั่งต่อไป

ผู้ควบคุมการยิง เมื่อครบกำหนด ๒๐ วินาที ให้สัญญาณหยุดยิง พร้อมกับหยุดเวลาและตรวจสอบ ถ้าเห็นว่าผู้ยิงปฏิบัติถูกต้อง สั่ง “ตรวจอาวุธ”

ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ตรวจอาวุธปืนตามแบบฝึก เมื่อเสร็จเก็บปืนใส่ซอง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ประจำที่ ๖๐ หลา”

ผู้ยิง เดินไปที่ระยะ ๖๐ หลา รอฟังคำสั่งต่อไป

๒) ขั้นตอนที่ ๒ มี ๓ ระยะ ๘ ท่ายิง ใช้กระสุนปืนจำนวน ๔๐ นัด ของกระสุนปืนจำนวน ๑ ของ ใช้เวลา ๖ นาที ๔๕ วินาที

ที่ระยะ ๖๐ หลา ทำนอนยิงจำนวน ๕ นัด ยิงเสร็จเคลื่อนที่ไปที่ระยะ ๕๐ หลา

ที่ระยะ ๕๐ หลา ทำนั่งราบยิงจำนวน ๕ นัด ทำนอนยิงจำนวน ๕ นัด ทำยืนยิงด้วยมือที่ไม่ถนัดหลังที่กำบังจำนวน ๕ นัด และในทำยืนยิงด้วยมือที่ถนัดหลังที่กำบัง จำนวน ๕ นัด เคลื่อนที่ไปที่ระยะ ๒๕ หลา

ที่ระยะ ๒๕ หลา ทำนั่งคุกเข่ายิงจำนวน ๕ นัด ทำยืนยิงด้วยมือที่ถนัด หลังที่กำบังจำนวน ๕ นัด และในทำยืนยิงด้วยมือที่ไม่ถนัดหลังที่กำบังจำนวน ๕ นัด

ผู้ยิง ยืนรอฟังคำสั่งที่แนวยิงระยะ ๖๐ หลา อาวุธปืนอยู่ในซอง กระสุนปืนอยู่ในกระเป๋ากางเกงด้านขวาจำนวน ๔๐ นัด ของกระสุนปืนพกติดเข็มขัดด้านมือที่ไม่ถนัด

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ตรวจอาวุธ”

ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ตรวจอาวุธปืนตามแบบฝึก เมื่อเสร็จเก็บปืนใส่ซอง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “บรรจุกระสุนปืน ๕ นัด ใส่ซองกระสุนปืน”

ผู้ยิง ดึงซองกระสุนปืน บรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด ในซองกระสุนปืน เมื่อเสร็จเก็บซองกระสุนปืนใส่ซอง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “บรรจุซองกระสุนปืนใส่ตัวปืน”

ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง บรรจุซองกระสุนปืนใส่ตัวปืนไม่ต้องขึ้นลำเลื่อนปืน เก็บปืนใส่ซอง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ต่อไปเป็นการยิงที่ระยะ ๖๐ หลา ๕๐ หลา และ ๒๕ หลา มี ๘ ทำยิง กระสุนปืนจำนวน ๔๐ นัด ใช้เวลา ๖ นาที ๔๕ วินาที” และสั่งตรวจความพร้อม เป็นครั้งสุดท้าย ก่อนการยิง “แนวยิง ช้ายพร้อม ขวาพร้อม ทุกคนพร้อม” ผู้ควบคุมช่องยิงตรวจความพร้อมของผู้ยิงอีกครั้ง ถ้าขัดข้องหรือไม่พร้อม แจ้งให้ผู้ควบคุมการยิงทราบและแก้ไขให้เรียบร้อย เมื่อผู้ควบคุมการยิงเห็นว่าเรียบร้อย ก็ให้สั่ง “เตรียมตัว ระวัง” และให้สัญญาณเริ่มยิง (รวมเวลา ๕ วินาที ในการสั่ง) พร้อมกับบันทึกเวลา

ผู้ยิง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิงลดตัวลงในท่าคุกเข่าพร้อมกับใช้มือที่ถนัด ชักอาวุธปืนออกจากซอง ยกปืนขึ้นในระดับสายตา ลำกล้องปืนชี้ไปยังเป้า ใช้มือที่ไม่ถนัดดึงลำเลื่อนปืน ใช้มือที่ไม่ถนัดเท้าพื้น ทรวดตัวลงในท่านอนคว่ำ งอขาข้างที่ไม่ถนัดเล็กน้อย ใช้มือที่ไม่ถนัดช่วยประคองปืน แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง ใช้สายตาข้างมือที่จับปืนยิงเล็งศูนย์ปืนให้ชัดเจน ยิงจำนวน ๕ นัด ยิงเสร็จ ปลดของกระสุนปืน ปลดลำเลื่อนปืนไปด้านหลัง ลอดนกปืน วางปืนลงด้านหลัง บรรจุกระสุนชุดใหม่ จำนวน ๕ นัด ใส่ของกระสุนปืน ลูกขึ้นนั่งคุกเข่าสูงบรรจุของกระสุนปืนใส่ตัวปืน ลูกขึ้นยืนเก็บปืนใส่ซอง ใช้มือที่ถนัดจับด้ามปืน พร้อมเคลื่อนที่ไปที่ระยะ ๕๐ หลา

ผู้ยิง เคลื่อนที่ถึงระยะ ๕๐ หลา ด้านขวาที่กำลัง ลำกล้องปืนชี้ไปยังเป้า ใช้มือที่ไม่ถนัดดึงลำเลื่อนปืน ใช้มือที่ไม่ถนัดช่วยประคองปืน แขนทั้งสองข้างเหยียดตึงวางอยู่บนหัวเข่า ใช้สายตาข้างมือที่จับปืนยิงเล็ง ศูนย์ปืนให้ชัดเจน ยิงจำนวน ๕ นัด

เมื่อยิงเสร็จให้ปลดของกระสุนปืน วางปืนไว้ด้านหลัง ใช้มือขวาเท้าพื้น หมุนตัวลงในท่านอนคว่ำ นอนบรรจุกระสุนปืนในท่านอนตะแคงจำนวน ๕ นัด ใส่ของกระสุนปืน และบรรจุของกระสุนปืนใส่ตัวปืน ปลดลำเลื่อนปืน ยิงในท่านอน ใช้สายตาข้างมือที่จับปืนยิงเล็งศูนย์ปืน ให้ชัดเจน ยิงจำนวน ๕ นัด

เมื่อยิงเสร็จลุกขึ้นยืนปลดของกระสุนปืน เก็บปืนใส่ซอง อาวุธปืนยังอยู่ในลักษณะค้ำลำเลื่อนปืน บรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด ใส่ของกระสุนปืน ชักอาวุธปืนออกจากซอง บรรจุของกระสุนปืนใส่ตัวปืน ปลดลำเลื่อนปืนไปด้านหลัง จัดท่าทางในท่านอนยิงหลังที่กำลังด้านที่ไม่ถนัดด้วยมือที่ไม่ถนัด โดยมือที่ไม่ถนัดจับปืนเหยียดออกไปข้างที่กำลังด้านที่ไม่ถนัด มือถนัดช่วยประคองปืน ก้าวเท้าข้างที่ถนัดไปด้านหลังประมาณครึ่งก้าว ลำตัวตั้งตรง ใช้สายตาข้างมือที่จับปืนยิงเล็งศูนย์ปืนให้ชัดเจน ยิงจำนวน ๕ นัด

เมื่อยังเสร็จปลดของกระสุนปืน เก็บปืนใส่ซอง อาวุธปืนยังอยู่ในลักษณะค้าง
ลำเลื่อนปืน บรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด ใส่ซองกระสุนปืน ชักอาวุธปืนออกจากซองปืน บรรจุ ของกระสุน
ปืนใส่ตัวปืน ปลดลำเลื่อนปืนไปด้านหลัง จัดท่าทางในท่ายืนยิงหลังที่กำบังด้านที่ถนัดด้วยมือที่ถนัด โดยมือที่
ถนัดจับปืนเหยียดออกไปข้างที่กำบังด้านที่ถนัด มือไม่ถนัดช่วยประคองปืน ก้าวเท้าข้าง ที่ไม่ถนัดไปด้านหลัง
ประมาณครึ่งก้าว ลำตัวตั้งตรง ใช้สายตาข้างมือที่จับปืนยิงเล็งศูนย์ปืนให้ชัดเจน ยิงจำนวน ๕ นัด

เมื่อยังเสร็จปลดของกระสุนปืน ปลดลำเลื่อนปืนไปด้านหลัง ลดนกปืน เก็บปืน
ใส่ซอง บรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด ใส่ซองกระสุนปืน ชักอาวุธปืนออกจากซอง บรรจุ ของกระสุนปืนใส่
ตัวปืน เก็บปืนใส่ซอง ใช้มือที่ถนัดจับด้ามปืนเคลื่อนที่ไปที่ระยะ ๒๕ หลา

ผู้ยิง เคลื่อนที่ถึงระยะ ๒๕ หลา ด้านขวาที่กำบัง ลดตัวลงในท่าคุกเข่า ข้างที่
ถนัดลงกับพื้น ก้าวเท้าข้างที่ไม่ถนัดไปด้านหลังประมาณครึ่งก้าว พร้อมกับใช้มือที่ถนัดชักอาวุธปืนออก
จากซอง ลำกล้องปืนชี้ไปยังเป้า ใช้มือที่ไม่ถนัดดึงลำเลื่อนปืน ใช้มือที่ไม่ถนัดช่วยประคองปืน ใช้สายตาข้างมือ
ที่จับปืนยิงเล็งศูนย์ปืนให้ชัดเจน ยิงจำนวน ๕ นัด

เมื่อยังเสร็จลุกขึ้นยืนปลดของกระสุนปืน เก็บปืนใส่ซอง อาวุธปืนยังอยู่ใน
ลักษณะค้างลำเลื่อนปืน และบรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด ใส่ซองกระสุนปืน หลังที่กำบังชักอาวุธปืน ออก
จากซอง บรรจุของกระสุนปืนใส่ตัวปืน ปลดลำเลื่อนปืนไปด้านหลัง จัดท่าทางในท่ายืนยิงด้วยมือ ที่ถนัดหลังที่
กำบังด้านที่ถนัด ใช้สายตาข้างมือที่จับปืนยิงเล็งศูนย์ปืนให้ชัดเจน ยิงจำนวน ๕ นัด

เมื่อยังเสร็จปลดของกระสุนปืน เก็บปืนใส่ซอง อาวุธปืนยังอยู่ในลักษณะค้าง
ลำเลื่อนปืน และบรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด ใส่ซองกระสุนปืน หลังที่กำบังชักอาวุธปืนออกจากซอง บรรจุของ
กระสุนปืนใส่ตัวปืน ปลดลำเลื่อนปืนไปด้านหลัง จัดท่าทางในท่ายืนยิงด้วยมือที่ไม่ถนัดหลังที่กำบังด้านที่ไม่ถนัด
ใช้สายตาข้างมือที่จับปืนยิงเล็งศูนย์ปืนให้ชัดเจน ยิงจำนวน ๕ นัด

เมื่อยังเสร็จปลดของกระสุนปืน เก็บปืนใส่ซอง รอฟังคำสั่งต่อไป

ผู้ควบคุมการยิง เมื่อครบกำหนด ๖ นาที ๔๕ วินาที ให้สัญญาณหยุดยิง
พร้อมกับหยุดเวลาและตรวจสอบ ถ้าเห็นว่าผู้ยิงปฏิบัติถูกต้อง สั่ง “ตรวจอาวุธ”

ผู้ยิง ตรวจอาวุธปืน ตรวจดูอุปกรณ์ปืนทุกชิ้นอยู่ครบ ไม่มีกระสุนปืนหรือปลอก
กระสุนปืนอยู่ในลำกล้องปืน รวมทั้งของกระสุนปืนที่ใช้ทุกซอง เสร็จแล้วเก็บปืนใส่ซอง

๓.๔.๘ กฎการยิงปืนพกต่อสู้แบบ พี.พี.ซี.

๓.๔.๘.๑ ก่อนยิงจะต้องเขียนยศ ชื่อตัว ชื่อสกุล สังกัด และรายละเอียดอื่น ๆ ตามที่กำหนดลงบนแผ่นเป้า กรณีฝ่าฝืนถือเป็นโมฆะ

๓.๔.๘.๒ ห้ามทำตำหนิ จุดเล็ง หรือเครื่องหมายใด ๆ บนแผ่นเป้า กรณีฝ่าฝืนถือเป็นโมฆะ

๓.๔.๘.๓ สำหรับผู้ที่ใช้อาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติยิงในหลักสูตร พี.พี.ซี. จะต้องผ่านการยิงปืนพกลูกโม่ในหลักสูตร พี.พี.ซี. มาก่อน โดยมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๑๔๙ คะแนน

๓.๔.๘.๔ ห้ามผู้ยิงบรรจุกระสุนปืนก่อนที่จะได้รับคำสั่งให้บรรจุ

๓.๔.๘.๕ ห้ามยิงก่อนคำสั่งหรือสัญญาณเริ่มยิง หรือยิงหลังคำสั่งหรือสัญญาณหยุดยิง หากฝ่าฝืนให้ตัดคะแนนสูงสุดในชุดยิงนั้นตามจำนวนนัดที่ได้ยิงไป

๓.๔.๘.๖ ให้ยิงตามลำดับท่าที่กำหนดไว้ ถ้าข้ามลำดับท่าไปแล้วจะย้อนกลับมายิง ท่าที่ข้ามไปไม่ได้ ฝ่าฝืนตัด ๒๕ คะแนน

๓.๔.๘.๗ ยิงท่าที่ไม่ได้กำหนดไว้ในแบบ พี.พี.ซี. ตัดท่าละ ๒๕ คะแนน

๓.๔.๘.๘ ผู้ที่ปฏิบัติผิดไปจากท่าทางที่กำหนดไว้ท่าใด จะต้องย้อนกลับไปทำท่านั้น ให้ถูกต้อง จึงจะเคลื่อนที่ต่อไปได้

๓.๔.๘.๙ อนุญาตให้นำกระสุนเข้ายิงครั้งละ ๕๐ นัดเท่านั้น ฝ่าฝืนการทดสอบชุดนั้นเป็นโมฆะ

๓.๔.๘.๑๐ กรณีกระสุนขาดหายขณะยิง จะขอเพิ่มไม่ได้

๓.๔.๘.๑๑ ห้ามบรรจุกระสุนเกินกว่าครั้งละ ๕ นัด ฝ่าฝืนตัด ๓๐ คะแนน

๓.๔.๘.๑๒ ที่ระยะ ๗ หลาและ ๒๕ หลา ให้ยิงแบบไม่จางนก หากฝ่าฝืนตัดนัดละ ๕ คะแนน

๓.๔.๘.๑๓ ในระหว่างยิงหากเกิดเหตุขัดข้องทำให้เสียเวลาในการยิงตามกำหนดเวลา ซึ่งมีใช้เกิดจากความบกพร่องของผู้ยิง เช่น กระสุนปืนดำน ปืนขัดล่า เป็นต้น

๑) ปืนพกลูกโม่ หากพบว่ากระสุนปืนดำนให้ผู้ควบคุมการยิงสั่งให้ ผู้ยิงยิงแก้ไข โดยให้เฉลี่ยเวลาตามระยะการยิงและตามจำนวนกระสุนปืนนัดที่ดำน

๒) ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ หากพบว่ากระสุนปืนดำนและมีกระสุนปืน ที่ไม่ได้ยิงให้ผู้ควบคุมการยิงสั่งให้ ผู้ยิงยิงแก้ไข โดยให้เฉลี่ยเวลาตามระยะการยิงและตามจำนวนกระสุนปืนนัดที่ดำนและไม่ได้ยิง

๓) กระสุนปืนด้านหรือชำรุดจะเปลี่ยนให้ใหม่ และชดเชยเวลาให้ (จะต้องให้เจ้าหน้าที่ทดลองยิงด้วยปืน กระบอกอื่นอีก ๑ ครั้ง ถ้าด้านจริงจึงจะชดเชยให้)

๓.๑) ที่ระยะ ๗ หลา ชดเชยนัดละ ๑ วินาที

๓.๒) ที่ระยะอื่น ๆ ชดเชยให้นัดละ ๑๕ วินาที

๓.๔.๘.๑๔ ผู้ที่ยิงได้ ๒๕๐ คะแนนเต็ม หรือได้ร้อยละ ๙๐ จะต้องยิงเข้าบริเวณพื้นที่ ๕ คะแนน ทั้ง ๕๐ นัด และรอยกระสุนปืนที่ปรากฏบนเป้าจะต้องสามารถมองเห็นได้ชัดเจน และจะต้องไม่มีการต่อเวลาเนื่องจากกรณีกระสุนปืนด้านหรือชำรุด หรืออาวุธปืนขัดข้องหรือชำรุด

๓.๔.๙ การนับคะแนน

๓.๔.๙.๑ เป้าหุ่นเงาคนมีตำแหน่งบริเวณค่าของคะแนน ๕ คะแนน ๔ คะแนน ๓ คะแนน ๒ คะแนน และ ๐ คะแนน การนับคะแนนให้ถือตามคะแนนที่รอยกระสุนปืนปรากฏอยู่ในเป้า โดยมีคะแนนเต็ม ๒๕๐ คะแนน หากนับคะแนนได้เท่าใด ให้คูณด้วย .๔ ผลที่ได้มีเศษตั้งแต่ .๖ ให้ปัด เป็น ๑

๓.๔.๙.๒ การนับคะแนนให้นับคะแนนตามเส้นเขตที่แบ่งไว้ในเป้า รอยกระสุนปืน ต้องตัดเส้นแบ่งเขตเป้าขาดให้ถือค่าตามบริเวณคะแนนที่สูงกว่า

๓.๔.๙.๓ ห้ามใช้อุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่งจะต้องหรือสัมผัสรอยกระสุนปืน บนแผ่นเป้า ตรวจสอบพบถือเป็นโมฆะ

๓.๔.๙.๔ กรณีรอยกระสุนปืนเกินอยู่ในเป้า

๑) ตรวจสอบรอยกระสุนปืนจากเป้าทางซ้ายและขวา ถ้ามี รอยกระสุนปืนในเป้าของทางซ้ายหรือขวาไม่ครบ ให้ตัดคะแนนของรอยกระสุนปืนที่ได้คะแนนต่ำสุด ที่ปรากฏในเป้าที่เกินออกไป

๒) ถ้าตรวจสอบรอยกระสุนปืนจากเป้าทางซ้ายและขวาแล้ว ปรากฏว่ามีรอยกระสุนปืนของเป้าทางซ้ายและขวาครบ ให้ถือว่าเป้านั้นเป็นโมฆะเนื่องจากจำนวนกระสุนปืน เกินกว่าที่กำหนด

๓.๔.๑๐ เครื่องหมายแม่นยำปืนมี ๒ ประเภท แต่ละประเภทมี ๒ ชั้น คือ

๓.๔.๑๐.๑ ประเภทปืนพกกลุ่ไม่

๑) เครื่องหมายแม่นยำปืนชั้น พี.พี.ซี. ๑๐๐ คะแนน เป็นรูปดาวแปดแฉกสีทอง ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๓.๕ เซนติเมตร หนา ๑.๕ มิลลิเมตร ตรงกลางเป็นรูปเป้าหุ่นเงาคนลงยาสีดำ และมีรูปปืนพกกลุ่ไม่สีเงิน ๒ กระบอกไขว้ทับ ส่วนล่างของเป้าหุ่นเงาคนเป็นภาพแพรวแถบโค้งตามวงส่วนล่าง และมีอักษร “พี.พี.ซี. ๑๐๐ คะแนน” จารึกบนภาพแพรวแถบ

๒) เครื่องหมายแม่นยำปืนชั้นคุณวุฒิ พี.พี.ซี. มีลักษณะเช่นเดียวกับเครื่องหมายแม่นยำปืนชั้น พี.พี.ซี. ๑๐๐ คะแนน แตกต่างกันว่าเครื่องหมายทำด้วยโลหะเป็นรูปดาวแปดแฉก สีเงิน รูปปืนพกลูกโม้ ๒ กระบอก เป็นสีทอง มีอักษร “คุณวุฒิ พี.พี.ซี.” จารึกอยู่บนภาพแพรแถบ

๓.๔.๑๐.๒ ประเภทปืนพกกึ่งอัตโนมัติ มีลักษณะเช่นเดียวกับเครื่องหมายแม่นยำปืนประเภทปืนพกลูกโม้ แตกต่างที่รูปปืนเป็นปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

๓.๔.๑๑ การเทียบวุฒิ

๓.๔.๑๑.๑ ได้คะแนน ๒๕๐ คะแนน หรือ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ได้เครื่องหมายแม่นยำปืน ชั้น พี.พี.ซี. ๑๐๐ คะแนน

๓.๔.๑๑.๒ ได้คะแนน ๑๔๙ - ๒๔๙ คะแนน หรือ ๕๙.๖ - ๙๙.๖ เปอร์เซนต์ ได้เครื่องหมายแม่นยำปืนชั้นคุณวุฒิ พี.พี.ซี.

๓.๕ หลักสูตรการยิงปืนพกต่อสู้แบบสัญชาตญาณ (ไอ.พี.ที.) INSTINCTIVE PISTOLS TRAINING (I.P.T.)

หลักสูตรการยิงปืนพกต่อสู้แบบสัญชาตญาณ (ไอ.พี.ที.) เป็นหลักสูตรการฝึกยิงปืนพก โดยสัญชาตญาณในการต่อสู้ เพื่อฝึกให้ข้าราชการตำรวจยิงปืนได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และแม่นยำ มีความปลอดภัยทั้งผู้ยิง ผู้ร่วมงาน และประชาชนเมื่อเผชิญเหตุวิกฤต โดยมีหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการยิงดังนี้

๓.๕.๑ อาวุธปืน เป็นไปตามมาตรฐานของโรงงานผู้ผลิต ลำกล้องปืนไม่มีการเจาะรูเพื่อลดแรงสะบัด ไม่ติดตั้งเครื่องช่วยเล็งหรืออุปกรณ์เสริมใด ๆ

๓.๕.๑.๑ ปืนพกลูกโม้ ขนาด .๓๘ นิ้ว หรือ .๓๕๗ นิ้ว มีความยาวลำกล้องปืนไม่เกิน ๔ นิ้ว น้ำหนักไกปืนแบบไม่ทำงานปืนไม่น้อยกว่า ๕.๕ ปอนด์

๓.๕.๑.๒ ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ ขนาด ๙ มิลลิเมตร ๑๐ มิลลิเมตร หรือ ๑๑ มิลลิเมตร มีความยาวลำกล้องปืนไม่เกิน ๕.๕ นิ้ว น้ำหนักไกปืนแบบทำงานปืนไม่น้อยกว่า ๓.๕ ปอนด์

๓.๕.๒ กระสุนปืน

๓.๕.๒.๑ ปืนพกลูกโม้ ใช้กระสุนปืนขนาด .๓๘ นิ้ว หรือ .๓๕๗ นิ้ว จำนวน ๕๐ นัด

๓.๕.๒.๒ ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ ใช้กระสุนปืนขนาด ๙ มิลลิเมตร ๑๐ มิลลิเมตร หรือ ๑๑ มิลลิเมตร จำนวน ๕๐ นัด

๓.๕.๓ ซองปิ่น ซองปิ่นชนิดพกนอกหุ้มโครงโกปิ่น สำหรับใช้กับเครื่องแบบคาดติดเข็มขัด ห้ามใช้
ซองปิ่น คาดต่ำกว่าแนวเข็มขัดชนิดผูกติดขา ซองเปลือย หรือมองเห็นลากล้องปิ่น

๓.๕.๔ เป้าปิ่น

๓.๕.๔.๑ เป้าหุ่นเงาคน จำนวน ๑ แผ่น มีรูปร่างลักษณะคล้ายคนครึ่งตัว มีความสูงตั้งแต่
ศีรษะถึงเอว ๒๗ นิ้ว มีความกว้างตั้งแต่แขนขวาถึงแขนซ้าย ๒๔ นิ้ว แขนขวาของเป้าหุ่นเงาทำท่าชักปืน แขนซ้าย
ปล่อยห้อย บริเวณกลางลำตัวมีวงกลมซ้อนกัน ๓ วง วงในสุดมีตัวอักษร X มีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๕ นิ้ว
วงกลางมีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๓.๕ นิ้ว วงนอกสุดมีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๖ นิ้ว มีพื้นที่อักษร ต มีค่าคะแนน
๑๐ คะแนน และบริเวณนอกลำตัวมีพื้นที่อักษร พ มีค่าคะแนน ๕ คะแนน พื้นที่ทั้งสองมีเส้นแบ่งคะแนน ใช้
สำหรับขั้นตอนการยิงเป้าหุ่นเงาคน

๓.๕.๔.๒ เป้ารูปวงรี จำนวน ๑ แผ่น มีความกว้าง ๕ นิ้ว สูง ๗ นิ้ว

ภาพที่ ๑๐๓ ภาพลักษณะเป้าหุ่นเงาคนหลักสูตรการยิงปืนพกต่อสู้แบบสัญญาณ (ไอ.พี.ที.)

ที่มา : ประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๕๘ ระบบการยิงปืนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ ๑๐๔ ภาพลักษณะแปรรูปวงรีหลักสูตรการยิงปืนพกต่อสู้แบบสัญชาตญาณ (ไอ.พี.ที.)

ที่มา : ประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๕๘ ระบบการยิงปืนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๓.๕.๕ ลักษณะของสนาม สนามต้องมีระยะยิงอย่างน้อย ๒๕ หลา แต่ละช่องยิงห่างกันไม่น้อยกว่า ๔ หลา กำหนดระยะยิงที่ ๒๕ หลา ๒๐ หลา ๑๕ หลา ๑๐ หลา และ ๗ หลา

๓.๕.๖ ท่าทางการยิง

๓.๕.๖.๑ ปืนพกลูกไม้

๑) ท่าทางการยิงปืนอยู่กับที่ ผู้ยิงต้องยิงในท่ายืนยิง การยืนให้วางเท้าขนานกัน ห่างกันประมาณ ๑ ช่วงไหล่ ปลายเท้าเหลื่อมล้ำกันได้ไม่เกิน ๑ ฝ่ามือ และไม่ล้ำแนวยิง ผู้ยิงใช้มือที่ถนัดชักอาวุธปืน ออกจากซอง ยกปืนขึ้นในระดับสายตา ลำกล้องปืนชี้ไปยังเป้า ดันปืนไปข้างหน้า มือที่ไม่ถนัดประคองปืนดึงเข้ามาหาตัว แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง เล็งศูนย์ปืนให้ชัดเจน ยิงแบบไม่จ้องนก

๒) ท่าทางการเคลื่อนที่ไปที่ระยะยิงและท่าทางการยิงปืน เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ผู้ยิงเคลื่อนที่ไปด้านหน้าพร้อมกับใช้มือที่ถนัดจับด้ามปืน นิ้วอยู่นอกโกร่งไกปืน เมื่อถึงระยะยิงให้ผู้ยิงปฏิบัติตามท่าทางการยิงปืนอยู่กับที่

๓.๕.๖.๒ ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ ผู้ยิงปฏิบัติเช่นเดียวกับทำย่นยิงปืนอยู่กับที่และท่าทางการเคลื่อนที่ไปที่ ระยะยิงของปืนพกลูกโม่ ท่าทางการยิงของปืนพกกึ่งอัตโนมัติแตกต่างกันที่ก่อนยิงให้ใช้มือที่ไม่ถนัด ดึงลำเลื่อนปืนเพื่อให้กระสุนเข้ารังเพลิง ขณะดึงลำเลื่อนปืนให้ยกปืนขึ้นอยู่ในระดับอกหรือไหล่

๓.๕.๗ ขั้นตอนการฝึกและวิธีการยิง

๓.๕.๗.๑ การยิงปืนพกต่อสู้อย่างแบบสัญชาตญาณ (ไอ.พี.ที.) แบ่งเป็น ๒ ภาค

๑) ภาคทฤษฎี เป็นการฝึกให้รู้จักกฎแห่งความปลอดภัย การใช้ อาวุธปืน การจับปืน การเล็ง การลั่นไก ท่าทางการยิง การบรรจุกระสุนปืน การเลิกบรรจุ การแก้ไขปัญหาข้อขัดข้อง กฎ กติกา และวิธีการยิง ใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๑๖ ชั่วโมง

๒) ภาคปฏิบัติ เป็นการยิงด้วยกระสุนปืนหลังจากภาคทฤษฎี แบ่งการยิงออกเป็น ๑๐ ขั้นตอน ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๑๖ ชั่วโมง โดยมีขั้นตอน ดังนี้ (ขั้นตอนที่ ๑ - ๘ ผู้ยิงยิงเป้าหุ่นเงาคน ขั้นตอนที่ ๙ - ๑๐ ผู้ยิงยิงเป้ารูปวงรี)

๒.๑) ขั้นตอนที่ ๑ ผู้ยิงยืนที่ระยะ ๒๕ หลา เคลื่อนที่ไปหยุดที่ระยะ ๒๐ หลา ย่นยิง กระสุนปืนจำนวน ๕ นัด ใช้เวลา ๕ วินาที

๒.๒) ขั้นตอนที่ ๒ ผู้ยิงยืนยิงที่ระยะ ๒๐ หลา กระสุนปืนจำนวน ๕ นัด ใช้เวลา ๔ วินาที

๒.๓) ขั้นตอนที่ ๓ ผู้ยิงยืนที่ระยะ ๒๐ หลา เคลื่อนที่ไปหยุดที่ระยะ ๑๕ หลา ย่นยิง กระสุนปืนจำนวน ๕ นัด ใช้เวลา ๕ วินาที

๒.๔) ขั้นตอนที่ ๔ ผู้ยิงยืนยิงที่ระยะ ๑๕ หลา กระสุนปืนจำนวน ๕ นัด ใช้เวลา ๔ วินาที

๒.๕) ขั้นตอนที่ ๕ ผู้ยิงยืนที่ระยะ ๑๕ หลา เคลื่อนที่ไปหยุดที่ระยะ ๑๐ หลา ย่นยิง กระสุนปืนจำนวน ๕ นัด ใช้เวลา ๔ วินาที

๒.๖) ขั้นตอนที่ ๖ ผู้ยิงยืนยิงที่ระยะ ๑๐ หลา กระสุนปืนจำนวน ๕ นัด ใช้เวลา ๓ วินาที

๒.๗) ขั้นตอนที่ ๗ ผู้ยิงยืนที่ระยะ ๑๐ หลา เคลื่อนที่ไปหยุดที่ระยะ ๗ หลา ย่นยิง กระสุนปืนจำนวน ๕ นัด ใช้เวลา ๔ วินาที

๒.๘) ขั้นตอนที่ ๘ ผู้ยิงยืนยิงที่ระยะ ๗ หลา กระสุนปืนจำนวน ๕ นัด ใช้เวลา ๓ วินาที

๒.๙) ขั้นตอนที่ ๙ ผู้ยิงยืนยิงที่ระยะ ๗ หลา กระสุนปืนจำนวน ๕ นัด ใช้เวลา ๓ วินาที

๒.๑๐) ขั้นตอนที่ ๑๐ ปฏิบัติเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ ๙

๓.๕.๗.๒ การยิงปืนพกต่อสู้แบบสถานการณ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ ประเภทปืนพก
ลูกม่ และประเภทปืนพกกึ่งอัตโนมัติ มีวิธีการยิงแต่ละประเภท ดังนี้

๑) วิธีการยิงประเภทปืนพกลูกม่

๑.๑) ขั้นตอนที่ ๑

ผู้ยิง ยืนรอฟังคำสั่งที่ระยะ ๒๕ หลา อาวุธปืนอยู่ในซอง กระสุนปืนอยู่ใน
กระเป๋ากางเกงด้านขวาจำนวน ๕๐ นัด

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ตรวจอาวุธ”

ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ตรวจอาวุธปืนตามแบบฝึก เสร็จแล้วเก็บ
ปืนใส่ซอง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “๕ นัด บรรจุ”

ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง บรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด บรรจุเสร็จ
เก็บปืนใส่ซอง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ต่อไปเป็นการเคลื่อนที่ไปหยุดยิง กระสุนปืน ๕ นัด
ใช้เวลา ๕ วินาที” และสั่งตรวจความพร้อมเป็นครั้งสุดท้ายก่อนการยิง “แนวยิง ช้ายพร้อม ขวาพร้อม ทุกคน
พร้อม” ผู้ควบคุมช่องยิงตรวจความพร้อมของผู้ยิงอีกครั้ง ถ้าขัดข้องหรือไม่พร้อม แจ้งให้ผู้ควบคุมการยิงทราบ
และแก้ไขให้เรียบร้อย เมื่อผู้ควบคุมการยิงเห็นว่าเรียบร้อย ก็ให้สั่ง “เตรียมตัว ระวัง” และให้สัญญาณเริ่มยิง

ผู้ยิง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง เคลื่อนที่ไปหยุดที่ระยะ ๒๐ หลา ชักอาวุธ
ปืนออกจากซอง ปฏิบัติตาม ๓.๕.๖.๑ ๑) ยิงภายในเวลาที่กำหนด เสร็จแล้วเก็บปืนใส่ซอง รอฟังคำสั่งจาก
ผู้ควบคุมการยิงต่อไป

๑.๒) ขั้นตอนที่ ๒

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “๕ นัด บรรจุ”

ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง เทปลอกกระสุนปืนออก บรรจุกระสุนปืน
จำนวน ๕ นัด บรรจุเสร็จเก็บปืนใส่ซอง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ต่อไปเป็นการยืนยิงอยู่กับที่ กระสุนปืน ๕ นัด ใช้
เวลา ๔ วินาที” และสั่งตรวจความพร้อมเป็นครั้งสุดท้ายก่อนการยิง “แนวยิง ช้ายพร้อม ขวาพร้อม ทุกคน
พร้อม” ผู้ควบคุมช่องยิงตรวจความพร้อมของผู้ยิงอีกครั้ง ถ้าขัดข้องหรือไม่พร้อม แจ้งให้ผู้ควบคุมการยิงทราบ
และแก้ไขให้เรียบร้อย เมื่อผู้ควบคุมการยิงเห็นว่าเรียบร้อย ก็ให้สั่ง “เตรียมตัว ระวัง” และให้สัญญาณเริ่มยิง

ผู้ยิง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ปฏิบัติตาม ๓.๕.๖.๑ ๑) ยิงภายในเวลาที่กำหนด ยิงเสร็จเก็บปืนใส่ซอง รอฟังคำสั่งจากผู้ควบคุมการยิงต่อไป

๑.๓) ขั้นตอนที่ ๓ ปฏิบัติเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ ๑ แตกต่างกันที่ผู้ยิงยืนที่ระยะ ๒๐ หลา เคลื่อนที่ไปหยุดยิงที่ระยะ ๑๕ หลา

๑.๔) ขั้นตอนที่ ๔ ปฏิบัติเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ ๒ แตกต่างกันที่ผู้ยิงยืนยิงที่ระยะ ๑๕ หลา

๑.๕) ขั้นตอนที่ ๕ ปฏิบัติเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ ๑ แตกต่างกันที่ผู้ยิงยืนที่ระยะ ๑๕ หลา เคลื่อนที่ไปหยุดยิงที่ระยะ ๑๐ หลา

๑.๖) ขั้นตอนที่ ๖ ปฏิบัติเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ ๒ แตกต่างกันที่ผู้ยิงยืนยิงที่ระยะ ๑๐ หลา ใช้เวลา ๓ วินาที

๑.๗) ขั้นตอนที่ ๗ ปฏิบัติเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ ๕ แตกต่างกันที่ผู้ยิงยืนที่ระยะ ๑๐ หลา เคลื่อนที่ไปหยุดยิงที่ระยะ ๗ หลา

๑.๘) ขั้นตอนที่ ๘ ปฏิบัติเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ ๖ แตกต่างกันที่ผู้ยิงยืนยิงที่ระยะ ๗ หลา

๑.๙) ขั้นตอนที่ ๙ ปฏิบัติเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ ๘ แตกต่างกันที่ผู้ยิง ยิงเป้ารูปวงรี

๑.๑๐) ขั้นตอนที่ ๑๐ ปฏิบัติเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ ๙

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “เลิกบรรจุ” พร้อม “ตรวจอาวุธ”

ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง เปิดลูกโม้ เทปลอกกระสุนปืนออก ตรวจสอบอาวุธปืนตามแบบฝึกว่าไม่มีกระสุนปืนหลงเหลืออยู่ เสร็จแล้วเก็บปืนใส่ซอง

๒) วิธีการยิงประเภทปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

๒.๑) ขั้นตอนที่ ๑

ผู้ยิง ยืนรอฟังคำสั่งที่ระยะ ๒๕ หลา อาวุธปืนอยู่ในซอง กระสุนปืนอยู่ในกระเป๋ากางเกงด้านขวาจำนวน ๕๐ นัด พร้อมซองกระสุนปืน

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ตรวจอาวุธ”

ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ตรวจอาวุธปืนตามแบบฝึก ลดนกปืน เสร็จแล้วเก็บปืนใส่ซอง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “บรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด ใส่ซองกระสุนปืน”

ผู้ยิง บรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด ใส่ซองกระสุนปืน

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “บรรจุของกระสุนปืนใส่ตัวปืน”

ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง บรรจุของกระสุนปืนใส่ตัวปืน ไม่ต้องดึง
ลำเลื่อนปืน เสร็จแล้วเก็บปืนใส่ซอง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ต่อไปเป็นการเคลื่อนที่ไปหยุดยิง กระสุนปืนจำนวน
๕ นัด ใช้เวลา ๕ วินาที” และสั่งตรวจความพร้อมเป็นครั้งสุดท้ายก่อนการยิง “แนวยิง ช้ายพร้อม ขวาทพร้อม
ทุกคนพร้อม” ผู้ควบคุมช่องยิงตรวจความพร้อมของผู้ยิงอีกครั้ง ถ้าขัดข้องหรือไม่พร้อม แจ้งให้ผู้ควบคุม
การยิงทราบและแก้ไขให้เรียบร้อย เมื่อผู้ควบคุมการยิงเห็นว่าเรียบร้อย ก็ให้สั่ง “เตรียมตัว ระวัง” และให้
สัญญาณเริ่มยิง

ผู้ยิง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง เคลื่อนที่ไปหยุดยิงที่ระยะ ๒๐ หลา ชักอาวุธ
ปืนออกจากซอง ปฏิบัติตาม ๖.๒ ยิงภายในเวลาที่กำหนด เสร็จแล้วเก็บปืนใส่ซอง รอฟังคำสั่งจากผู้ควบคุม
การยิงต่อไป

๒.๒) ขั้นตอนที่ ๒

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ตรวจอาวุธ”

ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ตรวจอาวุธปืนตามแบบฝึก ลดนกปืน เสร็จ
แล้วเก็บปืนใส่ซอง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “บรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด ใส่ซองกระสุนปืน”

ผู้ยิง บรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด ใส่ซองกระสุนปืน

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “บรรจุของกระสุนปืนใส่ตัวปืน”

ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง บรรจุของกระสุนปืนใส่ตัวปืน ไม่ต้องดึงลำ
เลื่อนปืน เสร็จแล้วเก็บปืนใส่ซอง

ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ต่อไปเป็นการยืนยิงอยู่กับที่ กระสุนปืนจำนวน
๕ นัด ใช้เวลา ๔ วินาที ” และสั่งตรวจความพร้อมเป็นครั้งสุดท้ายก่อนการยิง “แนวยิง ช้ายพร้อม ขวาทพร้อม
ทุกคนพร้อม” ผู้ควบคุมช่องยิงตรวจความพร้อมของผู้ยิงอีกครั้ง ถ้าขัดข้องหรือไม่พร้อม แจ้งให้ผู้ควบคุม
การยิงทราบและแก้ไขให้เรียบร้อย เมื่อผู้ควบคุมการยิงเห็นว่าเรียบร้อย ก็ให้สั่ง “เตรียมตัว ระวัง” และให้
สัญญาณเริ่มยิง

ผู้ยิง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ปฏิบัติตาม
๓.๕.๖.๒ ยิงภายในเวลาที่กำหนด เสร็จแล้วเก็บปืนใส่ซอง รอฟังคำสั่งจากผู้ควบคุมการยิงต่อไป

๒.๓) ขั้นตอนที่ ๓ ปฏิบัติเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ ๑ แตกต่างกันที่ผู้ยิงยืนที่ระยะ
๒๐ หลา เคลื่อนที่ไปหยุดยิงที่ระยะ ๑๕ หลา

๒.๔) ขั้นตอนที่ ๔ ปฏิบัติเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ ๒ แตกต่างกันที่ผู้ยิงยืนยิงที่ระยะ ๑๕ หลา

๒.๕) ขั้นตอนที่ ๕ ปฏิบัติเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ ๑ แตกต่างกันที่ผู้ยิงยืนที่ระยะ ๑๕ หลา เคลื่อนที่ไปหยุดยิงที่ระยะ ๑๐ หลา ใช้เวลา ๔ วินาที

๒.๖) ขั้นตอนที่ ๖ ปฏิบัติเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ ๒ แตกต่างกันที่ผู้ยิงยืนยิงที่ระยะ ๑๐ หลา ใช้เวลา ๓ วินาที

๒.๗) ขั้นตอนที่ ๗ ปฏิบัติเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ ๕ แตกต่างกันที่ผู้ยิงยืนที่ระยะ ๑๐ หลา เคลื่อนที่ไปหยุดยิงที่ระยะ ๗ หลา

๒.๘) ขั้นตอนที่ ๘ ปฏิบัติเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ ๖ แตกต่างกันที่ผู้ยิงยืนยิงที่ระยะ ๗ หลา

๒.๙) ขั้นตอนที่ ๙ ปฏิบัติเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ ๘ แตกต่างกันที่ผู้ยิง ยิงเป้ารูปวงรี

๒.๑๐) ขั้นตอนที่ ๑๐ ปฏิบัติเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ ๙
ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ตรวจอาวุธ”
ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ตรวจอาวุธปืนตามแบบฝึก เสร็จแล้วเก็บปืนใส่ซอง

๓.๕.๘ กฎการยิงปืนพกต่อสู้แบบสถานการณ์ (ไอ.พี.ที.)

๓.๕.๘.๑ ก่อนยิงจะต้องเขียนยศ ชื่อตัว ชื่อสกุล สังกัด และรายละเอียดอื่น ๆ ตามที่กำหนดลงบนแผ่นเป้า กรณียาฝึกเป็นถือเป็นโมฆะ

๓.๕.๘.๒ ห้ามทำท่าหนี จุดเล็ง หรือเครื่องหมายใด ๆ บนแผ่นเป้า กรณียาฝึกเป็นถือเป็นโมฆะ

๓.๕.๘.๓ สำหรับผู้ที่จะใช้อาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติในหลักสูตรการยิงปืนพกต่อสู้แบบสถานการณ์ (ไอ.พี.ที.) จะต้องผ่านการยิงปืนพกลูกโมในหลักสูตรการยิงปืนพกต่อสู้แบบสถานการณ์ (ไอ.พี.ที.) มาก่อน โดยมีเกณฑ์ผ่านไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕

๓.๕.๘.๔ ห้ามผู้ยิงบรรจุกระสุนปืนก่อนที่จะได้รับคำสั่งให้บรรจุ

๓.๕.๘.๕ บรรจุกระสุนปืนครั้งละ ๕ นัด ห้ามบรรจุเกินกว่าที่กำหนด ยาฝึกตัดนัดละ ๑๐ คะแนน

๓.๕.๘.๖ ห้ามจับปืนหรือเคลื่อนที่ก่อนสัญญาณเริ่มยิง ยาฝึกตัด ๕๐ คะแนน

๓.๕.๘.๗ ขณะเคลื่อนที่ห้ามนำปืนออกจากซองปืน ยาฝึกตัด ๕๐ คะแนน ถ้ายาฝึกเป็นครั้งที่ ๒ ถือว่าเป็นอันตรายต่อตนเองและบุคคลอื่นให้ยุติการยิง

๓.๕.๘.๘ ห้ามยิงจ้งนกปิ่น ยิงหรือขึ้นนกปิ่น ฝ่าฝืนตัดน้ดละ ๑๐ คะแนน

๓.๕.๘.๙ ห้ามยิงหลังสัญญาณหยุดยิง ฝ่าฝืนตัดน้ดละ ๑๐ คะแนน

๓.๕.๘.๑๐ ห้ามเคลื่อนที่ล้ำแนวที่กำหนด ฝ่าฝืนตัดน้ดละ ๑๐ คะแนน

๓.๕.๘.๑๑ ให้งในท่าทางที่กำหนด ฝ่าฝืนตัดน้ดละ ๑๐ คะแนน

๓.๕.๘.๑๒ อนุญาตให้งนำกระสุนปิ่นเข้าไปในช่องยิงได้จำนวน ๕๐ น้ดเท่านั้น ตรวจกระสุนปิ่นให้ครบก่อนเข้ายิง ห้ามตรวจพบจำนวนกระสุนปิ่นเกินกว่าที่กำหนดให้เป็นโทษ

๓.๕.๘.๑๓ เมื่อเริ่มยิงกระสุนปิ่นไม่ครบ ด้าน หรือชำรุด ไม่ว่าจะเป้นเพราะกระสุนปิ่นหรืออาวุธปิ่นถือว่าหมดสิทธิในน้ดนั้น ไม่มีการเปลี่ยนทดแทนทั้งกระสุนปิ่นและอาวุธปิ่น รวมทั้งไม่มีการต่อเวลา

๓.๕.๘.๑๔ อาวุธปิ่นขัดข้องให้แก้ไขภายในเวลาที่กำหนด ไม่มีการต่อเวลาและไม่มีการเปลี่ยนอาวุธปิ่นขณะยิง

๓.๕.๘.๑๕ ถ้าผู้ยิงอยู่ในอาการหรือมีลักษณะที่ผู้ควบคุมการยิงเห็นว่าไม่ปลอดภัยสำหรับผู้เข้ายิงและบุคคลอื่น สามารถให้ออกจากการยิงได้

๓.๕.๘.๑๖ ผู้ใดไม่เชื่อฟัง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำของผู้ควบคุมการยิง ผู้ควบคุมการยิงมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นออกไปนอกบริเวณสนามยิงปิ่นได้ทันที

๓.๕.๘.๑๗ ในการยิงด้วยปืนพกกึ่งอัตโนมัติ เมื่อมีการตรวจอาวุธปิ่นแล้วต้องลดนกปิ่นทุกครั้ง

๓.๕.๘.๑๘ การตัดสินของผู้ควบคุมการยิงให้อือเป็นยุติ

๓.๕.๙ การนับคะแนน

๓.๕.๙.๑ เป้าหุ่นเงาคนบริเวณพื้นที่อักษร ต เท่ากับ ๑๐ คะแนน และบริเวณพื้นที่อักษร พ เท่ากับ ๕ คะแนน

๓.๕.๙.๒ การนับคะแนนให้นับคะแนนตามเส้นเขตที่แบ่งไว้ในเป้า รอยกระสุนปิ่น ต้องตัดเส้นแบ่งเขตเป้าขาดให้อือค่าคะแนนตามบริเวณคะแนนที่สูงกว่า

๓.๕.๙.๓ เป้ารูปวงรีเท่ากับ ๑๐ คะแนน

๓.๕.๙.๔ ห้ามแตะต้องหรือสัมผัสสรอยกระสุนปิ่นบนแผ่นเป้า ตรวจสอบพบ ถือเป้นโทษ

๓.๕.๙.๕ การนับคะแนนให้นับคะแนนตามรอยกระสุนปิ่นที่ปรากฏอยู่ในเป้า โดยคะแนนทั้งสองเป้ารวมกัน ๕๐๐ คะแนน

๑) เป้าหุ่นเงาคน คะแนนเต็ม ๔๐๐ คะแนน

๒) เป้ารูปวงรี คะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน

๓.๕.๙.๖ กรณีรอยกระสุนปืนเกินอยู่ในเป้า

- ๑) ตรวจสอบรอยกระสุนปืนจากเป้าทางซ้ายและขวา ถ้ามีรอยกระสุนปืนในเป้าของทางซ้ายหรือขวาไม่ครบ ให้ตัดคะแนนของรอยกระสุนปืนที่ได้คะแนนต่ำสุด ที่ปรากฏในเป้าที่เกินออกไป
- ๒) ถ้าตรวจสอบรอยกระสุนปืนจากเป้าทางซ้ายและขวาแล้ว ปรากฏว่ามีรอยกระสุนปืนของเป้าทางซ้ายและขวาครบ ให้ตัดคะแนนสูงสุดของรอยกระสุนปืนที่เกินออกไป

๓.๕.๑๐ เครื่องหมายแม่นปืนมี ๒ ประเภท แต่ละประเภทแบ่งออกเป็น ๕ ชั้น มีลักษณะดังนี้

๓.๕.๑๐.๑ ประเภทปืนพกลูกไม่ มีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ยกขอบ มีขนาดกว้าง ๒.๒ เซนติเมตร ยาว ๒.๕ เซนติเมตร หนา ๐.๑๕ เซนติเมตร ตรงกลางเครื่องหมายประกอบด้วยรูปพระแสงดาบเขนและโล่ ตรงกลางรูปพระแสงดาบเขนและโล่เป็นรูปหุ่นเงาคนจำลองลงยาสีดำทับด้วยรูปจำลองปืนพกลูกไม่ ขนาดเล็กพองามอยู่ตรงกลาง ปากกระบอกปืนหันออกจากลำตัวของผู้ที่ประดับเครื่องหมาย สีของเครื่องหมายแตกต่างกัน ดังนี้

- ๑) ชั้นเยี่ยม สีของพื้น เครื่องหมายรูปพระแสงดาบเขนและโล่ รูปจำลอง ปืนพกลูกไม่ เป็นสีทอง รูปหุ่นเงาคนจำลองลงยาสีแดง
- ๒) ชั้นที่ ๑ สีของเครื่องหมายเป็นสีทอง
- ๓) ชั้นที่ ๒ สีของเครื่องหมายเป็นสีเงิน
- ๔) ชั้นที่ ๓ สีของเครื่องหมายเป็นสีทองแดง
- ๕) ชั้นกิตติมศักดิ์มีลักษณะเช่นเดียวกับเครื่องหมายแม่นปืนชั้นเยี่ยม แตกต่างที่พื้นของเครื่องหมายลงยาสีแดง

๓.๕.๑๐.๒ ประเภทปืนพกกึ่งอัตโนมัติ มีลักษณะเช่นเดียวกับเครื่องหมายแม่นปืนประเภทปืนพกลูกไม่ แตกต่างที่รูปจำลองปืนเป็นปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

๓.๕.๑๑ การเทียบวุฒิ

- ๓.๕.๑๑.๑ ชั้นเยี่ยม ต้องได้คะแนน ๕๐๐ คะแนน
- ๓.๕.๑๑.๒ ชั้นที่ ๑ ต้องได้คะแนน ๔๗๕ - ๔๙๕ คะแนน
- ๓.๕.๑๑.๓ ชั้นที่ ๒ ต้องได้คะแนน ๔๒๕ - ๔๗๐ คะแนน
- ๓.๕.๑๑.๔ ชั้นที่ ๓ ต้องได้คะแนน ๓๗๕ - ๔๒๐ คะแนน

๓.๖ หลักสูตรการฝึกยิงปืนพกกึ่งอัตโนมัติขั้นพื้นฐาน

หลักสูตรการฝึกยิงปืนพกกึ่งอัตโนมัติขั้นพื้นฐานเป็นหลักสูตรการฝึกทักษะการยิงปืนสำหรับผู้ใช้อาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้รับการฝึกมีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้การใช้ปืนพกกึ่งอัตโนมัติให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งทำให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง มีความปลอดภัยทั้งผู้ยิง ผู้ร่วมงาน และประชาชน มีหลักเกณฑ์และขั้นตอนการฝึก ดังนี้

๓.๖.๑ อาวุธปืน ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ ขนาด ๙ มิลลิเมตร ๑๐ มิลลิเมตร หรือ ๑๑ มิลลิเมตร มีความยาวลำกล้องปืนไม่เกิน ๕.๕ นิ้ว พร้อมซองกระสุนปืนจำนวน ๒ ซอง ทั้งนี้ต้อง เป็นไปตามมาตรฐานของโรงงานผู้ผลิต ลำกล้องปืนไม่มีการเจาะรูเพื่อลดแรงสั่นสะเทือน ไม่ติดตั้งเครื่องช่วยเล็งหรืออุปกรณ์เสริมใด ๆ

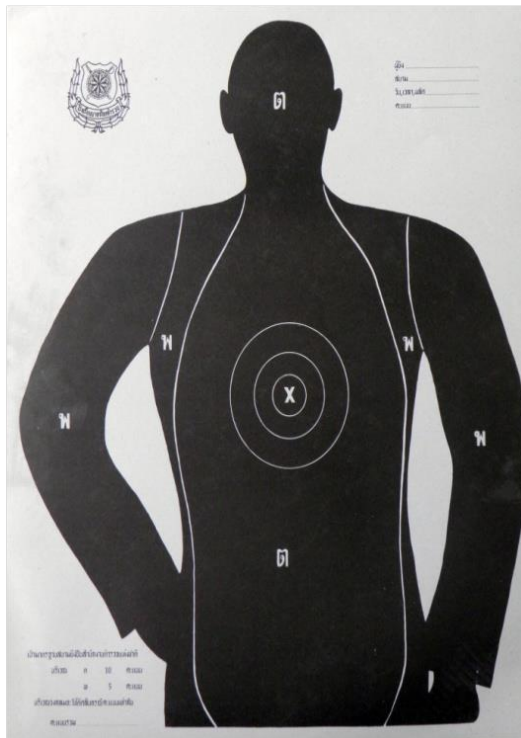
๓.๖.๒ กระสุนปืน ขนาด ๙ มิลลิเมตร ๑๐ มิลลิเมตร หรือ ๑๑ มิลลิเมตร จำนวน ๒๐๐ นัด

๓.๖.๓ ซองปืนและซองใส่ซองกระสุนปืน ซองปืนชนิดพกนอกหุ้มโกร่งไกปืน สำหรับใช้กับเครื่องแบบคาดติดเข็มขัด ห้ามใช้ซองปืน คาดต่ำกว่าแนวเข็มขัดชนิดผูกติดขา ซองเปลือย หรือมองเห็นลำกล้องปืน ซองใส่ซองกระสุนปืนเป็นซองคู่ สำหรับใส่ซองกระสุนปืนสำรอง

๓.๖.๔ เป้าปืน

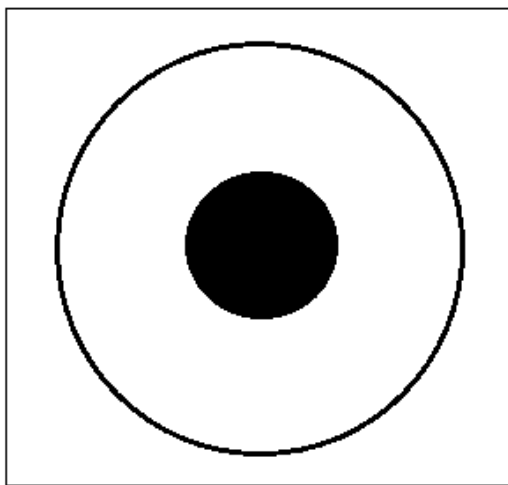
๓.๖.๔.๑ เป้าหุ่นเงาคน จำนวน ๑ แผ่น มีรูปร่างลักษณะคล้ายคนครึ่งตัว มีความสูงตั้งแต่ศีรษะถึงเอว ๒๗ นิ้ว มีความกว้างตั้งแต่แขนขวาถึงแขนซ้าย ๒๔ นิ้ว แขนขวาของเป้าหุ่นทำท่าชักปืน แขนซ้ายปล่อยห้อย บริเวณกลางลำตัวมีวงกลมซ้อนกัน ๓ วง วงในสุดมีตัวอักษร X มีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๕ นิ้ว วงกลางมีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๓.๕ นิ้ว วงนอกสุดมีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๖ นิ้ว มีพื้นที่อักษร ต มีค่าคะแนน ๑๐ คะแนน และบริเวณนอกลำตัวมีพื้นที่อักษร พ มีค่าคะแนน ๕ คะแนน พื้นที่ทั้งสอง มีเส้นแบ่งคะแนน ใช้สำหรับขั้นตอนการยิงเป้าหุ่นเงาคน

๓.๖.๔.๒ เป้าวงกลมมีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๓ นิ้ว

ภาพที่ ๑๐๕ ภาพลักษณะเป้าหุ่นเงาคนหลักสูตรการฝึกยิงปืนพกกึ่งอัตโนมัติขั้นพื้นฐาน

ที่มา : ประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๕๘ ระบบการยิงปืนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาพที่ ๑๐๖ ภาพลักษณะเป้าวงกลมหลักสูตรการฝึกยิงปืนพกกึ่งอัตโนมัติขั้นพื้นฐาน

ที่มา : ประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๕๘ ระบบการยิงปืนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๓.๖.๕ ลักษณะของสนาม ต้องมีระยะยิงอย่างน้อย ๒๐ เมตร แต่ละช่องยิงห่างกันไม่น้อยกว่า ๔ เมตร มีการกำหนดระยะยิงที่ ๒๐ เมตร ๑๕ เมตร ๑๐ เมตร ๗ เมตร ๕ เมตร และ ๓ เมตร

๓.๖.๖ ขั้นตอนการฝึกและวิธีการยิง แบ่งเป็น ๒ ภาค

๓.๖.๖.๑ ภาคทฤษฎี เป็นการฝึกให้รู้จักกฎแห่งความปลอดภัย การใช้อาวุธปืน การจับปืน การเล็ง การลั่นไก การชักอาวุธปืน การบรรจุกระสุนปืนหรือการเปลี่ยนซองกระสุนปืน การเลิกบรรจุ การแก้ไขปัญหาข้อขัดข้อง กฎ กติกา และวิธีการยิง ใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๑๖ ชั่วโมง

๓.๖.๖.๒ ภาคปฏิบัติ เป็นการยิงปืนโดยใช้กระสุนปืน ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๒๔ ชั่วโมง แบ่งการยิงออกเป็น ๗ ขั้นตอน การยิงแต่ละขั้นตอนเมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิงหรือหลังจาก ชักอาวุธปืนออกจากซอง ยกปืนขึ้นในระดับสายตา ลากล้องปืนชี้ไปยังเป้า มือที่จับปืนดันมือไปด้านหลัง มือที่ประคองปืน ดึงปืนเข้าหาตัว แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง ปลดห้ามไก เล็งศูนย์ปืนให้ชัดเจน แล้วยิงหรือปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไป การปฏิบัติแต่ละขั้นตอน ดังนี้

๑) ขั้นตอนที่ ๑ ยิงเป้าวงกลม กระสุนปืนจำนวน ๓๐ นัด

๑.๑) ผู้ยิงยืนที่ระยะ ๓ เมตร ในท่าพร้อมใช้อาวุธปืน ถืออาวุธปืนเฉียงลงต่ำ ท่ามุม ๔๕ องศา กับลำตัวผู้ยิง ซองกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามไก เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิงให้ปฏิบัติตาม ๖.๒ ยิงจำนวน ๑ นัด ภายในเวลา ๑ นาที เมื่อยิงเสร็จ ห้ามไก ถืออาวุธปืนเฉียงลงต่ำ ถือเป็นการยิง ๑ ครั้ง ยิงจำนวน ๕ ครั้ง

๑.๒) ผู้ยิงยืนที่ระยะ ๕ เมตร ในท่าพร้อมใช้อาวุธปืน ถืออาวุธปืนเฉียงลงต่ำ ซองกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามไก เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิงให้ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ ยิงจำนวน ๑ นัด ภายในเวลา ๑ นาที เมื่อยิงเสร็จห้ามไก ถืออาวุธปืนเฉียงลงต่ำ ถือเป็นการยิง ๑ ครั้ง ยิงจำนวน ๕ ครั้ง

๑.๓) ผู้ยิงยืนที่ระยะ ๗ เมตร ในท่าพร้อมใช้อาวุธปืน ถืออาวุธปืนเฉียงลงต่ำ ซองกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามไก เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิงให้ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ ยิงจำนวน ๑ นัด ภายในเวลา ๑ นาที เมื่อยิงเสร็จห้ามไก ถืออาวุธปืนเฉียงลงต่ำ ถือเป็นการยิง ๑ ครั้ง ยิงจำนวน ๕ ครั้ง

๑.๔) ผู้ยิงปืนที่ระยะ ๗ เมตร ในท่าพร้อมใช้อาวุธปืน ถืออาวุธปืนเฉียงลงต่ำ ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามไก เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ให้ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ ถึงจำนวน ๑ นัด ภายในเวลา ๓๐ วินาที เมื่อยิงเสร็จห้ามไก ถืออาวุธปืน เฉียงลงต่ำ ถือเป็นการยิง ๑ ครั้ง ถึงจำนวน ๕ ครั้ง

๑.๕) ผู้ยิงปืนที่ระยะ ๑๐ เมตร ในท่าพร้อมใช้อาวุธปืน ถืออาวุธปืนเฉียงลงต่ำ ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามไก เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ให้ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ ยิงจำนวน ๑ นัด ภายในเวลา ๑ นาที เมื่อยิงเสร็จห้ามไก ถืออาวุธปืนเฉียงลงต่ำ ถือเป็นการยิง ๑ ครั้ง ยิงจำนวน ๕ ครั้ง

๑.๖) ผู้ยิงปืนในระยะ ๑๐ เมตร ในท่าพร้อมใช้อาวุธปืน ถืออาวุธปืนเฉียงลงต่ำ
ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามไก เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง
ให้ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ ยิงจำนวน ๑ นัด ภายในเวลา ๓๐ วินาที เมื่อยิงเสร็จห้ามไก ถืออาวุธปืนเฉียงลงต่ำ
ถือเป็นการยิง ๑ ครั้ง ยิงจำนวน ๕ ครั้ง

๒) ขั้นตอนที่ ๒ ยิงเป้าหุ่นเงาคน กระสุนปืนจำนวน ๓๐ นัด

๒.๑) ผู้ยิงปืนที่ระยะ ๕ เมตร ในท่าพร้อมต่อสู้ด้วยมือเปล่า ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามไก เก็บปืนใส่ซอง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิงชักอาวุธปืนออกจากซอง ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ ยิงจำนวน ๑ นัด ภายในเวลา ๓ วินาที เมื่อยิงเสร็จห้ามไก เก็บปืนใส่ซอง ถือเป็นการยิง ๑ ครั้ง ยิงจำนวน ๕ ครั้ง

๒.๒) ผู้ยิงปืนที่ระยะ ๕ เมตร ในท่าพร้อมต่อสู้ด้วยมือเปล่า ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามไก เก็บปืนใส่ซอง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ ยิงจำนวน ๑ นัด ภายในเวลา ๒ วินาที เมื่อยิงเสร็จห้ามไก เก็บปืนใส่ซอง ถือเป็นการยิง ๑ ครั้ง ยิงจำนวน ๕ ครั้ง

๒.๓) ผู้ยิงปืนที่ระยะ ๕ เมตร ในท่าพร้อมต่อสู้ด้วยมือเปล่า ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามไก เก็บปืนใส่ซอง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ ยิงจำนวน ๑ นัด ภายในเวลา ๑.๕ วินาที เมื่อยิงเสร็จห้ามไก เก็บปืนใส่ซอง ถือเป็นการยิง ๑ ครั้ง ยิงจำนวน ๕ ครั้ง

๒.๔) ผู้ยิงยืนที่ระยะ ๗ เมตร ในท่าพร้อมต่อสู้ด้วยมือเปล่า ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามไก เก็บปืนใส่ซอง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ ยิงจำนวน ๑ นัด ภายในเวลา ๓ วินาที เมื่อยิงเสร็จห้ามไก เก็บปืนใส่ซอง ถือเป็นการยิง ๑ ครั้ง ยิงจำนวน ๕ ครั้ง

๒.๕) ผู้ยิงยืนที่ระยะ ๗ เมตร ในท่าพร้อมต่อสู้ด้วยมือเปล่า ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามไก เก็บปืนใส่ซอง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ ยิงจำนวน ๑ นัด ภายในเวลา ๒ วินาที เมื่อยิงเสร็จห้ามไก เก็บปืนใส่ซอง ถือเป็นการยิง ๑ ครั้ง ยิงจำนวน ๕ ครั้ง

๒.๖) ผู้ยิงยืนที่ระยะ ๗ เมตร ในท่าพร้อมต่อสู้ด้วยมือเปล่า ของกระสุนปืนบรรจุ กระสุนปืนจำนวน ๕ นัด อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามไก เก็บปืนใส่ซอง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ ยิงจำนวน ๑ นัด ภายในเวลา ๑.๕ วินาที เมื่อยิงเสร็จห้ามไก เก็บปืนใส่ซอง ถือเป็นการยิง ๑ ครั้ง ยิงจำนวน ๕ ครั้ง

๓) ขั้นตอนที่ ๓ ยิงเป้าหุ่นเงาคน ที่ระยะ ๗ เมตร กระสุนปืนจำนวน ๔๐ นัด

๓.๑) ผู้ยิงยืนในท่าพร้อมต่อสู้ด้วยมือเปล่า ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนซองละ ๑ นัด จำนวน ๒ ซอง อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามไก เก็บปืนใส่ซอง ของกระสุนปืนสำรองอยู่ใน ซองใส่ซองกระสุนปืนติดอยู่ข้างลำตัวผู้ยิง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ ยิงจำนวน ๑ นัด แล้วเปลี่ยนซองกระสุนปืน ยิงอีก ๑ นัด เป็นการยิงแบบต่อเนื่อง ห้ามไก เก็บปืนใส่ซอง ถือเป็นการยิง ๑ ครั้ง ยิงจำนวน ๑๐ ครั้ง

๓.๒) ผู้ยิงยืนในท่าพร้อมต่อสู้ด้วยมือเปล่า ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนชนิดฝึกซ้อมจำนวน ๑ นัด และกระสุนปืนจริงจำนวน ๑ นัด เมื่อบรรจุกระสุนปืนใส่ตัวปืน ใช้กระสุนปืนชนิดฝึกซ้อมบรรจุใส่เข้ารางเพลิง อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามไก เก็บปืนใส่ซอง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ ยิงลักษณะการแก้ไขเหตุติดขัดของอาวุธปืนในกรณีกระสุนปืนตัน แล้วยิงจำนวน ๑ นัด ห้ามไก เก็บปืนใส่ซอง ถือเป็นการยิง ๑ ครั้ง ยิงจำนวน ๑๐ ครั้ง

๓.๓) ผู้ยืนในท่าพร้อมต่อสู้ด้วยมือเปล่า ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนจำนวน ๑ นัด อาวุธปืนขึ้นลำเลื่อนปืนแต่ไม่ได้บรรจุกระสุนปืนเข้ารังเพลิง ห้ามโก เมื่ออาวุธปืนขึ้นลำเลื่อนปืนเรียบร้อย จึงบรรจุของกระสุนปืนใส่ตัวปืน เก็บปืนใส่ซอง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ ยิ่งลักษณะการแก้ไขเหตุติดขัดของอาวุธปืนในกรณีกระสุนปืนไม่บรรจุเข้ารังเพลิง แล้วยิงจำนวน ๑ นัด ห้ามโก เก็บปืนใส่ซอง ถือเป็นการยิง ๑ ครั้ง ยิ่งจำนวน ๑๐ ครั้ง

๔) ขั้นตอนที่ ๔ ยิงเป้าหุ่นเงาคน ที่ระยะ ๗ เมตร กระสุนปืนจำนวน ๒๐ นัด

๔.๑) ผู้ยืนหันด้านขวาเข้าหาเป้า ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามโก เก็บปืนใส่ซอง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิงให้ทำขวาหัน หันหน้าเข้าหาเป้า ชักอาวุธปืนออกจากซอง ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ ยิ่งจำนวน ๑ นัด เมื่อยิงเสร็จห้ามโก เก็บปืนใส่ซอง ถือเป็นการยิง ๑ ครั้ง ยิ่งจำนวน ๕ ครั้ง

๔.๒) ผู้ยืนหันด้านซ้ายเข้าหาเป้า ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามโก เก็บปืนใส่ซอง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิงให้ทำซ้ายหัน หันหน้าเข้าหาเป้า ชักอาวุธปืนออกจากซอง ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ ยิ่งจำนวน ๑ นัด เมื่อยิงเสร็จห้ามโก เก็บปืนใส่ซอง ถือเป็นการยิง ๑ ครั้ง ยิ่งจำนวน ๕ ครั้ง

๔.๓) ผู้ยืนหันหลังเข้าหาเป้า ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามโก เก็บปืนใส่ซอง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิงให้ทำกลับหลังหันทางขวา หันหน้าเข้าหาเป้า ชักอาวุธปืนออกจากซอง ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ ยิ่งจำนวน ๑ นัด เมื่อยิงเสร็จห้ามโก เก็บปืนใส่ซอง ถือเป็นการยิง ๑ ครั้ง ยิ่งจำนวน ๕ ครั้ง

๔.๔) ผู้ยืนหันหลังเข้าหาเป้า ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามโก เก็บปืนใส่ซอง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิงให้ทำกลับหลังหันทางซ้าย หันหน้าเข้าหาเป้า ชักอาวุธปืนออกจากซอง ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ ยิ่งจำนวน ๑ นัด เมื่อยิงเสร็จห้ามโก เก็บปืนใส่ซอง ถือเป็นการยิง ๑ ครั้ง ยิ่งจำนวน ๕ ครั้ง

๕) ขั้นตอนที่ ๕ ยิงเป้าหุ่นเงาคน ที่ระยะ ๑๐ เมตร กระสุนปืนจำนวน ๒๐ นัด

๕.๑) ผู้ยิงยืนในท่าพร้อมต่อสู้ด้วยมือเปล่า ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามโก เกือบปืนใส่ซอง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ยกปืนขึ้น ลากล้องปืนชี้ไปยังเป้า พร้อมก้าวเท้าไปด้านหน้า แล้วนั่งลง มือที่จับปืนดันปืนไปทางเป้า มือที่ประคองปืนดิ่งปืนเข้าหาตัว แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง ปลดห้ามโก ใช้สายตาเล็งศูนย์ปืนให้ชัดเจน ยิงจำนวน ๑ นัด เมื่อยิงเสร็จห้ามโก เกือบปืนใส่ซอง ลูกขี้ยิง ถือเป็นการยิง ๑ ครั้ง ยิงจำนวน ๕ ครั้ง

๕.๒) ผู้ยิงยืนในท่าพร้อมต่อสู้ด้วยมือเปล่า ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนจำนวน ๕ นัด อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามโก เกือบปืนใส่ซอง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ยกปืนขึ้น ลากล้องปืนชี้ไปยังเป้า พร้อมก้าวเท้าไปด้านหลัง แล้วนั่งลง มือที่จับปืนดันปืนไปทางเป้า มือที่ประคองปืนดิ่งปืนเข้าหาตัว แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง ปลดห้ามโก ใช้สายตาเล็งศูนย์ปืนให้ชัดเจน ยิงจำนวน ๑ นัด เมื่อยิงเสร็จห้ามโก เกือบปืนใส่ซอง ลูกขี้ยิง ถือเป็นการยิง ๑ ครั้ง ยิงจำนวน ๕ ครั้ง

๕.๓) ผู้ยิงยืนในท่าพร้อมต่อสู้ด้วยมือเปล่า ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนจำนวน ๑๐ นัด อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามโก เกือบปืนใส่ซอง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ ยิงจำนวน ๑ นัด แล้วนั่งลง ยิงอีก ๑ นัด เป็นการยิงแบบต่อเนื่อง เมื่อยิงเสร็จห้ามโก เกือบปืนใส่ซอง ลูกขี้ยิง ถือเป็นการยิง ๑ ครั้ง ยิงจำนวน ๕ ครั้ง

๖) ขั้นตอนที่ ๖ การฝึกเดินยิงที่ระยะ ๑๕ เมตร ถึง ๓ เมตร ยิงเป้าหุ่นเงาคน กระสุนปืนจำนวน ๒๐ นัด ผู้ยิง ยืนที่ระยะ ๑๕ เมตร ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนซองละ ๑๐ นัด จำนวน ๒ ซอง อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามโก เกือบปืนใส่ซอง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ พร้อมเดินเข้าหาเป้า ยิงตามคำสั่งจากระยะ ๑๕ เมตร จนถึง ๓ เมตร โดยผู้ควบคุมการยิงอยู่ด้านหลังผู้ยิง การสั่งยิงให้สั่งยิงครั้งละ ๑ นัด สามารถสั่งยิงได้หลายครั้งตามแต่ผู้ควบคุมการยิง กำหนดจนครบจำนวน ๒๐ นัด

๗) ขั้นตอนที่ ๗ ใช้เป้าวงกลม กระสุนปืนจำนวน ๒๐ นัด ผู้ยิง ยืนที่ระยะ ๗ เมตร ในท่าพร้อมต่อสู้ด้วยมือเปล่า ของกระสุนปืนบรรจุ กระสุนปืนซองละ ๑๐ นัด จำนวน ๒ ซอง อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามโก เกือบปืนใส่ซอง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ ยิงจำนวน ๒ นัด เมื่อยิงเสร็จห้ามโก เกือบปืนใส่ซอง ถือเป็นการยิง ๑ ครั้ง ยิงจำนวน ๑๐ ครั้ง

๓.๖.๗ การประเมินผลการฝึก แบ่งการประเมินผลเป็น ๘ สถานี ใช้กระสุนปืนจำนวน ๒๐ นัด เป้าหุ่นเงาคน ผู้รับการประเมินผลการฝึกต้องมีเกณฑ์ผ่านร้อยละ ๗๐ ขึ้นไป มีดังนี้

๓.๖.๗.๑ สถานีที่ ๑ ผู้ยิง ยืนที่ระยะ ๓ เมตร ในท่าพร้อมต่อสู้ด้วยมือเปล่า ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืน จำนวน ๒ นัด อาวุธปืนไม่บรรจุกระสุนเข้ารังเพลิง เก็บปืนใส่ซอง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ชักอาวุธปืนออกจากซองชี้ไปยังเป้าพร้อมดึงลำเลื่อนปืนเพื่อบรรจุกระสุนปืนเข้ารังเพลิง มือที่จับปืนดันปืนไปทางเป้า มือที่ประคองปืนดึงปืนเข้าหาตัว แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง ใช้สายตาเล็งศูนย์ปืนให้ชัดเจน ยิงจำนวน ๒ นัด ภายในเวลา ๒.๕ วินาที

๓.๖.๗.๒ สถานีที่ ๒ ผู้ยิง ยืนที่ระยะ ๕ เมตร ในท่าพร้อมใช้อาวุธปืน ถืออาวุธปืนเฉียงลงต่ำ ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนจำนวน ๒ นัด อาวุธปืนบรรจุกระสุนปืนพร้อมยิง ห้ามไก เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ ยิงจำนวน ๒ นัด ภายในเวลา ๑.๕ วินาที

๓.๖.๗.๓ สถานีที่ ๓ ผู้ยิง ยืนที่ระยะ ๗ เมตร ในท่าพร้อมต่อสู้ด้วยมือเปล่า ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนของละ ๑ นัด จำนวน ๒ ของ อาวุธปืนไม่บรรจุกระสุนปืนเข้ารังเพลิง เก็บปืนใส่ซอง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ชักอาวุธปืนออกจากซองชี้ไปยังเป้าพร้อมดึงลำเลื่อนปืนเพื่อบรรจุกระสุนปืนเข้ารังเพลิง มือที่จับปืนดันปืนไปทางเป้า มือที่ประคองปืนดึงปืนเข้าหาตัว แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง ใช้สายตาเล็งศูนย์ปืนให้ชัดเจน ยิงจำนวน ๑ นัด แล้วเปลี่ยนของกระสุนปืน ยิงอีก ๑ นัด ภายในเวลา ๒.๕ วินาที

๓.๖.๗.๔ สถานีที่ ๔ ผู้ยิง ยืนที่ระยะ ๗ เมตร ในท่าพร้อมต่อสู้ด้วยมือเปล่า ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนของละ ๒ นัด จำนวน ๒ ของ อาวุธปืนไม่บรรจุกระสุนปืนเข้ารังเพลิง เก็บปืนใส่ซอง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ชักอาวุธปืนออกจากซองชี้ไปยังเป้าพร้อมดึงลำเลื่อนปืนเพื่อบรรจุกระสุนปืนเข้ารังเพลิง มือที่จับปืนดันปืนไปทางเป้า มือที่ประคองปืนดึงปืนเข้าหาตัว แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง ใช้สายตาเล็งศูนย์ปืนให้ชัดเจน ยิงจำนวน ๒ นัด แล้วเปลี่ยนของกระสุนปืน ยิงอีก ๒ นัด ภายในเวลา ๕.๔ วินาที

๓.๖.๗.๕ สถานีที่ ๕ ผู้ยิง ยืนที่ระยะ ๗ เมตร ในท่าพร้อมต่อสู้ด้วยมือเปล่า ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืน ชนิดฝึกซ้อมจำนวน ๑ นัด กระสุนปืนจริงจำนวน ๑ นัด อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามไก เก็บปืน ใส่ซอง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ ยิงจำนวน ๑ นัด แก้วเหตุดีดขัด แล้วยิงอีก ๑ นัด ภายในเวลา ๔ วินาที

๓.๖.๗.๖ สถานีที่ ๖ ผู้ยิง ยืนที่ระยะ ๑๐ เมตร ในท่าพร้อมต่อสู้ด้วยมือเปล่า ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนจำนวน ๒ นัด อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามไก เก็บปืนใส่ซอง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ชักอาวุธปืนออกจากซองชี้ไปยังเป้า ก้าวเท้าไปด้านหน้าแล้วนั่งลง มือที่จับปืนดันปืนไปทางเป้า มือที่ประคองปืนดึงปืนเข้าหาตัว แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง ปลดห้ามไก ใช้สายตาเล็งศูนย์ปืนให้ชัดเจน ยิงจำนวน ๒ นัด ภายในเวลา ๓.๕ วินาที

๓.๖.๗.๗ สถานีที่ ๗ ผู้ยิง ยืนที่ระยะ ๑๐ เมตร ในท่าพร้อมต่อสู้ด้วยมือเปล่า ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืน ของละ ๒ นัด จำนวน ๒ ของ อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามโก เก็บปืนใส่ซอง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ ยิงจำนวน ๒ นัด เปลี่ยนซองกระสุนปืน แล้วนั่งลงยิงจำนวน ๒ นัด ภายในเวลา ๖.๘ วินาที

๓.๖.๗.๘ สถานีที่ ๘ ผู้ยิง ยืนที่ระยะ ๒๐ เมตร ในท่าพร้อมต่อสู้ด้วยมือเปล่า ของกระสุนปืนบรรจุกระสุนปืนจำนวน ๒ นัด อาวุธปืนบรรจุกระสุนพร้อมยิง ห้ามโก เก็บปืนใส่ซอง เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มยิง ชักอาวุธปืนออกจากซอง ปฏิบัติตาม ๓.๖.๖.๒ ยิงจำนวน ๒ นัด ภายในเวลา ๓.๕ วินาที

๓.๖.๘ การนับคะแนน เกณฑ์การคิดคะแนนคิดจากจำนวนกระสุนปืนบนเป้าหุ่นเงาคนหักลบกับจำนวนกระสุนปืนรวมแต่ละสถานีที่ฝึกตกติกา คือ การยิงเกินเวลาและการยิงผิดวิธีหรือกฎแห่งความปลอดภัย

๓.๖.๘.๑ เป้าหุ่นเงาคนบริเวณพื้นที่อักษร ต เท่ากับ ๑๐ คะแนน และบริเวณพื้นที่อักษร พ เท่ากับ ๕ คะแนน

๓.๖.๘.๒ การนับคะแนนให้นับคะแนนตามเส้นเขตที่แบ่งไว้ในเป้า กรณีรอยกระสุนปืนตัดเส้นแบ่งเขตเป้าขาดให้ถือค่าคะแนนตามบริเวณคะแนนที่สูงกว่า

๓.๖.๘.๓ ห้ามแตะต้องหรือสัมผัสรอยกระสุนปืนบนแผ่นเป้า ตรวจสอบพบถือเป็นโมฆะ

๓.๖.๘.๔ การนับคะแนนให้นับคะแนนตามรอยกระสุนปืนที่ปรากฏอยู่ในเป้า โดยคะแนนทั้งสองเป้ารวมกัน ๒๐๐ คะแนน

๓.๖.๘.๕ กรณีรอยกระสุนปืนเกินอยู่ในเป้า

๑) ตรวจสอบรอยกระสุนปืนจากเป้าทางซ้ายและขวา ถ้ามี รอยกระสุนปืนในเป้าของทางซ้ายหรือขวาไม่ครบ ให้ตัดคะแนนของรอยกระสุนปืนที่ได้คะแนนต่ำสุด ที่ปรากฏในเป้าที่เกินออกไป

๒) ถ้าตรวจสอบรอยกระสุนปืนจากเป้าทางซ้ายและขวาแล้ว ปรากฏว่ามีรอยกระสุนปืนของเป้าทางซ้ายและขวาครบ ให้ตัดคะแนนสูงสุดของรอยกระสุนปืนที่เกินออกไป

๓.๖.๙ เครื่องหมายแม่นยำปืนมีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ยกขอบ มีขนาดกว้าง ๒ เซนติเมตร ยาว ๓ เซนติเมตรหนา ๐.๑๕ เซนติเมตร ที่มุมทั้งสี่ด้านดุนเป็นลายกนก ตรงกึ่งกลางมีรูป ปืนพกกึ่งอัตโนมัติสีเงิน ดุนนูน ปากกระบอกปืนหันออกจากตัวผู้ที่ประทับเครื่องหมาย สีของเครื่องหมายเป็นสีทอง

๓.๗ หลักสูตรการยิงปืนพกต่อสู้ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ COMBAT HANDGUN (Condition 2)

หลักสูตรการยิงปืนพกต่อสู้ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ COMBAT HANDGUN (Condition 2) เป็นหลักสูตรพัฒนาและเพิ่มทักษะข้าราชการตำรวจในการใช้อาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติ ให้เกิดความชำนาญปลอดภัย รวมทั้งความสามารถในการตัดสินใจใช้อาวุธปืนได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับสถานการณ์เมื่อต้องเข้าแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนที่ได้รับผลร้ายจากภัยอันตรายต่อชีวิต

๓.๗.๑ อาวุธปืน เป็นปืนพกกึ่งอัตโนมัติตามมาตรฐานของโรงงานผู้ผลิต โดยแบ่งเป็น ๒ ชนิด ได้แก่

๓.๗.๑.๑ ปืนพกกึ่งอัตโนมัติศูนย์เปิด

๓.๗.๑.๒ ปืนพกกึ่งอัตโนมัติ ติดกล้องเล็งจุดแดง (โดยจะต้องไม่มีกำลังขยาย และติดตั้งบนเลื่อนปืนเท่านั้น) จะต้องมีคุณลักษณะและข้อห้าม ดังนี้

๑) มีขนาดตั้งแต่ ๙ มิลลิเมตรขึ้นไป มีความยาวลำกล้องปืนไม่เกิน ๕.๕ นิ้ว น้ำหนัก ไกปืนไม่น้อยกว่า ๒.๕ ปอนด์

๒) มีช่องกระสุนปืน อย่างน้อย ๒ ช่องขึ้นไป

๓) สามารถใช้ไฟฉายติดใต้โครงปืนได้

๔) สามารถติดตั้งบ่อช่องกระสุนปืนได้

๕) ห้ามติดเครื่องช่วยลดแรงสะท้อนหรือสะบัด ห้ามเจาะรูที่ลำกล้องปืน ยกเว้นผลิตจากโรงงาน

๖) ห้ามถ่วงน้ำหนักปืนที่เข้าลักษณะเป็นปืนแข่งขัน เช่น ทองเหลือง ตะกั่ว ทังสแตน หรือโลหะอื่นที่เป็นการเพิ่มน้ำหนักปืน

๗) อาวุธปืนจะต้องอยู่ในสภาพสมบูรณ์และมีระบบนิรภัยที่ปลอดภัย

๓.๗.๒ กระสุนปืน ใช้กระสุนปืนตั้งแต่ขนาด ๙ มิลลิเมตรขึ้นไป ตามมาตรฐานโรงงานผู้ผลิต จำนวน ๗๐ นัด

๓.๗.๓ เข็มขัด ชองปืน

๓.๗.๓.๑ ใช้เข็มขัดยุทธวิธี หรือเข็มขัดที่ใช้ปฏิบัติหน้าที่ สามารถนำพาชองปืนได้

๓.๗.๓.๒ ชองปืน เป็นชองปืนชนิดพกนอกหุ้มโครงไกปืน สำหรับใช้กับเครื่องแบบ คาดติตเข็มขัด ห้ามใช้ชองปืนคาดต่ำกว่าแนวเข็มขัดชนิดผูกติตขา ชองเปลือย หรือมองเห็นลำกล้องปืนและเป็นชองปืนที่ใส่ปืนแล้วปืนไม่ตกหล่นได้ง่าย

๓.๗.๔ เป้าปืน เป้าหุ่นเงาคน เป็นเป้าหมายปืนในระบบ N.R.A. (National Rifle Association) จำนวน ๑ แผ่น มีรูปร่างลักษณะคล้ายคนครึ่งตัว มีความสูงตั้งแต่เอวถึงศีรษะ ๒๗ นิ้ว มีความกว้างตั้งแต่แขนขวา ถึงแขนซ้าย ๒๔ นิ้ว แขนขวาของเป้าหุ่นทำท่าชักปืน แขนซ้ายปล่อยห้อย บริเวณกลางลำตัวมีวงกลมซ้อนกัน ๓ วง วงในสุดมีตัวอักษร X มีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๕ นิ้ว วงกลางมีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๓.๕ นิ้ว วงนอกสุดมีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๖ นิ้ว มีพื้นที่อักษร ต มีค่าคะแนน ๑๐ คะแนน และบริเวณนอกลำตัว มีพื้นที่อักษร พ มีค่าคะแนน ๕ คะแนน พื้นที่ทั้งสองมีเส้นแบ่งคะแนน

๓.๗.๕ ลักษณะของสนาม สนามที่ใช้ต้อง มี ๔ ระยะ คือ ๗ หลา, ๑๐ หลา, ๒๐ หลา และ ๒๕ หลา

๓.๗.๖ การฝึกและวิธีการยิงปืนพกต่อสู้ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ COMBAT HANDGUN (Condition 2) แบ่งออกเป็น ๒ ภาค

๓.๗.๖.๑ ภาคทฤษฎี เป็นการทบทวนการฝึกให้ผู้รับการฝึกทบทวนความรู้ความปลอดภัย กฎกติกาในการยิงปืน การใช้อาวุธปืน ท่าทางการจับปืน การเล็ง การหายใจ การลั่นไก ขั้นตอนการยิง การบรรจุ การเลิกบรรจุ การแก้ไขเหตุขัดข้องของอาวุธปืน และระดับการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ต้อง ตามหลักกฎหมาย ใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๑๖ ชั่วโมง

๓.๗.๖.๒ ภาคปฏิบัติ เป็นการฝึกยิงด้วยกระสุนปืนหลังจากการฝึกภาคทฤษฎี ใช้กระสุนปืน ๗๐ นัด (ชุดยิงละ ๓๕ นัด รวม ๒ ชุดยิง) ใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๑๖ ชั่วโมง

๓.๗.๗ ขั้นตอนการยิง

ขั้นตอน	ระยะการยิง (หลา)	จำนวนกระสุน (นัด)	เวลา (วินาที)	การปฏิบัติ
๑	๗ หลา (โดยเคลื่อนที่จากระยะ ๑๐ หลา)	ซองกระสุนที่ ๑ บรรจุ ๕ นัด	๕	ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “แนวยิงประจำที่” ผู้ยิง ยืนหลังแนวยิงระยะ ๑๐ หลา จากเป้า ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ตรวจอาวุธ” ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซองปืน ตรวจอาวุธปืนตามแบบฝึก เสร็จแล้วเก็บปืนใส่ซองปืน ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “บรรจุกระสุนปืนใส่ซองกระสุนจำนวน ๕ นัด ๑ ซองกระสุน”

ขั้นตอน	ระยะการยิง (หลา)	จำนวนกระสุน (นัด)	เวลา (วินาที)	การปฏิบัติ
				ผู้ยิง บรรจุกะสุนปืนใส่ซองกระสุน จำนวน ๕ นัด ๑ ซองกระสุน ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ผู้ยิง ๑ ซองกระสุน ๕ นัด กึ่ง บรรจุ” ผู้ยิง บรรจุซองกระสุนใส่ตัวปืนไม่ต้องดึง เลื่อนปืน เก็บ ปืนใส่ซองปืน ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ต่อไปเป็นการยิงเป้าหมายจำกัด เฉพาะ..... โดยเคลื่อนที่จากระยะ ๑๐ หลา ไปทำการ ยิงที่ระยะ ๗ หลา ๕ นัด ภายในเวลา ๕ วินาที แนวยิง ซ้ายพร้อม ขวาพร้อม ทุกคนพร้อม เตรียมตัว ระวัง” และให้สัญญาณเริ่มยิง ผู้ยิง มือทั้งสองข้างอยู่ต่ำกว่าระดับแนวเข็มขัด เมื่อได้ ยินสัญญาณให้เคลื่อนที่จากระยะ ๑๐ หลา ไปยังระยะ ๗ หลา โดยมีมือจับด้ามปืนไว้ เมื่อถึงระยะ ๗ หลา ผู้ยิง ชักปืนออกจากซองปืน ดึงเลื่อนปืน บรรจุพร้อมทำการ ยิงเป้าหมายจำกัดเฉพาะ..... ๕ นัด ภายในเวลา ๕ วินาที เก็บปืนใส่ซองปืนด้วยความระมัดระวัง ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ตรวจอาวุธ” ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซองปืน ตรวจอาวุธปืนตาม แบบฝึก เสร็จแล้วเก็บปืนใส่ซองปืน
๒	๒๕ หลา	ซองกระสุนที่ ๑ บรรจุ ๑๐ นัด	๓๐	ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “แนวยิงประจำที่” ผู้ยิง ยืนหลังแนวยิงระยะ ๒๕ หลา จากเป้า ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “บรรจุกะสุนปืนใส่ซองกระสุน จำนวน ๑๐ นัด ๑ ซองกระสุน”

ขั้นตอน	ระยะการยิง (หลา)	จำนวนกระสุน (นัด)	เวลา (วินาที)	การปฏิบัติ
				ผู้ยิง บรรจุกะสุนปืน จำนวน ๑๐ นัด ใส่ซองกระสุน จำนวน ๑ ซองกระสุน ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ผู้ยิง ๑ ซองกระสุน ๑๐ นัด กึ่ง บรรจุ” ผู้ยิง บรรจุซองกระสุนใส่ตัวปืน ไม่ต้องดึงเลื่อนปืน เก็บ ปืนใส่ซองปืน ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ต่อไปเป็นการยิงในระยะ ๒๕ หลา ทำการนอนยิง ๕ นัด นั่งคุกเข่ายิง ๕ นัด ภายใน เวลา ๓๐ วินาที แนวยิงซ้ายพร้อม ขวาพร้อม ทุกคน พร้อม เตรียมตัว ระวัง” และให้สัญญาณเริ่มยิง ผู้ยิง มือทั้งสองข้างอยู่ต่ำกว่าระดับแนวเข็มขัด เมื่อได้ ยินสัญญาณให้เริ่มทำการยิง ผู้ยิงชักปืนออกจากซอง ปืน ดึงเลื่อนปืน บรรจุ แล้วทรวดตัวลงนอนยิง ๕ นัด แล้วเปลี่ยนเป็นท่าคุกเข่าสูงหรือคุกเข่าต่ำยิงอีก ๕ นัด (รวมเป็น ๑๐ นัด) ภายในเวลา ๓๐ วินาที จากนั้นผู้ยิง ลุกขึ้นยืน โดยปืนชี้ไปยังแนวเป้า แล้วเก็บปืนใส่ซองปืน ด้วยความระมัดระวัง ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ตรวจอาวุธ” ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซองปืน ตรวจอาวุธปืนตาม แบบฝึก เสร็จแล้วเก็บปืนใส่ซองปืน
๓	๒๐ หลา (โดยเคลื่อนที่ จากระยะ ๒๕ หลา)	ซองกระสุนที่ ๑ บรรจุ ๕ นัด ซองกระสุนที่ ๒ บรรจุ ๕ นัด	๓๐	ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “แนวยิงประจำที่” ผู้ยิง ยืนหลังแนวยิงระยะ ๒๕ หลา ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “บรรจุกะสุนปืนใส่ซองกระสุน จำนวน ๒ ซองกระสุน ของละ ๕ นัด”

ขั้นตอน	ระยะการยิง (หลา)	จำนวนกระสุน (นัด)	เวลา (วินาที)	การปฏิบัติ
				ผู้ยิง บรรจุกะสุนปืน จำนวน ๕ นัด ใส่ซองกระสุน จำนวน ๒ ซองกระสุน ซองละ ๕ นัด (รวม ๑๐ นัด) ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ผู้ยิง ๑ ซองกระสุน ๕ นัด กึ่ง บรรจุ” ผู้ยิง บรรจุซองกระสุนใส่ตัวปืน ไม่ต้องดึงเลื่อนปืน เก็บ ปืนใส่ซองปืน ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ต่อไปเป็นการยิงโดยเคลื่อนที่จาก ระยะ ๒๕ หลา ไปที่ระยะ ๒๐ หลา โดยยิงหลังที่กำลัง ข้างนัดด้วยมือถนัด ๕ นัด และทำการเปลี่ยนซอง กระสุนยิงต่อในข้างไม่ถนัดด้วยมือไม่ถนัดอีก ๕ นัด ภายในเวลา ๓๐ วินาที แนวนิ่งซ้ายพร้อมขวาพร้อม ทุกคนพร้อม เตรียมตัว ระวัง” และให้สัญญาณเริ่มยิง ผู้ยิง เมื่อได้ยินสัญญาณให้เริ่มเคลื่อนที่ไปที่ระยะ ๒๐ หลา (ต้องถึงที่ระยะ ๒๐ หลาก่อนจึงสามารถชักปืน ออกจากซองได้) ผู้ยิงชักปืนออกจากซองปืน ดึงเลื่อน ปืน บรรจุแล้วทำการยิงหลังที่กำลังข้างนัดด้วยมือ ถนัด ๕ นัด จากนั้นหยิบซองกระสุนที่ ๒ เปลี่ยนซองกระสุนด้วยวิธี Emergency Reload แล้วเปลี่ยนเป็นยิงหลังที่กำลัง ข้างไม่ถนัดด้วยมือไม่ถนัดอีก ๕ นัด (รวมเป็น ๑๐ นัด) ภายในเวลา ๓๐ วินาที เก็บปืนใส่ซองปืนด้วยความ ระมัดระวัง ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ตรวจอาวุธ” ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซองปืน ตรวจอาวุธปืนตาม แบบฝึก เสร็จแล้วเก็บปืนใส่ซองปืน

ขั้นตอน	ระยะการยิง (หลา)	จำนวนกระสุน (นัด)	เวลา (วินาที)	การปฏิบัติ
๔	ช่วงเคลื่อนที่ จาก ๒๐ หลา ไป ๑๐ หลา	ซองกระสุนที่ ๑ บรรจุ ๑๐ นัด	๑๕	ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “แนวยิงประจำที่” ผู้ยิง ยืนหลังแนวยิงระยะ ๒๐ หลา จากเป้า ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “บรรจุกระสุนปืนใส่ซองกระสุน จำนวน ๑๐ นัด ๑ ซองกระสุน” ผู้ยิง บรรจุกระสุนปืนใส่ซองกระสุน จำนวน ๑๐ นัด จำนวน ๑ ซองกระสุน ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ผู้ยิง ๑ ซองกระสุน ๑๐ นัดกึ่ง บรรจุ” ผู้ยิง บรรจุซองกระสุนใส่ตัวปืน ไม่ต้องดึงเลื่อนปืน เก็บ ปืนใส่ซองปืน ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ต่อไปเป็นเคลื่อนที่ จากระยะ ๒๐ หลา ไปยังระยะ ๑๐ หลา โดยระหว่างเคลื่อนที่ให้ ทำการยิงในท่าเดินยิง ๕ นัด และเมื่อถึงระยะ ๑๐ หลา หลังที่กำบัง ให้ทำการยิงในท่าคุกเข้าสูงหรือ คุกเข้าต่ำ ยิงหลังที่กำบังอีก ๕ นัด ภายในเวลา ๑๕ วินาที แนวยิงซ้ายพร้อม ขวาพร้อม ทุกคนพร้อม เตรียมตัว ระวัง” และให้สัญญาณเริ่มยิง ผู้ยิง มือทั้งสองข้างอยู่ต่ำกว่าระดับแนวเข็มขัด เมื่อได้ ยินสัญญาณให้ผู้ยิงเคลื่อนที่ออกจาก ระยะ ๒๐ หลา ๒ - ๓ ก้าว จึงทำการชักปืน ออกจากซองปืน ดึงเลื่อน ปืน บรรจุแล้วทำการยิงประกอบการเคลื่อนที่ (Shoot on the move) ๕ นัด จากระยะ ๒๐ หลา ไปที่ระยะ ๑๐ หลาจากเป้า เมื่อถึงระยะ ๑๐ หลา เปลี่ยนเป็น ท่าคุกเข้าสูงหรือคุกเข้าต่ำยิงหลังที่กำบังอีก ๕ นัด (รวมเป็น ๑๐ นัด) ภายในเวลา ๑๕ วินาที

ขั้นตอน	ระยะการยิง (หลา)	จำนวนกระสุน (นัด)	เวลา (วินาที)	การปฏิบัติ
				ยิงจบผู้ยิงลุกขึ้นยืน โดยปืนชี้ไปยังแนวเป้า แล้วเก็บปืน ใส่ซองปืนด้วยความระมัดระวัง ผู้ควบคุมการยิง สั่ง “ตรวจอาวุธ” ผู้ยิง ชักอาวุธปืนออกจากซองปืน ตรวจอาวุธปืนตาม แบบฝึก เสร็จแล้วเก็บปืนใส่ซองปืน

๓.๗.๘ มาตรการด้านความปลอดภัยให้ปฏิบัติตามบทที่ ๒ ข้อบังคับสำหรับผู้อยู่ในสนามยิงปืน ของ
ลักษณะที่ ๕๘ ระบบการยิงปืนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แห่งประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี

๓.๗.๙ การนับคะแนน

๓.๗.๙.๑ ให้นับคะแนนตามเส้นเขตที่แบ่งไว้ในเป้า หากรอยกระสุนปืน ตัดเส้นแบ่งเขตเป้า
ขาดให้ถือค่าตามบริเวณคะแนนที่สูงกว่า

๑) ขั้นตอนที่ ๑ เป้าพื้นที่จำกัดเฉพาะ.....ตามที่ผู้ควบคุมการยิงกำหนดได้ ๑๐
คะแนน ถ้าไม่โดนถือว่าพลาดเป้าหมาย ก็จะได้คะแนน

๒) ขั้นตอนที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ เฉพาะที่เข้าโซนพื้นที่อักษร ต มีค่าคะแนน ๑๐
คะแนน และบริเวณนอกลำตัวมีพื้นที่อักษร พ มีค่าคะแนน ๕ คะแนน

๓.๗.๙.๒ กรณีกระสุนเกินอยู่ในเป้า

๑) ตรวจสอบรอยกระสุนปืนจากเป้าข้างเคียงที่ติดกัน ถ้ามีรอยกระสุนปืนในเป้า
ข้างเคียงที่ติดกันไม่ครบ ให้ตัดคะแนนของรอยกระสุนปืนที่ได้คะแนนต่ำสุดที่ปรากฏในเป้าที่เกินออกไป

๒) ถ้าตรวจสอบรอยกระสุนปืนจากเป้าข้างเคียงที่ติดกันปรากฏว่ามีรอยกระสุนปืน
ของเป้าข้างเคียงที่ติดกันครบ ให้ตัดคะแนนที่สูงที่สุด เนื่องจากจำนวนกระสุนปืน เกินกว่าที่กำหนด

๓.๗.๑๐ เครื่องหมายแม่นยำปืน มีลักษณะเป็นรูปวงกลม ยกขอบ เส้นผ่าศูนย์กลาง ๓ เซนติเมตร
ตรงกลางมีรูปธงชาติไทย มีชื่อชัยพฤกษ์ มีพระแสงดาบเขนและโล่ มีรูปปืนพกสั้นกึ่งอัตโนมัติ และมีรูปดาว ๘
แฉก ๒ ดวง อยู่ระหว่างข้อความ ROYAL THAI POLICE และ MAINTAIN PUBLIC ORDER ที่บริเวณขอบ
เครื่องหมาย มี ๒ ชั้น

๓.๗.๑๐.๑ เครื่องหมายแม่นยำปืนชั้นทอง (เหรียญทอง) สีของเครื่องหมายทั้งหมดเป็นสีทอง

๓.๗.๑๐.๒ เครื่องหมายแม่นยำปืนชั้นเงิน (เหรียญเงิน) สีของเครื่องหมายทั้งหมดเป็นสีเงิน

๓.๗.๑๑ หลักเกณฑ์การมอบวุฒิปัตร์และเครื่องหมายแผ่นปิ่น ให้ผู้อำนวยการฝึกอบรบหลักสูตรการยิงปืนพกต่อสู้ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ COMBAT HANDGUN (Condition 2) ตำแหน่งผู้บังคับการขึ้นไป เป็นผู้ลงนามในวุฒิปัตร์ คะแนนเต็ม ๓๕๐ คะแนน ผู้เข้ารับการประเมินผลต้องทำการยิงภายในเวลาที่กำหนด และต้องผ่านเกณฑ์การประเมินผล ดังนี้

๓.๗.๑๑.๑ คะแนน ๓๓๐ - ๓๕๐ (ร้อยละ ๙๔ - ๑๐๐) ได้รับเครื่องหมายแผ่นปิ่นชั้นทอง และวุฒิปัตร์

๓.๗.๑๑.๒ คะแนน ๒๙๕ - ๓๒๕ (ร้อยละ ๘๔ - ๙๓) ได้รับเครื่องหมายแผ่นปิ่น ชั้นเงิน และวุฒิปัตร์

๓.๗.๑๑.๓ เกณฑ์ผ่าน ๒๓๕ คะแนนขึ้นไป ได้รับวุฒิปัตร์

๓.๗.๑๒ การประดับเครื่องหมายแผ่นปิ่นแบบโลหะตามข้อ ๑๐ ให้ประดับกับเครื่องแบบทุกชนิด ยกเว้นเครื่องแบบฝึกและเครื่องแบบสนาม ติดที่กระเป๋าสีบนเสื้อด้านขวา บริเวณปกกระเป๋าด้านซ้าย โดยติดให้ชิดขอบบนของปกกระเป๋ หากเป็นเสื้อเครื่องแบบที่ไม่มีกระเป๋าด้าน ให้ติดที่กึ่งกลางอกเสื้อด้านขวา หรือด้านซ้ายแนวเดียวกับกระเป๋าด้านขวา

คณะผู้จัดทำ

๑. พันตำรวจเอก สมบัติ ธารา	ผู้กำกับการ ๔ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจ
ตระเวนชายแดน
๒. พันตำรวจโท พลสันต์ คมขาว	รองผู้กำกับการ ๔ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการ
ตำรวจตระเวนชายแดน/หัวหน้าคณะทำงานพัฒนาปรับปรุง
คู่มือการฝึก
๓. พันตำรวจตรี สุขสรรค์ บุญมาก	ผู้บังคับกองร้อย กองกำกับการ ๔ กองบังคับการฝึกพิเศษ
กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน/คณะทำงานพัฒนา
ปรับปรุงคู่มือการฝึก
๔. พันตำรวจตรี วีระวัช ประกิจ	สารวัตรกองกำกับการ ๔ กองบังคับการฝึกพิเศษ
กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน/คณะทำงานพัฒนา
ปรับปรุงคู่มือการฝึก
๕. ร้อยตำรวจเอก เฉลิมพล อิงชัยภูมิ	ผู้บังคับหมวด กองกำกับการ ๔ กองบังคับการฝึกพิเศษ
กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน/คณะทำงานพัฒนา
ปรับปรุงคู่มือการฝึก
๖. ร้อยตำรวจเอก ราชิต อนนทสีหา	ผู้บังคับหมวด กองกำกับการ ๔ กองบังคับการฝึกพิเศษ
กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน/คณะทำงานพัฒนา
ปรับปรุงคู่มือการฝึก
๗. ดาบตำรวจ ยุทธจักร โสภานัส	ผู้บังคับหมู่ กองกำกับการ ๔ กองบังคับการฝึกพิเศษ
กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน/คณะทำงานพัฒนา
ปรับปรุงคู่มือการฝึก
๘. จำปีตำรวจ จักรวรรณ์ บุญมา	ผู้บังคับหมู่ กองกำกับการ ๔ กองบังคับการฝึกพิเศษ
กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน/คณะทำงานพัฒนา
ปรับปรุงคู่มือการฝึก

คผ.ตชด. ๐๔/๒๕๖๘

การยิงปืนพก

บก.กผ.บช.ตชด.
SPECIAL TRAINING DIVISION